

Brüssel, 24.7.2013
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

**makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2013/36/EL ja 2009/110/EÜ
muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2013) 282 final}
{SWD(2013) 288 final}
{SWD(2013) 289 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Ettepaneku esitamise põhjused ja eesmärgid

Euroopa elektrooniliste maksete turg pakub häid innovatsioonivõimalusi. Viimastel aastatel on tarbijad märkimisväärselt muutnud oma makseharjumusi. Krediit- ja deebetkaardimakseid tehakse üha rohkem; uute maksevahendite tekkimisele sillutab teed e-kaubanduse ja nutitelefonide populaarsuse kasv. Euroopa makseturg võidaks märkimisväärselt edasise integreerimisest ja killustumise vähendamisest.

Käesoleva algatusega parandatakse tarbijate ja kaubandusettevõtjate võimalusi ära kasutada siseturul, eriti e-kaubanduse eeliseid. Ettepanek on kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020” ja Euroopa digitaalse tegevuskavaga ning selle eesmärk aidata kujundada kogu ELi hõlmavat elektrooniliste maksete turgu, et tarbijad, jaemüüjad ja teises turuosalisel saaksid rohkem kasu ELi siseturul eelistest. Integratsiooni süvendamise tähtsus üha kasvab, kuna maailmas minnakse üha laialdasemalt üle digitaalsele majandusele traditsioonilise kaubanduse asemel.

Integratsiooni arendamiseks ning e-maksete valdkonnas konkurentsi, tõhususe ja innovatsiooni edendamiseks tuleb toetada õiguslikku selgust ja võrdseid võimalusi. See võimaldaks ühtlustada hindu ja makseteenuste kasutajate kulusid madalamal tasemel, suurendada makseteenuste valikut ja läbipaistvust, hõlbustada uuenduslike teenuste pakkumist ning tagada, et makseteenused oleksid turvalised ja läbipaistvad.

Nende eesmärkide saavutamiseks tuleb makseteenuste raamistikku ajakohastada ja täiendada ning kehtestada eeskirjad, millega tarbijate vajaduste kohaselt edendatakse jaemaksete läbipaistvust, innovatsiooni ja turvalisust ning parandatakse liikmesriikide eeskirjade kooskõla. Meetmed on kavandatud selliselt, et saavutada eesmärgid tehnoloogiliselt neutraalsel viisil. Seega jäävad need meetmed ajakohaseks ka makseteenuste arenedes.

Käesolevasse ettepanekusse hõlmatakse ja sellega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/64/EÜ („makseteenuste direktiiv”),¹ millega ühtlustatakse integreeritud makseturul loomiseks vajalikku õigusraamistikku. Selline raamistik ühtlustaks tingimusi ja juurdepääsu võimalusi kõigi sidusrühmade jaoks.

Nüüd kui tehnoloogia ja ärimudelid üksteisele lähenevad ning makseasutuste (mida reguleeritakse makseteenuste direktiiviga) ja e-raha asutuste (mida reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/110/EÜ² (teine e-raha direktiiv)) vahelised piirid hägustuvad, on otstarbekas kaasajastada kogu digitaalsete maksete raamistik ning mõlemad asutuste liigid ja nende õigusraamistik omavahel sulandada. Reguleeriva raamistiku sidususe

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/110/EÜ, 16. september 2009, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

huvides tuleks kõigepealt läbi vaadata e-raha direktiiv. Kuna aga mitmes liikmesriigis e-raha asutusi käsitleva direktiivi ülevõtmine viibis, ei ole selle täitmisel saadud piisavalt kogemusi, et seda hinnata koos makseteenuste direktiiviga ning läbivaatamise käigus suurendada õigusaktide koostoimet. Direktiiv 2009/110/EÜ on kavas läbi vaadata 2014. aastal.

Üldine taust

Maksete valdkonna reguleeriv ja õigusraamistik on võimaldanud ELil viimase tosina aasta jooksul saavutada märgatavat edu jaemaksete arendamisel ja integreerimisel.

Õigusraamistik, mis koosneb makseteenuste direktiivist, piiriüleste maksete määrusest (EÜ) nr 924/2009³ ja teisest e-raha direktiivist, on oluliselt kaasa aidanud Euroopa jaemakseturgude integreerimisele. SEPA-le ülemineku lõpptähtaja määruse (EL) nr 260/2012⁴ vastuvõtmisega süvendati integratsiooni veelgi. Määrusega kehtestati tähtjad, mille jooksul ELis tuleb eurodes tehtavate maksete puhul kasutusele võtta üle-euroopalised krediid- ja otsekorraldused seniste riigipõhiste siseriiklike ja piiriüleste maksekavade asemel. Euroalal tuleb uuele korrale üle minna 1. veebruariks 2014. Kõnealust reguleerivat raamistikku täiendavad Euroopa Kohtu praktika ja komisjoni poolt ELi konkurentsioiguse alusel jaemaksete valdkonnas vastuvõetud otsused.

Euroopa jaemaksete turg on väga dünaamiline ja viimaste aastate jooksul on seal toimunud kiire innovatsioon. Samal ajal on olulised maksevaldkonnad, eriti kaardimaksed ja uued maksevahendid nagu interneti- ja mobiilimaksed, endiselt riigiti killustatud. See pidurdab hõlpsalt kasutatavate uuenduslike makseviiside arengut ning takistab tarbijail ja jaemüüjail kasutada tervet Euroopat katvaid mugavaid ja turvalisi makseviise (kui krediitkaardid välja arvata) ostude eest maksmiseks ning teenuste ja kaupade valiku suurendamiseks. Maksete valdkonnas viimasel ajal toimunud areng heidab valgust ka teatavatele lünkadele maksete õigusraamistikus ning turutõrgetele kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turgudel. Käesoleva algatuse raames tuleb tegeleda ka nendega.

Makseteenuste õigusraamistiku, eelkõige makseteenuste direktiivi läbivaatamise käigus ning Euroopa kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu koordineerimist käsitleva komisjoni 2012. aasta rohelise raamatu⁵ üle toimunud arutelu tulemusel on jõutud järeldusele, et selleks, et maksete raamistik aitaks tõhustada Euroopa makseteenusteturgu ning aitaks igakülgset kaasa konkurentsil, innovatsioonil ja turvalisusel põhineva maksekeskkonna loomisele, tuleb võtta uusi regulatiivseid meetmeid ning muu hulgas läbi vaadata makseteenuste direktiiv.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 924/2009, 16. september 2009, piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 (ELT L 266, 9.10.2009, lk 11).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 260/2012, 14. märts 2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

⁵ Roheline raamat „Euroopa integreerituma kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu saavutamine” (KOM(2011) 941 (lõplik)).

Komisjoni 2012. aasta teatises „Ühtse turu akt II. Üheskoos uue majanduskasvu eest”⁶ nimetati jaemaksete õigusraamistiku ajakohastamist peamiseks prioriteediks, pidades silmas selle potentsiaali hoogustada majanduskasvu ja innovatsiooni. Komisjoni 2013. aasta prioriteetsete meetmete hulgas nimetati makseteenuste direktiivi läbivaatamist ja mitmepoolseid kaardimaksete vahendustasusid käsitleva seadusandliku ettepaneku ettevalmistamist.

Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid

Algatus tehakse makseteenuseid käsitleva meetmepakme raames. Sellega täiendatakse ja ajakohastatakse ELi makseteenuste õigusraamistikku, millesse kuuluvad:

- Direktiiv 2007/64/EÜ, millega loodi ühtlustatud õigusraamistik. See võimaldas kiirendada ja lihtsustada maksete tegemist kogu ELis, edendas maksesüsteemide vahelist konkurentsi ning suurendas mastaabisäästu. Direktiiv aitas kaasa ka ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) rakendamisele.
- Määrus (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta. Sellega tunnistati kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 ja võeti määruse rakendusalasasse ka otsekorraldused. Sellega kõrvaldati Euroopa Liidu liikmesriikidevahelised erinevused makseteenuse kasutajatelt riigisiseste ja piiriüleste maksete eest nõutavate tasude vahel elektrooniliselt töödeldavate maksete puhul.
- Määrusega (EL) nr 260/2012 kehtestati tähtajad ELis eurodes tehtavate maksete puhul seniste riigipõhiste siseriiklike ja piiriüleste maksete kavade asendamiseks üle-euroopaliste krediid- ja otsekorraldustega.
- E-raha käsitlev direktiiv 2009/110/EÜ, milles nähti ette e-raha väljastamise ja tagastamise õigusraamistik ning viidi e-raha asutuste usaldatavusnõuete täitmise kord kooskõlla makseasutustele esitatavate nõuetega, mis tulenevad makseteenuste direktiivist.
- Määruses (EÜ) nr 1781/2006 on sätestatud eeskirjad, mille kohaselt saadavad makseteenuste pakkujad kogu makseahela raames teavet maksja kohta, et hoida ära, uurida ja tuvastada rahapesu ja terrorismi rahastamist.

Makseturul konkurentsi kahjustavat tegevust ei ole käsitletud üksnes õigusaktides, vaid ka mitmes ELi ja selle liikmesriikide tasandil algatatud konkurentsimenetluses.

Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega

Ettepaneku eesmärgid on kooskõlas ELi muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega. Esiteks aitab ettepanek parandada makseteenuste ning üldiselt võttes kõigi kaupade ja teenuste siseturu toimimist, kuna need valdkonnad vajavad uuenduslikke, tõhusaid ja turvalisi maksevahendeid. ELis majandustehingute tegemise lihtsustamine aitab saavutada strateegia „Euroopa 2020” üldisi eesmärke ja hoogustada majanduskasvu. Peale selle on algatus kooskõlas ELi poliitikaga sellistes valdkondades nagu isikuandmete kaitse, halduskaristused ning võitlus rahapesu ja terrorismi rahastamisega, eelkõige aga järgmisega:

⁶ Euroopa Komisjoni teatis „Ühtse turu akt II. Üheskoos uue majanduskasvu eest” (COM(2012) 573 final).

- Komisjoni seadusandlikud algatused seoses Euroopa digitaalse tegevuskavaga,⁷ sealhulgas ettepanekud e-identimise ja e-tehingute õigusraamistiku⁸ ning kogu Euroopa Liidus võrgu- ja infoturbe ühtlaselt kõrge taseme saavutamiseks vajalike meetmete kohta,⁹ samuti digitaalse ühtse turu loomiseks vajaliku e-kaubandust ja internetipõhiseid teenuseid käsitleva teatise¹⁰ prioriteedid.
- Jõupingutused, mida komisjon teeb konkurentsi suurendamiseks, võrdsustades turuosaliste kohustusi, õigusi ja võimalusi ning lihtsustades piiriülest makseteenuste pakkumist.
- Komisjoni seadusandlik algatus, mis käsitleb kaardipõhiste maksetehingute vahendustasusid ning teatavaid piiravaid äritegevuse eeskirju ja tavasid. Algatust töötatakse välja samal ajal ja tihedas seoses käesoleva ettepanekuga.
- Direktiiv 2011/83/EÜ tarbija õiguste kohta,¹¹ mille eesmärk on edasi arendada ettevõtjate ja tarbijate vahelist toimivat siseturгу ning tasakaalustada kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtete konkurentsivõime eesmärgid, nähes ette, et kaubandusettevõtjad tohivad võtta tasu makseviisi kasutamise eest ainult tegelike kulude ulatuses.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

Konsulteerimine huvitatud isikutega

11. jaanuaril 2012 avaldas Euroopa Komisjon Euroopa kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu integreerimist käsitleva roheline raamatu,¹² millele järgnes ulatuslik avalik konsultatsioon. Komisjon sai rohkem kui 300 vastust väga erinevatelt sidusrühmadelt – ametiasutustelt, kodanikuühiskonna organisatsioonidelt, ettevõtete liitudelt ja eri valdkondades tegutsevatelt äriühingutelt. Palju märkusi, seisukohavõtte ja kaastöid saadi ka konsultatsiooniväliselt.

Sidusrühmade tagasisidest¹³ saadi palju asjakohast teavet uuemate sündmuste ja lisaks ka maksete raamistiku muutmise vajaduse kohta. Konsultatsiooni raames avalik ärakuulamine toimus 4. mail 2012. Sellel osales ligikaudu 350 huvitatud sidusrühma.

20. novembril 2012 võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni „Euroopa integreerituma kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu saavutamine”¹⁴. Resolutsioonis järeldatakse, et rohelistes raamatus on eesmärgid ja integratsiooni takistavad tegurid sedastatud asjakohaselt

⁷ Euroopa Komisjoni teatis „Euroopa digitaalne tegevuskava” (KOM(2010) 245 (lõplik)).

⁸ Euroopa Komisjoni ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus elektroonilise identifitseerimise ja elektrooniliste tehingute jaoks mõeldud usaldushoiuteenuste kohta siseturul (COM(2012) 238 final).

⁹ Euroopa Komisjoni ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv meetmete kohta, millega tagada võrgu- ja infoturbe ühtlaselt kõrge tase kogu Euroopa Liidus (COM(2013) 48 final).

¹⁰ Euroopa Komisjoni teatis „Ühtne raamistik usalduse loomiseks digitaalse ühtse turu vastu seoses e-kaubanduse ja internetipõhiste teenustega” (KOM(2011) 942).

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/83/EÜ, 25. oktoober 2011, tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64)

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:ET:PDF>.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

¹⁴ Euroopa Parlamendi 20. novembri 2012. aasta resolutsioon „Euroopa integreerituma kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu saavutamine” (2012/2040(INI)).

ning kutsutakse üles tegema seadusandlikke algatusi kaardimaksete eri valdkondades. Samas manitsetakse ettevaatlikkusele seoses interneti- ja mobiilimaksetega, kuna need turud ei ole veel piisavalt arenenud. Lisaks esitati üleskutse reformida ühtse euromaksete piirkonna (SEPA) juhtimiskorraldust.

Konsultatsiooni tulemused osutasid sellele, et Euroopa makseturu tõhususe parandamiseks ning konkurentsil, innovatsioonil ja turvalisusel põhineva maksekeskkonna edendamiseks tuleb regulatiivset raamistikku oluliselt muuta.

Eksperdiarvamuste kasutamine

Makseteenuste direktiivi ja siseturul tehtavaid piiriüleseid makseid käsitleva määruse läbivaatamise käigus ning kummagi õigusakti võimalikku muutmist silmas pidades on komisjon teinud täiendavat tööd, et koguda valdkonna kohta andmeid ja tagada eri sidusrühmade täielik kaasamine.

Makseteenuste direktiivi ja siseturul tehtavaid piiriüleseid makseid käsitleva määruse mõju analüüsimisel toetus komisjon kahe välisuuringu tulemustele. Nende uuringute abil sai komisjon põhjaliku ülevaate makseteenuste direktiivi rakendamise majanduslikest ja õiguslikest tagajärgedest. Esimese uuringu teostas konsultatsiooniettevõtte Tipik 2011. aastal. Selles on esitatud õiguslik analüüs selle kohta, kas 27 liikmesriigis on makseteenuste direktiiv üle võetud kooskõlas direktiiviga¹⁵. Teine uuring, mille koostasid ettevõtted London Economics ja iff koostöös ettevõttega PaySys, vältas kogu 2012. aasta. Selles analüüsiti makseteenuste direktiivi mõju siseturul pakutavatele makseteenustele ning ühenduses teostatavaid piiriüleseid makseid käsitleva määruse rakendamise mõju. Komisjoni maksete valdkonna nõuandekomiteede (maksete komitee, kuhu kuuluvad ELi liikmesriikide esindajad ja maksesüsteemide turu eksperdirühm, kuhu kuuluvad turuosaliste esindajad nii nõudluse kui ka pakumise poolelt) kaudu koguti tagasisidet ka liikmesriikidelt ja turuosalistelt. Komisjon pidas konkreetsete küsimustes nõu ka muude sidusrühmadega.

Mõjuhindang

Komisjon teostas ka mõjuhindangu,¹⁶ et analüüsida, millist mõju avaldab Euroopas integreeritud makseturu puudumine. Uuriti järgmisi probleemide põhjuseid:

- Eeskirjade ebaühtlane kohaldamine liikmesriikides, kuna valikuvõimalusi on palju, kuid rakendamise kriteeriumid on väga üldised. Eelkõige tundub, et teatavad makseteenuste direktiivis sätestatud erandid on liiga üldised või turu arengut arvesse võttes aegunud ning et neid tõlgendatakse väga erinevalt. Reguleerimisalas esineb ka lünki seoses maksetega, mille üks osaline asub väljaspool EMPd, ning seoses kolmanda riigi vääringus tehtavate tehingutega. See põhjustab turgude killustatust, õiguslikku arbitraaži ja konkurentsimoonutusi.
- Õiguslik vaakum valitseb selliste hiljuti asutatud internetipõhiste teenuseosutajate suhtes, kes kolmandast isikust teenuseosutajana pakuvad internetipanga põhist makse

¹⁵ Uuring on avaldatud veebiaadressil http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ Mõjuhindangus (vt [link to be added]) käsitleti põhjalikult eri poliitikavalikuid ja nende mõju.

algatamist. Tegemist on elujõuliste ja kaardimaksest sageli odavamate makseteenustega, mis pakuvad huvi ka tarbijatele, kellel maksekaarti ei ole. Enamik sellistest teenuseosutajatest tegutseb maksevahendajana, kelle tegevus ei ole õiguslikult reguleeritud, kuna vahendatavat raha ei hoita ühelgi ajahetkel nende kontol. Õiguslik vaakum aga võib takistada innovatsiooni ja kahjustada turulepääsu tingimusi.

- Eri makselahendustel (kaardi-, interneti- ja mobiilimaksed) puuduvad ühised standardid ja koostalitlusvõime. See probleemidering puudutab erineval määral eelkõige mitmesuguseid piiriüleste maksete aspekte. Probleemi võimendab ka ELi jaemaksete turu ebapiisav juhtimiskorraldus.
- Liikmesriikide kaubandusettevõtjad kasutavad ühe ja sama makseviisi puhul erinevad tasude süsteeme. Umbes pooled ELi liikmesriigid lubavad maksete eest võtta lisatasu ja teine pool keelab seda, mis külvab segadust välismaal või internetis oste sooritavate tarbijate seas, ning põhjustab ebavõrdseid tingimusi.
- Maksekaartide valdkonna piiravad äritegevuse eeskirjad ja tavad põhjustavad konkurentsimoonutusi. Eelkõige peetakse silmas mitmepoolseid vahendustasusid ning eeskirju, mis reguleerivad kaubandusettevõtjate valikuvõimalusi kaardimaksete aktsepteerimisel.

Eespool kirjeldatud probleemid mõjutavad tarbijaid, kaubandusettevõtjaid, uusi makseteenuste pakkujaid ja kogu makseteenuste turgu.

Mõjuhinnaangus järeldati, et praeguse olukorra parandamiseks oleksid kõige paremad sellised poliitikavalikud, mis i) toetavad konkurentsipõhiste võrdsete tingimuste tekkimist turgu valitsevate ettevõtjate ning uute teenuseosutajate vahel kaardi-, interneti- ja mobiilimakseteenuse pakkumisel, ii) suurendavad tõhusust, läbipaistvust ja makseviiside valikut makseteenuste kasutajate (tarbijate ja kaubandusettevõtjate) jaoks ning iii) tagavad tarbija kõrgetasemelise kaitse. Seoses makseteenuste direktiiviga tuleks:

- tugevdada ühtse euromaksete piirkonna valdkonnas võetavaid meetmeid ning võimaldada kõigil sidusrühmadel etendada aktiivsemat rolli jaemaksete poliitika kavandamisel ja elluviimisel (juhtimismeetmed);
- edendada standardimist, tugevdades juhtimisraamistikku ja kasutades paremini Euroopa standardiorganisatsioone (standardimismeetmed);
- tagada õiguskindlus kaardipõhiste maksete vahendustasude valdkonnas ning luua praeguste ja tulevaste maksekaardipõhiste maksealgatuste jaoks selgus küsimuses, milline on vastuvõetav ärimudel (vahendustasud);
- kaotada kaardimaksete valdkonnas piiravad äritegevuse eeskirjad, mis põhjustavad turumoonutusi (vahendustasude alased täiendavad meetmed);
- ühtlustada liikmesriikide poliitikat lisatasude küsimuses kooskõlas vahendustasusid käsitlevate reguleerivate otsustega (vahendustasude alased täiendavad meetmed);
- sõnastada juurdepääsutingimused teabele, mis käsitleb vahendite olemasolu kolmandast isikust teenusepakkujatele, sealhulgas makse algatamise teenuse pakkujaile (makseteenuste direktiivi reguleerimisala);
- kohandada õigusraamistiku reguleerimisala ja muuta see järjekindlamaks (makseteenuste direktiivi reguleerimisala);
- parandada kehtiva makseteenuste direktiivi rakendamist (makseteenuste direktiivi täpsustamine);

- õigusaktide muutmisel suurendada makseteenuse kasutajate õigusi ja kaitsta tarbijate õigusi (makseteenuste direktiivi reguleerimisala, vahendustasude alased täiendavad meetmed).

Mõjuhindamiskomitee kuulas mõjuhinnangu ära 20. märtsil 2013 ja kiitis selle heaks. Komitee soovitusel tehti mõjuhinnangusse järgmisi muudatusi:

- lisati makseteenuste direktiivi kiireloomulise küsimusena läbivaatamise ja mitmepoolsete vahendustasude õigusaktidega reguleerimise vajalikkuse põhjendus;
- lihtsustati mõjude kirjeldust, jättes teksti põhiossa peamiste valikuvõimaluste mõju analüüsi ja paigutades vähem olulised küsimused ümber lisadesse,
- parandati erinevate valikuvõimaluste ja pakmete omavahelise sõltuvuse kirjeldust.

Enamikku poliitikameetmeid käsitlevaid ettepanekuid on käesolevas ettepanekus arvesse võetud. See puudutab eelkõige makseteenuste direktiivi eeskirjadega juba hõlmatud valdkondi, nagu kolmandast isikust makseteenuse pakkujate turulepääs, lisatasud ja makseasutusi käsitlevad eeskirjad. Muid meetmeid, eelkõige mitmepoolseid vahendustasusid ja kaasnevaid meetmeid käsitletakse eraldi seadusandlikus algatuses, mis esitatakse samaaegselt.

Teatavaid eespool kirjeldatud meetmeid (näiteks Euroopa standardiorganisatsioonide kaasamine ja SEPA juhtimine) tuleks rakendada mitte õigusakti, vaid muu vahendiga.

Tugevdamist vajab SEPA praegune juhtimiskorraldus, sealhulgas roll, mida täidab tema ajutine kõrgem juhtorgan – nõukogu –, mis on komisjoni ja Euroopa Keskpanga kaaseesistumisel ametisse määratud esialgu kolmeks aastaks ja mille ülesanne on edendada sidusrühmade kaasamist SEPAsse. Selleks et parandada komisjoni ja Euroopa Keskpanga nõustamist SEPA suunitluse kindlaksmääramisel ning aidata kaasa liidus, eelkõige aga euroalal integreeritud, konkurentsivõimelise ja uuendusliku jaemaksete turu loomisele, tuleb täpsustada SEPA nõukogu pädevust, vaadata läbi selle koosseis ja tagada huvide parem tasakaal pakkumise ja nõudluse poolel. SEPA ülesannete, koosseisu, eesistumise ja juhtimiskorralduse küsimuste lahendamiseks teeb komisjon koostööd Euroopa Keskpangaga.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Õiguslik alus

Käesolev ettepanek põhineb ELi toimimise lepingu artiklil 114.

Subsidiaarsus ja proportsionaalsus

ELi integreeritud elektrooniliste jaemaksete turg on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sätestatud siseturu eesmärgiga. Turgude integreerimisest on Euroopa kodanikel mitmeti kasu. Nii näiteks on kasulik makseteenuste pakkujate vahelise konkurentsi süvendamine. Makseteenuse kasutajatele, eelkõige tarbijatele, on valikuvõimaluste avarumine, innovatsiooni edenemine ja turvalisuse paranemine kasulik. Integreeritud makseturg lihtsustab piiriülest kaupade ja teenuste pakkumist ning aitab seeläbi luua tõeliselt ühtset turgu. Makseteenuste direktiivi põhjalik läbivaatamine on proportsionaalne praeguseks tekkinud probleemide suurusega. Direktiiv on endiselt üldiselt otstarbekohane, kuid ELi õigusraamistikku tuleb arendada käsikäes jaemaksete tehnoloogia ja ettevõtluse arenguga.

Kuna põhimõtteid, eeskirju, menetlusi ja standardeid tuleb järjekindlalt kohaldada kõigis liikmesriikides, et tagada kõigile turuosalistele õiguskindlus ja võrdsed tingimused, on

makseturu integreerimine võimalik vaid kogu ELi hõlmavat lähenemisviisi raames, võttes arvesse, et makseturg põhineb piiriülestel võrkudel. Arvestades turu praegust killustatust, ei ole riigisiseseid ja piiriüleseid kaupu ja teenuseid hõlmava integreeritud ja tõhusa makseturgu loomise eesmärki võimalik täita üksikute liikmesriikide meetmetega.

Lähenemisviisiga arendatakse edasi ühtset euromaksete piirkonda (SEPA), mis on kooskõlas digitaalse tegevuskava ja eelkõige digitaalse ühtse turu loomisega. See aitab edendada tehnoloogilist innovatsiooni ning soodustab majanduskasvu ja töökohtade loomist, eelkõige e- ja m-kaubanduse valdkonnas.

4. MÕJU EELARVELE

Direktiivi mõju eelarvele on esitatud ettepanekule lisatud finantsselgituses.

5. LISATEAVE

Euroopa Majanduspiirkond

Kavandatavas õigusaktis käsitletakse Euroopa Majanduspiirkonnaga seotud küsimust, mistõttu tuleks seda kohaldada ka Euroopa Majanduspiirkonnas.

Selgitavad dokumendid

Uue kavandatava direktiiviga kohandatakse olemasolevat direktiivi. Liikmesriikidele pannakse teatavaid uusi kohustusi, kuid jäetakse piisavalt kaalutusõigust nende kohustuste (näiteks turvalisust käsitlevate sätete) ülevõtmisel siseriiklikku õigusesse. Seetõttu palutakse liikmesriikidel esitada ülevõtmismeetmeid selgitavaid dokumente, et komisjon saaks siseriiklikest meetmetest parema ülevaate ja teostada direktiivi nõuetekohase ülevõtmise järelevalvet.

Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Järgnevalt esitatakse otsustusprotsessi seisukohalt vajalik lühikokkuvõte. Selles on antud ülevaade peamistest muudatustest võrreldes kehtetuks tunnistatava makseteenuste direktiiviga.

Artikkel 2. Reguleerimisala. Tehakse ettepanek laiendada geograafilist reguleerimisala ja hõlmata muid vääringuid.

Artikli 2 lõige 1. Kolmandate riikidega tehtavate maksetehingute puhul, kui vaid üks makseteenuse pakkuja asub Euroopa Liidus, kohaldatakse makseteenuste direktiivi läbipaistvust ja teabenõudeid käsitlevaid sätteid ainult maksetehingu Euroopa Liidus teostatava osa suhtes.

Artikli 2 lõige 2. Kui praegu kohaldatakse makseteenuste direktiivi läbipaistvust ja teabenõudeid käsitlevaid sätteid ainult ELi vääringute suhtes, siis nüüd laiendatakse kohaldamist kõigile vääringutele.

Artikkel 3. Reguleerimisalast väljaarvamine. Artiklis täpsustatakse ja ajakohastatakse nende maksetega seotud toimingute loetelu, mis on jäetud praeguse makseteenuste direktiivi reguleerimisalast välja.

Artikli 3 punkt b. Kaubandusagentidele tehtud erandit on muudetud. Direktiivi kohaldatakse kaubandusagentide suhtes juhul, kui nad tegutsevad ainult maksja või makse saaja nimel, mitte aga nende mõlema nimel. E-kaubanduse platvormid kasutavad praeguses makseteenuste direktiivis ettenähtud erandit üha laialdasemalt nii müüja (makse saaja) kui ka ostja (maksja) nimel tehtavate maksetehingute suhtes. See aga vasta erandi eesmärgile, mistõttu tuleks erandit täpsustada.

Artikli 3 punkt k. Piiratud võrkude suhtes kehtestatud erandit kasutatakse üha enam suure maksete mahu ning toodete ja teenuste valikuga suurte võrkude suhtes. See aga väljub erandi esialgse eesmärgi raamest, jätab paljud maksed reguleerivast raamistikust väljapoole ning seab reguleeritud turul osalejad halvemasse konkurentsiolukorda. Uus määratlus on kooskõlas direktiivi 2009/110/EÜ piiratud võrkude määratlusega ning peaks aitama selliseid riske vähendada.

Artikli 3 lõige 1. Täpsustatakse digitaalsele sisule ja telekommunikatsiooni vahenditega tehtavate tehingutele tehtud erandit, et seda kohaldataks üksnes elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkujate (näiteks telekommunikatsioonioperaatorid) osutatavate makseteenuste suhtes. Erandit kohaldatakse kolmanda isiku loodud digitaalse sisu pakkumisel direktiivis sätestatud piirmäärade ulatuses. Uus määratlus peaks tagama pakkujatele võrdsed konkurentsitingimused ja parandama tarbijakaitset maksete valdkonnas.

Artikli 3 punkt o jäetakse välja. Direktiivi rakendusala olid välja arvatud pangaautomaaditeenused, mida pakuvad sõltumatud pangaautomaatide käitajad. Seetõttu hakati looma pangaautomaatide võrke, millest sularaha väljavõtmise eest nõuti tarbijailt suurt tasu. Ilmneb, et see säte on aidanud kaasa sellele, et pankadele kuuluvad pangaautomaatide võrgud on hakanud lõpetama lepingulisi suhteid teiste makseteenuse pakkujatega vaid selleks, et nad saaksid nõuda kõrgemaid tasusid otse tarbijatelt. Seetõttu tuleks erand välja jätta.

Artikkel 9. Nõuded kaitsemeetmete kohta. Nõudeid muudetakse otstarbekamaks ja makseteenuste direktiivi alusel antud tegevusloa makseasutustele esitatavaid kaitsenõudeid ühtlustatakse. Eelkõige vähendatakse liikmesriikide võimalusi kaitsenõudeid kärpida ja vähendada võimalike kaitseviiside arvu. See aitab ühtlustada tingimusi ja parandada õiguskindlust.

Artikkel 14. EBA pakutav Euroopa elektrooniline juurdepääsupunkt. Selleks et suurendada pädevalt asutuselt tegevusloa saanud või pädeva asutuse poolt registreeritud makseasutuste läbipaistvust, tuleks kogu liidu riiklikud registrid omavahel ühendada ning luua neile Euroopa elektrooniline juurdepääsupunkt.

Artikkel 27. Tingimused. Pidades silmas, et liikmesriikidel on olnud halbu kogemusi (näiteks maksejõuetus) väikeste makseteenuse pakkujatega, kelle tegevuse maht ületas erandi tegemist võimaldavat piirmäära, laiendatakse võimalust kasutada väikeste makseasutuste puhul lihtsustatud korda. See suurendab selliste väikeste makseasutuste hulka, kelle suhtes lihtsustatud korda kohaldatakse. Eesmärk on õige tasakaalu leidmine, väga väikeste ettevõtete regulatiivse koormuse vähendamine ning makseteenuste kasutajate jaoks piisava kaitse pakkumine.

Artikkel 29. Juurdepääs maksesüsteemidele. Artikliga muudetakse selgemaks maksesüsteemidele juurdepääsu tingimused. Täpsustatakse makseasutuste kaudset juurdepääsu maksesüsteemidele vastavalt direktiivile 98/26/EÜ (arvelduse lõplikkuse direktiiv), muutes juurdepääsutingimused sarnaseks väikestele krediidasutustele võimaldatud tingimustele.

Artikli 55 lõiked 3 ja 4. Kohaldatavad tasud. Eeskirjaga ühtlustatakse lisatasude võtmist vastavalt tarbija õigusi käsitlevale direktiivile 2011/83 ja komisjoni ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr [XX/XX/XX], mis käsitleb kaardipõhiste maksetehingute vahendustasusid. Viimase määruse ettepanek esitatakse samaaegselt käesoleva ettepanekuga. Kehtiv makseteenuste direktiiv, mis võimaldab kaubandusettevõtjal nõuda teatava makseviisi kasutamise eest maksjalt tasu, teha talle allahindlust või suunata teda muul viisil kasutama tõhusaimat makseviisi, nõudes samas liikmesriikidelt sellise lisatasu suuruse piiramist, on põhjutanud turul väga suurt mitmekesisust. 13 liikmesriiki on kasutanud direktiiviga ettenähtud võimalust keelata lisatasu võtmine. Liikmesriikide vahelised erinevused tekitavad probleeme ning ajavad segadusse nii kaubandusettevõtjaid kui ka tarbijaid, kes ostavad ja müüvad kaupu ja teenuseid piiriüleselt interneti kaudu. Lisatasu kehtestamise keeld on otseselt seotud kavaga kehtestada vahendustasu ülempiir eespool nimetatud kaardipõhiste tehingute vahendustasu määruse ettepanekuga. Kuna tasu, mida kaubandusettevõtja tasub pangale, vähendatakse oluliselt, ei ole enam põhjendatud lisatasu nõudmine selliste kaartide puhul, mille suhtes kohaldatakse mitmepoolset vahendustasu. Selliste kaartide osakaal jaemaksekaartide turust on üle 95 %. Kavandatud eeskirjad aitavad seega parandada kaardiga maksvate tarbijate olukorda kogu liidus ja edendavad sularahamaksete asemel maksekaartide kasutamist.

Mis puudutab kaarte, mille suhtes vastavalt eespool nimetatud kaardipõhiste tehingute vahendustasu määruse ettepanekule vahendustasu ei kohaldata (ettevõtete kaardid ja kolme osapoolega süsteemi raames kasutatavad kaardid), siis nende kasutamise eest lubatakse endiselt võtta lisatasu vastavalt tegelikele kuludele, võttes nõuetekohaselt arvesse direktiivi 2011/83.

Artiklid 65 ja 66. Makseteenuse pakkuja ja maksja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral. Kavandatud muudatustega muudetakse otstarbekamaks ja ühtlustatakse autoriseerimata tehingute eest tekkiva vastutuse eeskirju ning tagatakse kasutajate õigustatud huvide parem kaitsmine. Nähakse ette, et autoriseerimata maksetehingu korral makseteenuse kasutaja makstava tasu ülemmäär on 50 eurot senise 150 euro asemel, välja arvatud pettuse ja tõsise hooletuse korral. Lisaks sätestatakse, et makse hilinemine tingimata ei tingi tagasimakse tegemist.

Artikkel 67. Tagasimaksed makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute puhul Kooskõlas SEPA otsekorralduste reeglistikuga nähakse ette, et otsekorraldusega tehtud makse puhul on õigus saada tagasimakse juhul, kui teenuseid ei ole veel osutatud või kaup ei ole ära tarbitud. Praegu kohaldatakse otsekorraldusega maksete puhul tehtavate tagasimaksede suhtes erinevaid eeskirju sõltuvalt sellest, kas makse on eelnevalt autoriseeritud, makse summa on eeldatavast summast suurem või on kokku lepitud täiendavates õigustes.

Artikkel 85. Turvameetmed. Ettepaneku lähenemisviis turva- ja autentimisküsimustele põhineb komisjoni ettepanekul võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv võrgu- ja infoturbe kohta.

I–V jaotis ja I lisa punkt 7. Maksekontole juurdepääsu võimaldavate uute teenuste ja makseteenuse pakkujate hõlmamine. Kui maksja ega makse saaja raha ei hoita ühelgi hetkel sellise pakkuja kontrol, siis praegust makseteenuste direktiivi nende suhtes ei kohaldata. Tegemist on kolmandast isikust teenusepakkujatega, kelle tegevust praeguste õigusaktidega ei reguleerita, kuigi nende teenused ja tegevus on kasulikud. See tekitab probleeme turvalisuse, isikuandmete kaitse ja vastutuse valdkonnas. Ettepaneku kohaselt laiendatakse makseteenuste direktiivi kohaldamist ka internetipanganduse raames makse algatamise teenust pakkuvatele kolmandatest isikutest teenusepakkujatele (I lisa punkt 7). Sellega soodustatakse internetis uute odavate e-makse lahenduste pakkuist, tagades asjakohase turvalisuse, isikuandmete kaitse ja vastutuse. Selleks et kolmandast isikust teenusepakkuja saaks õiguse pakkuda makse algatamise teenust, peab ta taotlema tegevusluba või enda registreerimist, ning alluma makseasutuste üle teostatavale järelevalvele (II jagu). Sarnaselt teistele makseteenuse pakkujatele kohaldatakse ka nende suhtes ühtlustatud õigusi ja kohustusi, eelkõige turvanõudeid (artiklid 85 ja 86). Ettepanek käsitleb kontoteabele juurdepääsu tingimusi (artikkel 58), autentimisnõudeid (artikkel 87), tehingute korrigeerimist (artiklid 63 ja 64) ja vastutuse tasakaalustamist (artiklid 65 ja 66). Uutele makseteenuste pakkujatele on uus kord kasulik sõltumata sellest, kas maksja või makse saaja raha hoitakse mõnel hetkel nende kontrol või mitte.

6. peatükk. Kohtuvälised kaebuste esitamise ja kahju hüvitamise menetlused vaidluste lahendamiseks. Peatüki eesmärk on tagada direktiivi tulemuslik täitmine. Meetmetega ajakohastatakse kohtuvälise kaebuste ja kahju hüvitamise korda ning karistusi.

Artikkel 92. Karistused. Sarnaselt finantsteenuste sektorit käsitlevatele muudele hiljutistele ettepanekutele kohustatakse liikmesriike ühtlustama halduskaristusi, looma võimaluse direktiivi rikkumise eest kohaldada asjakohaseid haldusmeetmeid ja -karistusi ning tagama karistuste nõuetekohase kohaldamise.

Euroopa Pangandusjärelevalve. Direktiivi mitmes valdkonnas on EBA rolliks aidata kaasa järelevalve ühtsuse ja järjepidevuse tagamisele (kooskõlas määrusega (EL) nr 1093/2010). Eelkõige tuleb EBA-l välja töötada mitme valdkonna suunised ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega muu hulgas muudetakse selgemaks mitmes liikmesriigis tegutsevatele makseasutustele tegevusloa andmise eeskirju ja tagatakse asjakohaste turvanõuete kehtestamine.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV**makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2013/36/EL ja 2009/110/EÜ muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁷,võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,¹⁸

olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Maksete valdkonna õigusraamistik, mis koosneb eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2007/64/EÜ,¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EÜ) nr 924/2009,²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2009/110/EÜ²¹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) nr 260/2012,²² on oluliselt kaasa aidanud Euroopa jaemaksete turu integreerimisele. Makseteenuste õigusraamistikku täiendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/83/EL,²³ millega konkreetselt piirati jaemüüjate võimalusi võtta klientidelt lisatasu teatavate maksevahendite kasutamise eest.
- (2) Direktiiv 2007/64/EÜ võeti vastu 2007. aasta detsembris vastavalt komisjoni 2005. aasta detsembri ettepanekule. Sellest ajast peale on jaemaksete turul toimunud märkimisväärsed

¹⁷ ELT C, lk..¹⁸ ELT C, lk..¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/64/EÜ, 13. november 2007, makseteenuste kohta siseturul (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 924/2009, 16. september 2009, piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 (ELT L 266, 9.10.2009, lk 11).²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/110/EÜ, 16. september 2009, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 260/2012, 14. märts 2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/83/EL, 25. oktoober 2011, tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64)

tehnilisi uuendusi, elektrooniliste ja mobiilimaksete hulk on järsult tõusnud ning turule on jõudnud uut liiki makseteenuseid.

- (3) Euroopa Liidu makseteenuste õigusraamistiku läbivaatamise tulemusel, eelkõige direktiivi 2007/64/EÜ mõju analüüsi ning Euroopa kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu koordineerimist käsitleva komisjoni rohelise raamatu²⁴ üle toimunud arutelu käigus selgus, et selline areng on tekitanud olulisi õiguslikke probleeme. Makseturg, eelkõige kaardi-, interneti- ja mobiilimaksed, on suures osas endiselt riigiti killustatud. Paljud uuenduslikud maksetooteid ja -teenuseid ei kuulu osaliselt või täielikult direktiivi 2007/64/EÜ reguleerimisalasse. Lisaks on direktiivi 2007/64/EÜ reguleerimisala turu arengut silmas pidades mõnel juhul jäänud liiga ebamääraseks ja üldiseks või on lihtsalt aegunud. See puudutab eriti direktiivi reguleerimisalast välja jäänud teatavaid maksete elemente, mida üldeeskirjadega ei reguleerita. See on põhjustanud õiguslikku ebakindlust, potentsiaalseid turvariske makseahelas ja teatavates valdkondades ka puudulikku tarbijakaitset. Uuenduslike, hõlpsalt kasutatavate ning tarbijate ja jaemüüjate seisukohalt tõhusate, mugavate ja turvaliste üleliiduliste makseviiside levik on olnud vaevaline.
- (4) Digitaalse majanduse arengut silmas pidades on eriti oluline elektrooniliste maksete turg integreerida, et tarbijad, jaemüüjad ja teised turuosalisel saaksid täielikult kasu ELi siseturu eelistest.
- (5) Uued eeskirjad võimaldaksid täita õiguslikud tühikud, suurendada õiguslikku selgust ning tagaksid, et õiguslikku raamistikku kohaldatakse kogu Euroopa Liidus järjepidevalt. Tuleb võrdsustada turul juba olevate ning turule tulevate ettevõtjate tegevustingimused, soodustada uute makseviiside turu laienemist ning tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse kogu liidu makseteenuste kasutajatele. See peaks aitama kaasa kulude ja hindade langusele makseteenuste kasutajate jaoks ning suurendama makseteenuste valikut ja läbipaistvust.
- (6) Kuna elektroonilised maksed on tehniliselt keerulised ning kogu maailmas kasvab elektrooniliste maksete maht ja luuakse uut liiki makseteenuseid, on viimastel aastatel suurenenud elektrooniliste maksetega seotud turvariskid. Kuna makseteenuste turu ladusaks toimimiseks peavad makseteenused olema turvalised ja ohutud, tuleb makseteenuste kasutajaid piisavalt kaitsta selliste ohtude eest. Makseteenused on majandus- ja ühiskonnaelu toimimise seisukohalt hädavajalikud. Seetõttu käsitatakse makseteenuste pakkujaid (näiteks krediitdiasutusi) turuosalistena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi *[pls insert number of NIS Directive after adoption]*²⁵ artikli 3 lõikele 8.
- (7) Lisaks direktiivis *[pls insert number of NIS Directive after adoption]* ette nähtud üldistele meetmetele, mis võetakse liikmesriikide tasandil, tuleks maksetehingutega seotud turvariske käsitleda ka makseteenuste pakkuja tasandil. Makseteenuse pakkuja turbemeetmed peavad olema proportsionaalsed turvariskidega. Selleks et tagada, et makseteenuste pakkujad esitavad pädevatele asutustele igal aastal ajakohastatud teavet oma turvariskide ning nendega seoses võetud (täiendavate) meetmete kohta, tuleks luua korrapärase aruandluse mehhanism. Selleks et minimeerida teiste pakkuja ja maksesüsteemide kahjustamise, näiteks maksesüsteemi tegevuses suurte häirete põhjustamise ning makseteenuse kasutajatele kahju tekitamise ohtu, on oluline kohustada makseteenuse pakkujad teatama suurematest turvaintsidentidest põhjendamatult viivitusega Euroopa Pangandusjärelevalvele.

²⁴ COM(2012) 941 final.

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv XXXX/XX/EL meetmete kohta, millega tagada võrgu- ja infoturbe ühtlaselt kõrge tase kogu Euroopa Liidus (ELT L ..., lk...).

- (8) Makseteenuste õigusraamistiku läbivaatamise tulemusel võetakse vastu uus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr XX/XX/XX²⁶. Nimetatud määrusega kehtestatakse kõigi erakliendi deebet- ja krediitkaarditehingute ning nende tehingute põhjal tehtud elektrooniliste ja mobiilimaksete eest võetavate kahe- ja mitmepoolsete vahendustasude kindlaksmääramise eeskirjad ning piiratakse teatavate äritegevuse eeskirjade kohaldamist kaardimaksete suhtes. Määrusega kiirendatakse kaardimaksete turu tegelikku integreerimist.
- (9) Et vältida tarbijate huvide kahjustamist liikmesriikide lähenemisviiside lahknemise tõttu, tuleks direktiiviga makseteenuse pakkuja suhtes kehtestatud läbipaistvus- ja teabenõudesätteid kohaldada ka selliste tehingute puhul, kus maksja või makse saaja makseteenuse pakkuja asub Euroopa Majanduspiirkonnas (edaspidi „EMP”), kuid teine makseteenuse pakkuja asub sellest väljaspool. Samuti on asjakohane läbipaistvus- ja teabenõudeid laiendada EMPs asuvate makseteenuste pakkuja vahelistele tehingutele olenemata tehingu vääringust.
- (10) Makseteenuste määratlus peaks olema tehnoloogiliselt neutraalne ning võimaldama uut tüüpi makseteenuste arendamist, tagades olemasolevatele ja uutele makseteenuse pakkujatele võrdsed tegevustingimused.
- (11) Liikmesriigid rakendavad väga erinevalt erandit, mis on direktiiviga 2007/64/EÜ ette nähtud maksja või makse saaja nimel kaubandusagendi vahendusel tehtavatele maksetehingutele. Teatavates liikmesriikides kehtib erand selliste e-kaubanduse platvormide suhtes, mis tegutsevad vahendajana üksikostja ja müüja nimel, ilma et need reaalselt saaksid pidada läbirääkimisi ning sõlmida kaupade ja teenuste ostu- ja müügitehinguid. Selline lähenemisviis ületab erandi ettenähtud piire ja võib suurendada ohtusid tarbijate jaoks, kuna selliste teenusepakkuja suhtes ei kehti õigusraamistikuga pakutav kaitse. Kohaldamiserinevused moonutavad ka konkurentsi makseturul. Probleemi lahendamiseks tuleks määratlust muuta täpsemaks ja selgemaks.
- (12) Turu kohta saadud andmetest nähtub, et piiratud võrgu suhtes kehtestatud erandit kasutatakse sageli väga suurte maksemahtude ja summade suhtes ning selle alusel pakutakse tarbijatele sadu või tuhandeid erinevaid tooteid ja teenuseid. See aga ei ole kooskõlas direktiivis 2007/64/EÜ piiratud võrgu jaoks ettenähtud erandi eesmärgiga. See vähendab makseteenuse turvalisust kasutajate, eelkõige tarbijate jaoks, jätab nad ilma õiguskaitsest ning on selgelt ebasoodne reguleeritud turul osalejatele. Ohtude vähendamiseks tuleb täpsustada piiratud võrgu kirjeldust kooskõlas direktiiviga 2009/110/EÜ. Makseviisi tuleks pidada piiratud võrgus kasutatavaks, kui seda saab kasutada kaupade ja teenuste ostmiseks ainult teatavas kaupluses või kauplusteketis või piiratud valiku kaupade või teenuste ostmiseks, olenemata müügipunkti geograafilisest asukohast. Selline makseviis võib olla kaupluste kliendikaart, tanklakaart, liikmekaart, ühistranspordikaart, toidutalong ja mõne teenuse kasutamise talong. Neist osa on ette nähtud konkreetse maksu- või tööjõualaste õigusaktidega ning neid kasutatakse sotsiaalvaldkonna õigusaktides sätestatud eesmärkide saavutamiseks. Kui selline sihtotstarbeline makseviis muutub üldkasutatavaks makseviisiks, ei tohiks enam kohaldada erandit, millega selline makseviis arvatakse käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja. Makseviise, mida kasutatakse ostu sooritamiseks loetletud ettevõtjate kauplustes, ei tohiks käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta, kuna sellised makseviisid on tavaliselt välja töötatud teenusepakkuja võrkude jaoks, mis veel kasvavad. Koos selle erandi kohaldamisega tuleks võimalike makseteenuse pakkujaile kehtestada piiratud võrgu määratlusele vastavast tegevusest teatamise kohustus.

²⁶

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr [XX/XX/XX] kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L ..., lk ...).

- (13) Direktiivi 2007/64/EÜ reguleerimisalast on välja jäänud teatavad telekommunikatsiooni- ja infotehnoloogia seadmetega sooritatavad maksetehingud, mille puhul võrguoperaator ei toimi üksnes vahendajana digitaalsete kaupade ja teenuste tarnimisel, vaid loob nende kaupade ja teenuste puhul ka lisaväärtust. See erand võimaldab näiteks telefonihelinate ja tasuliste SMS-teenuste arve esitamist operaatori kaudu ja ostu maksumuse lisamist telefoniarvele, mis aitab arendada uusi madala maksumusega digitaalse sisu müügil põhinevaid ärimudeleid. Turu kohta saadud andmetest ei nähtu, et see makseviis, mida tarbijad väiksemate maksete tegemisel usaldavad, oleks arenenud üldiseks maksevahendusteenuseks. Erandi praegune sõnastus on ähmane ja liikmesriigid rakendavad seda erinevalt. Seetõttu puudub ettevõtjatel ja tarbijatel õiguskindlus ning mõnel juhul on erand direktiivi 2007/64/EÜ kohaldamisest tehtud ka muudele maksevahendusteenustele. Seepärast on asjakohane kõnealuse direktiivi reguleerimisala piirata. Erand peaks piirduma mikromaksetega digitaalse sisu eest nagu helinad, taustapildid, muusika, mängud, videod ja rakendused. Erandit tuleks kohaldada ainult selliste makseteenuste suhtes, mida osutatakse elektroonilise side teenuste (st asjaomase ettevõtja põhitegevusala) suhtes kõrvalteenusena.
- (14) Direktiivi 2007/64/EÜ rakendusosalast on välja arvatud ka makseteenused, mida pakuvad pankadest ja muudest makseteenuse pakkujatest sõltumatud pangaautomaatide käitajad. Erand nähti ette selleks, et stimuleerida paigaldama pangaautomaate äärealadele ja madala asustustihedusega aladele. Selleks võimaldati paigaldajail võtta lisatasu lisaks tasule, mida nõuab kaardi väljaandnud makseteenuse pakkuja. Säte ei ole mõeldud selleks, et seda kasutaksid pangaautomaatide käitajad, kelle võrku kuulub sadu või isegi tuhandeid pangaautomaate ühes või mitmes liikmesriigis. Seetõttu jääb kõnealune direktiiv kohaldamata üha suurema osa pangaautomaatide turu osa suhtes, ja see nõrgendab tarbijakaitset. Lisaks annab see olemasolevatele pangaautomaatide käitajatele tõuke ärimudel ümber korraldada, lõpetada tavapärased lepingud makseteenuse pakkujatega ja hakata nõudma kõrgemat tasu otse tarbijailt. Seetõttu tuleks erand välja jätta.
- (15) Teenusepakkujad, kes soovivad kasutada direktiivi 2007/64/EÜ kohast erandit, ei pea sageli ametiasutustega nõu küsimuses, kas nende tegevuse suhtes kehtib direktiiviga võimaldatud erand, ning lähtuvad omaenda hinnangust. Tundub, et makseteenuse pakkujad on mõningaid erandeid kasutanud oma ärimudeli ümberkujundamiseks selliselt, et nende pakutavad makseteenused jääksid direktiivi reguleerimisalast välja. See aga suurendab makseteenuse kasutajate jaoks riske ja seab siseturul makseteenuse pakkujad ebavõrdsesse olukorda. Seetõttu tuleks teenusepakkujaid kohustada teatama teatavast tegevusest pädevatele asutustele, et tagada eeskirjade järjekindel tõlgendamine kogu siseturul.
- (16) On oluline kohustada potentsiaalseid makseteenuse pakkujaid teatama oma kavatsusest hakata teenusteid osutama piiratud võrgu kaudu, kui maksetehingute maht ületab teatava künnise. Pädevate asutuste poolne analüüs ja nende põhjendatud otsus küsimuses, kas kõnealust tegevust võib pidada tegevuseks piiratud võrgus, peaks põhinema artikli 3 punktis k sätestatud kriteeriumidel.
- (17) Uued eeskirjad peaksid lähtuma direktiivi 2007/64/EÜ lähenemisviisist ning hõlmama iga liiki elektroonilisi makseteenuseid. Seetõttu ei ole ka nüüd kohane kohaldada seda teenuste suhtes, mille puhul raha kantakse üle maksjalt makse saajale või veetakse seda üksnes pangatähtedes ja müntides või kui ülekanne põhineb pabertšekil, pabervekslil, paberlihtvekslil või muul makseviisil või makseteenuse pakkuja või muu isiku antud paberil maksetähikul või -kaardil, millega antakse raha makse saaja käsutusse.
- (18) Pärast direktiivi 2007/64/EÜ vastuvõtmist on tekkinud uut liiki makseteenuseid eelkõige internetimaksete valdkonnas. Eelkõige on esile kerkinud kolmandast isikust teenusepakkujad, kes pakuvad tarbijatele ja kaubandusettevõtjatele nn makse algatamise teenust, kusjuures ülekantav raha ei lähe sageli selliste teenuste pakkuja käsutusse. Need teenused aitavad teha e-kaubanduse makseid, luues tarkvaralise silla kaubandusettevõtja

veebisaidi ja tarbija internetipanga platvormi vahel, võimaldades algatada internetimakseid krediid- ja otsekorralduste alusel. Kolmandast isikust teenusepakkujad pakuvad nii kaubandusettevõtjate kui ka tarbijate jaoks kaardimaksest odavamalt makseteenust, mis võimaldab sooritada interneti teel sisseoste ka neil tarbijail, kellel krediitkaarti ei ole. Kuna aga kolmandast isikust teenusepakkujate suhtes direktiivi 2007/64/EÜ ei kohaldata, ei tarvitse nad olla pädeva asutuse järelevalve all ega järgida direktiivi 2007/64/EÜ. See tekitab mitmesuguseid õiguslikke probleeme näiteks tarbijakaitse, turvalisuse ja vastutuse, konkurentsi ning isikuandmete kaitse valdkonnas. Seepärast tuleks neid probleeme reguleerida uute eeskirjadega.

- (19) Rahasiire on lihtne makseteenus, mis tavaliselt põhineb sularahal, mille maksja annab makseteenuse pakkujale, kes maksab (nt sidevõrgu kaudu) makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel. Mõnes liikmesriigis osutavad supermarketid, kaubandusettevõtjad ja teised jaekaubanduse ettevõtjad avalikkusele sarnast teenust, mis võimaldab maksta kommunaalteenuste arveid ja teisi tavapäraseid majapidamise kuluarveid. Sellist arvete maksmise teenust tuleks käsitada rahasiirdena, kui pädevad asutused ei käsita seda tegevust mõne muu makseteenusena.
- (20) On vaja määratleda selliste makseteenuse pakkujate kategooriad, kellel on õigus pakkuda makseteenuseid kogu liidus, nimelt krediidiasutused, kes võtavad oma kasutajatelt vastu hoiuseid, mida saab kasutada maksetehingu rahastamiseks, ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EÜ²⁷ alusel, ning e-raha asutused, kes annavad välja e-raha, mida saab kasutada maksetehingu rahastamiseks, ja kelle suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada usaldatavusnõudeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/110/EÜ alusel, ning makse- ja postižiroasutused, kellel on selleks õigus siseriiklike õigusaktide alusel.
- (21) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada eeskirjad, mis käsitlevad maksetehingu täitmist, kui raha on e-raha direktiivi 2009/110/EÜ tähenduses. Käesolev direktiiv ei peaks siiski reguleerima e-raha väljastamist ega muutma kõnealuse direktiiviga sätestatud e-raha asutuste usaldatavusnõudeid. Seetõttu ei tohiks makseasutustel olla lubatud e-raha väljastada.
- (22) Direktiiviga 2007/64/EÜ kehtestati usaldatavusnõuete täitmise kord, mille raames nähti ette ühtne tegevusluba kõigile makseteenuse pakkujale, kes ei ole seotud hoiuste vastuvõtmise ega e-raha väljastamisega. Seetõttu nähti direktiiviga 2007/64/EÜ ette uus makseteenuse pakkujate kategooria – makseasutus –, kes on selline juriidiline isik, kes ei kuulu ühtegi olemasolevasse kategooriasse, ja nähti ette sellistele asutustele kõikjal liidus makseteenuse osutamiseks tegevusloa andmine rangete ja kõikehõlmavate tingimuste alusel. Seega peaksid kõikjal liidus kehtima selliste teenuste suhtes samad tingimused.
- (23) Makseasutusele tegevusloa andmise ja selle kehtimise tingimused ei ole oluliselt muutunud. Sarnaselt direktiivile 2007/64/EÜ kuuluvad tingimuste hulka usaldatavusnõuded, mis on proportsionaalsed nende asutuste äritegevusega seotud operatsiooni- ja finantsriskidega. Sellega seoses on vaja kindlat korda, mille kohaselt nõutakse algkapitali kombineerituna pideva tegevuspõhise kapitaliga ja mille võiks põhjalikumalt välja töötada sobival ajal, sõltuvalt turu vajadustest. Kuna makseteenuseid on mitmesuguseid, peaks käesoleva direktiivi kohaselt olema lubatud erinevad meetodid koos järelevalveasutuse teatava kaalutusõigusega, tagamaks, et sarnaseid riske käsitletakse samal viisil kõigi makseteenuste pakkujate puhul. Makseasutustele kehtestatud nõuded peaksid

²⁷

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

kajastama asjaolu, et makseasutused tegelevad rohkem spetsialiseerunud ja piiratud tegevusvaldkonnas ning seega on nende riskid kitsamad, nähtavamad ja paremini kontrollitavad kui krediitdiasutuste riskid, kelle tegevusvaldkond on laiem. Eelkõige tuleks keelata makseasutustel võtta kasutajatelt vastu hoiuseid ning lubada makseteenuse kasutajatelt saadud raha kasutamist vaid makseteenuse osutamiseks. Usaldatavusnõuded, sealhulgas nõutav algkapital peaks olema kooskõlas makseasutuse pakutava makseteenusega seotud riskidega. Teenuseid, mille raames kontot ei pakuta, vaid üksnes võimaldatakse juurdepääsu maksekontole, tuleks käsitada algkapitali suhtes keskmise riskitasemega teenustena.

- (24) Tuleks sätestada, et klientide raha tuleb hoida eraldi makseasutuse rahast, mis on ette nähtud muuks äritegevuseks. Siiski tundub, et kaitsenõudeid on vaja ainult juhul, kui makseasutuse klientide raha hoitakse makseasutuse kontrol. Makseasutuste suhtes tuleks kohaldada ka tõhusaid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaseid nõudeid.
- (25) Käesoleva direktiiviga ei tohiks muuta makseasutuste raamatupidamise aastaaruande ja konsolideeritud aastaaruande esitamise ja auditeerimise kohustust. Makseasutused peaksid koostama raamatupidamise aastaaruande ja konsolideeritud aastaaruande vastavalt nõukogu direktiivile 78/660/EMÜ²⁸ ja, kui see on asjakohane, nõukogu direktiivile 83/349/EMÜ²⁹ ja 86/635/EMÜ³⁰. Raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aruandeid tuleks auditeerida, välja arvatud juhul, kui makseasutus on sellest kohustusest vabastatud direktiivi 78/660/EMÜ ning, kui see on asjakohane, direktiivide 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ kohaselt.
- (26) Tehnoloogia arengu tõttu on viimastel aastatel tekkinud ka mitmesuguseid täiendavaid teenuseid, näiteks kontoteabe teenus või kontoteabe koondvaate teenus. Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada ka selliste teenuste suhtes, et anda tarbijatele piisavat kaitset ja õiguskindlust nende staatuse suhtes.
- (27) Makseteenuse pakkujail, kes osutavad ühte või mitut direktiivis loetletud makseteenust, peaksid igal juhul olema maksekontod, mida kasutatakse ainult maksetehingute tegemiseks. Selleks et makseasutus saaks makseteenuseid osutada, peab tal olema juurdepääs maksekontole. Liikmesriigid peaksid tagama, et juurdepääsu võimaldataks proportsionaalselt selle õigustatud eesmärgiga, milleks juurdepääsu vajatakse.
- (28) Käesolev direktiiv peaks reguleerima ainult makseasutuste sellist laenuandmistegevust (krediitiliinide rahastamist ja krediitkaartide väljaandmist), mis on tihedalt seotud makseteenustega. Üksnes juhul, kui makseasutus annab laenu makseteenuste hõlbustamise eesmärgil ja selline laen on lühiajaline ning antud mitte pikemaks tähtajaks kui 12 kuuks, sealhulgas vaba tagasimaksega laenud, on asjakohane lubada makseasutustel anda selliseid laene nende piiriülese tegevuse tõttu, tingimusel et laenu refinantseeritakse peamiselt makseasutuse omavahenditest, samuti kapitaliturgudelt saadud rahaga, kuid mitte rahaga, mida makseasutus hoiab klientide nimel makseteenuste osutamiseks. Eeltoodu ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ³¹ ega muude asjakohaste liidu ja siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad selliseid tarbijatele laenu andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

²⁸ Nõukogu direktiiv 78/660/EMÜ, 25. juuli 1978, teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruannete kohta (EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11).

²⁹ Nõukogu direktiiv 83/349/EMÜ, 13. juuni 1983, konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1).

³⁰ Nõukogu direktiiv 86/635/EMÜ, 8. detsember 1986, pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).

³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/48/EÜ, 23. aprill 2008, mis käsitleb tarbijakrediitilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

- (29) Makseasutustele tegevusloa andmise ning kontrollimise ja tegevusloa kehtetuks tunnistamise üle otsustamise eest vastutavate pädevate riiklike asutuste vaheline koostöö on üldjoontes toimunud hästi. Sellest hoolimata tuleb juhtudel, kui tegevusloa saanud makseasutus soovib kasutada asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust ning osutada makseteenuseid ka muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, tuleks tugevdada pädevate asutuste vahelist teabevahetust seoses tegevusloa andmisega. Koostööd tuleks tihendada ka direktiivi ühtse kohaldamise ja tõlgendamise huvides. Euroopa Pangandusjärelevalvel tuleks paluda koostada koostöö ja andmevahetuse suunised.
- (30) Selleks et suurendada pädevalt asutuselt tegevusloa saanud või pädeva asutuse poolt registreeritud makseasutuste ning nende agentide ja filiaalide läbipaistvust, tuleks luua Euroopa Pangandusjärelevalve veebiportaal, mis ühendab omavahel riiklikud registrid ning täidab Euroopa elektroonilise juurdepääsupunkti rolli. Selle eesmärk on soodustada pädevate asutuste koostööd.
- (31) Parandada tuleks täpse, ajakohastatud teabe kättesaadavust, kohustades makseasutusi teavitama oma päritoluliikmesriigi pädevat asutust viivitamata mis tahes muudatustest, mis mõjutavad seoses tegevuslubadega esitatud andmete ja tõendite õigsust, sealhulgas täiendavad agendid, filiaalid ja üksused, kellele on tegevus edasi antud. Pädevad asutused peaksid kahtluse korral kontrollima, kas saadud teave on õige.
- (32) Käesolevas direktiivis esitatakse minimaalne loetelu neist volitustest, mis pädevatel asutustel peaksid olema makseasutuste üle järelevalve teostamiseks. Nende volituste kasutamisel tuleb lähtuda põhiõigustest, sealhulgas õigusest eraelu puutumatusele. Kuna nende volituste kasutamine võib tõsiselt riivata õigust kodu, era- ja perekonnaelu puutumatusele ning sõnumite saladust, peaksid liikmesriigid kehtestama piisavad ja tõhusad kaitsemeetmed kuritarvitamise ja omavoli vastu, näiteks kehtestades nõude taotleda eelnev luba asjaomase liikmesriigi õigusasutuselt.
- (33) Oluline on tagada, et kõigi isikute suhtes, kes osutavad rahasiirdeteenust, kehtivad teatavad minimaalsed õiguslikud ja regulatiivsed nõuded. Seega on soovitatav kehtestada nõue registreerida rahasiirdeteenust pakkuvate isikute nimi ja asukoht. See hõlmab ka isikuid, kes ei vasta kõigile makseasutuse tegevusloa saamiseks kehtestatud tingimustele. Selline lähenemisviis on kooskõlas rahapesuvastase töökonna VI erisoovituses esitatud põhimõttega, mille kohaselt tuleb rakendada süsteem, mille puhul käsitatakse makseteenuse pakkuja makseasutusena ka juhul, kui ta ei vasta kõigile kõnealuses soovituses loetletud tingimustele. Selleks peaksid liikmesriigid kandma need isikud makseasutuste registrisse, kohaldamata nende suhtes kõiki tegevusloa andmise tingimusi. Erandi tegemise võimaluse suhtes on siiski väga oluline kohaldada rangeid, maksetehingute mahuga seotud nõudeid. Erandit kasutavatel makseasutustel ei peaks olema ei asutamisõigust ega teenuste osutamise vabadust, samuti ei tohiks nad maksesüsteemi liikmena neid õigusi kaudselt kasutada.
- (34) Juurdepääs maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenustele on oluline iga makseteenuse pakkuja jaoks. Sellise juurdepääsu suhtes tuleks siiski kohaldada asjakohaseid nõudeid nende süsteemide terviklikkuse ja stabiilsuse tagamiseks. Makseteenuse pakkuja, kes taotleb maksesüsteemis osalemise võimalust, peaks maksesüsteemis osalejatele tõendama, et tema sisekorraldus on piisavalt kindel igasuguste riskide tõrjumiseks. Tavaliselt hõlmavad need maksesüsteemid näiteks nelja osapoolega maksekaardisüsteeme ning suuremahulisi maksete vahendamise süsteeme, millega täidetakse krediidikorraldusi ja otsekorraldusi. Tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate erinevate kategooriate võrdse kohtlemise tagamiseks kõikjal liidus vastavalt nende tegevusloa tingimustele on vaja selgitada eeskirju, mis käsitlevad juurdepääsu makseteenuste osutamisele ja maksesüsteemidele.
- (35) Sätestada tuleks tegevusloa saanud makseasutuste ja krediidasutuste mittediskrimineeriv kohtlemine, et kõik siseturul konkureerivad makseteenuse pakkujad saaksid võrdsetel tingimustel kasutada nende maksesüsteemide tehnilise infrastruktuuri teenuseid. Kuna

tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate ja käesoleva direktiivi või direktiivi 2009/110/EÜ artikli 3 kohast erandit kasutavate makseteenuse pakkujate usaldatavusnõuded on erinevad, on asjakohane sätestada nende erinev kohtlemine. Igal juhul tohiks erinevusi hinnatingimustes lubada vaid siis, kui need on tingitud makseteenuse pakkujate erinevatest kuludest. See ei tohiks mõjutada liikmesriikide õigust piirata juurdepääsu süsteemsetelt olulistele süsteemidele kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/26/EÜ³² ega Euroopa Keskpanka ja Euroopa Keskpankade Süsteemi pädevust maksesüsteemidele juurdepääsu valdkonnas.

- (36) Teatavatel juhtudel on liikmesriigid võimaldanud teatavate makseteenuse pakkujatele kaudset juurdepääsu teatavatele maksesüsteemidele sarnaselt direktiivis 98/26/EÜ sätestatule. Asjaomane liikmesriik teeb sellised otsused oma äranägemisel. Selleks et makseteenuste pakkujate vahel valitseks aus konkurents, tuleks käesolevas direktiivis sätestada, et kui liikmesriik on andnud makseteenuse pakkujale kaudse juurdepääsu sellistele süsteemidele, tuleks samal viisil kohelda ka teisi makseteenuse pakkujaid, kes on samasuguses olukorras.
- (37) Viimastel aastatel on maksete töötlemise turul suurenenud teatavate kolme osapoolega maksesüsteemide tähtsus, kusjuures süsteem toimib ainsa makseteenuse pakkujana nii maksja kui makse saaja jaoks. Seetõttu ei ole enam põhjendatud teha nimetatud süsteemidele erandeid juurdepääsuks muudele makseteenuse pakkujatele, kui muude maksesüsteemide suhtes sellist erandit ei kohaldata.
- (38) Tuleks sätestada eeskirjade kogum makseteenuste tingimuste ja teabe suhtes kehtivate nõuete läbipaistvuse tagamiseks.
- (39) Käesolevat direktiivi ei peaks kohaldama sularahas tehtud maksetehingute suhtes, kuna sularaha ühtne makseturg on juba olemas, ega pabertšekkides tehtud maksetehingute suhtes, kuna neid ei saa nende olemuse tõttu töödelda sama tõhusalt kui teisi makseviise. Nimetatud valdkondades kasutatavad tegevusnormid peaksid siiski põhinema käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetel.
- (40) Kuna tarbijad ja ettevõtjad ei ole samas olukorras, ei vaja nad ka samal tasemel kaitset. Kuigi on oluline tagada tarbijate õigused sätetega, mille suhtes ei saa lepinguga teha erandit, on asjakohane võimaldada ettevõtjatel ja organisatsioonidel ka teisiti kokku leppida juhtudel, kui tegemist ei ole tarbijaga. Liikmesriikidel peaks siiski olema võimalus ette näha, et komisjoni soovitus 2003/361/EÜ³³ määratletud mikroettevõtjaid tuleks käsitleda samal viisil nagu tarbijaid. Olenemata kasutajast peaks igal juhul alati kohaldama käesoleva direktiivi teatavaid peamisi sätteid.
- (41) Käesolevas direktiivis tuleks täpsustada makseteenuse pakkujate kohustused teabe andmisel makseteenuse kasutajatele, kes peaksid saama ühesugusel määral selget teavet makseteenuste kohta, et teha teadlikke valikuid ja võrrelda erinevaid pakkumisi ELis. Läbipaistvuse huvides peaks käesolev direktiiv sätestama ühtlustatud nõuded, millega makseteenuse kasutajatele tagatakse vajalik ja piisav teave makseteenuse lepingu ja maksetehingute kohta. Ühtse makseteenuste turu tõrgeteta toimimise huvides ei tohiks liikmesriigid teabe andmise valdkonnas vastu võtta muid sätteid kui käesoleva direktiivi sätteid.

³² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/26/EÜ, 19. mai 1998, arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpapieriarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

³³ Komisjoni soovitus 2003/361/EÜ, 6. mai 2003, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

- (42) Tarbijaid tuleks kaitsta ebaausate ja eksitavate tavade eest kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2005/29/EÜ,³⁴ 2000/31/EÜ³⁵ ja 2002/65/EÜ³⁶. Endiselt kohaldatakse nimetatud direktiivide lisasätteid. Eelkõige tuleks täpsustada käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/65/EÜ vahelist lepingueelsete teavitamiskohustuste seost.
- (43) Nõutav teave peaks olema proportsionaalne kasutajate vajadustega ning see tuleks edastada standardses vormingus. Ühekordse maksetehingu teabenõuded peaksid siiski erinema järjestikuseid maksetehinguid sätestava raamlepingu teabenõuetest.
- (44) Praktikas on raamlepingud ja nendega hõlmatud maksetehingud palju tavalisemad ja majanduslikult olulisemad kui ühekordsed maksetehingud. Raamleping on nõutav maksekonto ja erimakseviisi olemasolu korral. Seetõttu peaksid raamlepingute puhul kohaldatavad eelneva teavitamise nõuded olema küllalt ulatuslikud ning teave tuleks alati esitada kas paberkandjal või teistel püsivatel andmekandjatel, mille hulka kuuluvad konto väljavõtte printerite väljatrüki, CD-ROMid, DVDd ja personaalarvutite kõvakettad, millele saab salvestada elektronposti, ja veebilehed, kui neid saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada ja kui need võimaldavad salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja peaks siiski olema võimalik täidetud maksetehinguid käsitleva teabe edastamise viis kokku leppida raamlepingus, näiteks nähes ette, et internetipanganduses on kogu teave maksekonto kohta kättesaadav veebipõhiselt.
- (45) Ühekordsete maksetehingute puhul peaks makseteenuse pakkuja alati edastama üksnes olulise teabe ja tegema seda omal algatusel. Kuna maksja on enda maksekäsu esitamise ajal tavaliselt kohal, ei ole vaja nõuda, et teave peaks igal juhul olema esitatud paberkandjal või teisel püsival andmekandjal. Makseteenuse pakkuja võib teavet edastada makse tegemise kohas suuliselt või seda teisiti kergelt kättesaadavaks teha, näiteks hoides tingimusi makse tegemise kohas teadetataval. Samuti tuleks teavet anda selle kohta, kust saab muud üksikasjalikumat teavet (nt veebilehe aadress). Tarbija nõudel tuleb oluline teave siiski esitada paberkandjal või teisel püsival andmekandjal.
- (46) Käesolev direktiiv peaks kinnitama tarbija õigust saada tasuta asjakohast teavet, enne kui ta seob ennast mis tahes makseteenuse lepinguga. Ühtlasi peaks tarbijal olema võimalik mis tahes hetkel kogu lepingusuhte vältel nõuda paberkandjal ja tasuta eelnevat teavet ning raamlepingut, et ta saaks võrrelda makseteenuse pakkuja osutatud teenuste vastavust nõuetega ning kontrollida mis tahes vaidluse korral enda lepingulisi õigusi ja kohustusi. Nimetatud sätteid peaksid olema kooskõlas direktiivis 2002/65/EÜ sätestatud eeskirjadega. Käesoleva direktiivi selgesõnalised sätted teabe tasuta edastamise kohta ei tohiks endaga kaasa tuua olukorda, kus teiste kohaldatavate direktiivide alusel tarbijatele edastatava teabe suhtes võib kehtestada tasusid.
- (47) Makseteenuse pakkuja peab makseteenuse kasutajale andma nõutavat teavet viisil, millega võetakse arvesse viimase vajadusi ning samuti praktilisi ja tehnilisi aspekte ning kulutõhusust olenevalt asjaomase makseteenuse lepingu suhtes saavutatud kokkuleppest. Seega peaks käesolevas direktiivis eristama kahte viisi, kuidas makseteenuse pakkuja teavet annab. Makseteenuse pakkuja pakub teavet, st edastab teabe aktiivselt, käesoleva direktiiviga ettenähtud ajal makseteenuse kasutaja täiendava meeldetuletuseta, ning teeb teabe makseteenuse kasutajale kättesaadavaks vastavalt täiendava teabe taotlusele. Viimasel

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/29/EÜ, 11. mai 2005, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/31/EÜ, 8. juuni 2000, infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1).

³⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/65/EÜ, 23. september 2002, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturustust (EÜT L 271, 9.10.2002, lk 16).

juhul tuleb makseteenuse kasutajal astuda aktiivseid samme teabe saamiseks, näiteks paludes seda selgesõnaliselt makseteenuse pakkujalt, logides sisse pangakonto postkasti või sisestades pangakaardi pangaautomaati kontoväljavõtte saamiseks. Sellisel juhul peab makseteenuse pakkuja tagama, et teabele on võimalik juurde pääseda ja teave on makseteenuse kasutajale kättesaadav.

- (48) Tarbija peaks täidetud maksetehingute kohta saama põhiteavet lisatasudeta. Ühekordse maksetehingu puhul ei tohiks makseteenuse pakkuja teabe eest eraldi tasu võtta. Samamoodi peaks andma tasuta igakuist teavet raamlepingu kohaselt teostatavate maksetehingute täitmise kohta. Võttes arvesse hinnakujunduse läbipaistvuse olulisust ja tarbijate erinevaid vajadusi, peaksid osapooled siiski kokku leppima tasud, mida kohaldatakse sagedasema või täiendava teabe edastamise korral. Erinevate siseriiklike tavade arvessevõtmiseks peaks liikmesriikidel olema lubatud kehtestada eeskirju, mille kohaselt igakuised paberkanalil maksekonto väljavõtted antakse tasuta.
- (49) Klientide liikuvuse soodustamiseks peaks tarbijatel olema võimalik ühe aasta möödumisel raamleping tasuta lõpetada. Tarbijate puhul peaks maksimaalne etteteatamise aeg olema üks kuu ja makseteenuse pakkujate puhul minimaalselt kaks kuud. Käesolev direktiiv ei peaks piirama makseteenuse pakkuja kohustust lõpetada makseteenuseleping eriolukorras vastavalt muudele asjakohastele liidu või siseriiklikele õigusaktidele, nagu rahapesu ja terrorismi rahastamist käsitlevad õigusaktid, raha külmutamisele suunatud mis tahes meetmed või kuritegude ennetamise ja uurimisega seotud mis tahes erimeetmed.
- (50) Madala väärtusega maksete makseviisid peaksid odavate kaupade ja teenuste puhul olema alternatiivsed, odavad ja kergesti kasutatavad ning neid ei tohiks liigsete nõuetega üle koormata. Asjakohased teabenõuded ja eeskirjad nende täitmise kohta peaksid seetõttu piirduma olulise teabega, võttes samuti arvesse tehnilist suutlikkust, mida võib madala väärtusega maksete makseviisidelt õigustatult oodata. Vaatamata leebemale korrale peaks makseteenuse kasutajatele olema tagatud asjakohane kaitse, arvestades nende makseviisidega, eelkõige ettemakstud makseviisidega seotud piiratud riske.
- (51) Tuleb kehtestada kriteeriumid, mille alusel kolmandast isikust teenusepakkujal on lubatud juurdepääs teabele vahendite olemasolu kohta kontol, mille makseteenuse kasutaja on avanud teise makseteenuse pakkuja juures, ja sellise teabe kasutamine. Eelkõige peaksid kolmandast isikust teenusepakkuja ja makseteenuse kasutaja kontot haldav makseteenuse pakkuja täitma käesolevas direktiivis sätestatud ja osutatud ning Euroopa Pangandusjärelevalve suunistega ettenähtud isikuandmete kaitse ja turvanõudeid. Maksja maksekontole juurdepääsuks peaks kolmandast isikust teenusepakkujal olema maksja selgesõnaline nõusolek ja maksjat tuleks täielikult teavitada juurdepääsu ulatusest. Et sellised makseteenuste pakkujad, kes ei võta vastu hoiuseid, saaksid areneda, on vaja, et krediidiuasutused esitaksid neile teavet vahendite olemasolu kohta, kui maksja on andnud nõusoleku edastada seda teavet makseteenuse pakkujale, kes on makseviisi väljaandja.
- (52) Makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate õigusi ja kohustusi tuleks kohandada, pidades silmas kolmandast isikust teenusepakkuja osalemist tehingus neil juhtudel, kui kasutatakse makse algatamise teenust. Täpsemalt tähendab see kontot haldava makseteenuse pakkuja ja tehingus osaleva kolmandast isikust teenusepakkuja vastutuse tasakaalustamist, kusjuures mõlemad peaksid võtma vastutuse tehingu selle osa eest, mis on nende kontrolli all, ning vahejuhtumi eest vastutava osalise selget määratlemist. Kolmandast isikust teenusepakkujat tuleks konkreetselt kohustada pettuse või vaidluse korral esitama maksjale ja tema maksekonto teenuse pakkujale tehingu viit ja andmed tehingu sooritamiseks antud loa kohta.
- (53) Autoriseerimata või väära maksetehingu riskide ja tagajärgede vähendamiseks peaks makseteenuse kasutaja teatama makseteenuse pakkujale nii kiiresti kui võimalik väidetavalt autoriseerimata või väärast maksetehingust, tingimusel et makseteenuse pakkuja on täitnud

oma teavitamiskohustuse vastavalt käesolevale direktiivile. Kui makseteenuse kasutaja peab teavitamise tähtpäevast kinni, peaks olema võimalik neid nõudeid esitada siseriikliku õiguse kohase aegumistähtaaja jooksul. Käesolev direktiiv ei mõjuta muid makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi nõudeid.

- (54) Autoriseerimata maksetehingute puhul tuleks tehingu summa maksjale viivitamatult tagastada. Et maksja ei satuks ebasoodsasse olukorda, ei tohiks sellise tagastamise puhul krediteerimise väärtuspäev olla hilisem kui kuupäev, mil vastav summa debiteeriti. Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada teenuse pakkujale liigse viivitusest makseviisi vargusest või kaotamisest ning seega vähendada autoriseerimata maksetehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes väikese summa ulatuses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on kasutanud pettust või tegemist on tõsise hooletusega. Selles kontekstis tundub, et 50 eurot on piisav summa, et tagada kasutajate ühtne ja kõrgetasemeline kaitse kogu liidus. Pärast seda, kui kasutaja on makseteenuse pakkujale teatanud, et tema maksevahendit võidi väärkasutada, ei tohiks kasutajalt nõuda nende edasiste kahjude kandmist, mis tulenevad selle maksevahendi autoriseerimata kasutamisest. Käesolev direktiiv ei piira makseteenuse pakkujate vastutust toodete tehnilise turvalisuse eest.
- (55) Et hinnata makseteenuse kasutaja võimalikku hooletust, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid. Väidetava hooletuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks üldiselt hinnata vastavalt siseriiklikule õigusele. Makseviisi pakkumise ja kasutamisega seonduvaid lepingutingimusi ja nõudeid, mis suurendavad tarbija tõendamiskohustust või vähendavad väljaandja tõendamiskohustust, tuleks käsitleda kehtetutena. Teatavates olukordades, eriti juhul, kui müügikohas ei ole maksevahend kättesaadav (näiteks internetipõhise makse puhul), peab hooletust tõendama makseteenuse pakkuja, kuna maksjal on seda sellistel juhtudel peaaegu võimatu teha.
- (56) Tuleks sätestada kahju jagamine autoriseerimata maksetehingute puhul. Kui tegemist ei ole pettuse või tõsise hooletusega, ei tohiks tarbija kontolt ilma loata tehtud makse puhul kohustada tarbijat maksma rohkem kui 50 eurot. Tarbijateks mitteolevate makseteenuse kasutajate suhtes võib kohaldada erinevaid sätteid, kuna sellistel kasutajatel on tavaliselt võimalik paremini hinnata pettuse riski ja võtta tasakaalustavaid meetmeid.
- (57) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada tagasimaksmise eeskirjad, mis kaitseksid tarbijat, kui täidetud maksetehing ületab summat, mida oleks üldjuhul võinud eeldada. Et maksjal ei tuleks kanda rahalist kahju, tuleb tagada, et tagastamise puhul krediteerimise väärtuspäev ei oleks hilisem kui kuupäev, mil vastav summa debiteeriti. Otsekorralduste puhul peaks makseteenuse pakkujatel olema võimalik ette näha veelgi soodsamad tingimused oma klientidele, kellel peaks olema tingimusteta õigus vaidlusaluste maksetehingutega seotud raha tagasimaksele. Selline tingimusteta tagasimakse õigus, mis tagab tarbijakaitse kõrge taseme, ei ole siiski põhjendatud juhtudel, kui kaubandusettevõtja on lepingu juba täitnud ja kaup või teenus on ära tarbitud. Juhul kui kasutaja nõuab sellise makse tagasimaksmist, ei tohiks tagasimakseõigus mõjutada makse aluseks olevaid maksja kohustusi makse saaja ees, näiteks seoses kauba või teenusega, mis on tellitud, tarbitud või mille eest nõutakse õiguspäraselt tasu, ega tarbija õigust maksekäsund tühistada.
- (58) Tarbijatel ja ettevõtjatel peab finantsplaneerimiseks ja maksekohustuste õigeaegseks täitmiseks olema kindlus aja suhtes, mis maksekäsundi täitmiseks kulub. Seetõttu peaks käesoleva direktiiviga kehtestama aja, millest alates jõustuvad õigused ja kohustused – nimelt ajahetk, mil makseteenuse pakkuja saab maksekäsundi, sealhulgas ajahetk, mil tal on olnud võimalus seda saada makseteenuse lepingus kokkulepitud sidevahendi teel, olenemata mis tahes eelnevast protsessis osalemisest, mille tulemusel koostatakse ja edastatakse maksekäsund, nt turvalisuse kontrollimine ja raha olemasolu kontrollimine, teave PIN-koodi kasutamise kohta või makse täitmise lubaduse väljastamine. Peale selle peaks maksekäsundi saamine aset leidma siis, kui maksja makseteenuse pakkuja saab maksja arvelt debiteeritava

maksekäsundi. Selles kontekstis ei oma tähtsust päev või ajahetk, mil makse saaja edastab teenusepakkuja maksekäsundid näiteks kaardimakse või otsekorralduse kaudu tehtud makse väljamaksmiseks või mil makseteenuse pakkuja teeb makse saajale asjaomases summas tingimusliku ettemakse tema kontot krediteerides. Makseteenuse kasutajatel peaks olema võimalik eeldada, et täielik ja kehtiv maksekäsund täidetakse nõuetekohaselt, kui makseteenuse pakkujal ei ole ühtegi lepingulist või seadusjärgset põhjust keeldumiseks. Kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, peaks ta makseteenuse kasutajale esimesel võimalusel teatama keeldumisest ja selle põhjusest, tehes seda kooskõlas liidu ja siseriikliku õigusega.

- (59) Pidades silmas kiirust, millega nüüdisaegsed, täielikult automatiseeritud maksesüsteemid maksetehinguid töötlevad, mis tähendab seda, et pärast teatavat ajahetke ei saa maksekäsideid tühistada ilma käsitsi sekkumise suurte kuludeta, on vaja määrata makse tühistamise tähtaeg. Sõltuvalt makseteenuse ja maksekäsi liigist võivad osapooled siiski kokku leppida erineva tähtaja kohaldamises. Antud kontekstis peaks saama tühistamist kohaldada üksnes makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja suhte korral ning seega ei piirata maksesüsteemides asetleidvate maksetehingute tühistamatust ega lõplikkust.
- (60) Kõnealune tühistamatus ei peaks mõjutama mõne liikmesriigi õigusest tulenevat makseteenuse pakkuja õigust ega kohustust kookõlas maksja raamlepingu või siseriiklike õigus- ja haldusnormide või juhistega maksta maksja ning makse saaja vahelise vaidluse korral maksjale tagasi täidetud maksetehingu summa. Kõnealust tagasimakset tuleks käsitada uue maksekäsi. Välja arvatud nimetatud juhtudel, peaks õigusvaidluse maksekäsi aluseks olevate kohustuste üle lahendama maksja ja makse saaja omavahel.
- (61) Et tagada maksete täielikult integreeritud automaatne töötlemine ja õiguskindlus, et makseteenuse kasutajate vahelised aluskohustused täidetakse, on väga oluline krediteerida makse saaja kontole kogu summa, mille maksja üle kandis. Samuti ei tohiks ühelgi maksetehingu täitmisega seotud vahendajal olla võimalik ülekantavalt summalt midagi maha arvestada. Makse saajal peaks siiski olema võimalik sõlmida oma makseteenuse pakkujaga kokkulepe, mille alusel viimane võib oma tasud maha arvestada. Võimaldamaks makse saajal kontrollida, et maksmisele kuuluv summa on nõuetekohaselt makstud, peaks maksetehingu täitmise kohta esitatud teabes olema siiski märgitud mitte ainult ülekantava raha summa, vaid ka kõikide tasude summa.
- (62) Mis puudutab tasusuid, siis kogemused on näidanud, et tasude jagamine maksja ja makse saaja vahel on väga tõhus, sest see soodustab maksete automaatset töötlemist. Seetõttu tuleks sätestada, et üldjuhul võtab makseteenuse pakkuja tasu otse maksjalt ja makse saajalt. Seda tuleks kohaldada siiski üksnes juhul, kui maksetehing ei nõua valuutavahetust. Kehtestatud tasude summa võib samuti olla null, kuna käesoleva direktiivi sätteid ei tohiks mõjutada tava, mille kohaselt makseteenuse pakkuja ei võta tarbijatelt tasu nende pangakontode krediteerimise eest. Samamoodi võib makseteenuse pakkuja sõltuvalt lepingutingimustest nõuda makseteenuse kasutamise eest tasusid üksnes makse saajalt (kaubandusettevõtjalt), mis tähendab, et maksja suhtes ei kehtestata tasusid. Maksesüsteemide kasutamise eest võetavad tasud võivad olla kehtestatud liikmemaksu kujul. Ülekantud summat või mis tahes kehtestatud tasusid käsitlevad sätteid ei oma otsest mõju makseteenuste pakkujate või mis tahes vahendajate vahelisele hinnakujundusele.
- (63) Liikmesriigiti teatava makseviisi puhul kasutatavad erinevad tasude süsteemid (edaspidi „lisatasud”) on tekitanud ELi maksete turul äärmuslikku mitmekesisust ja ajavad tarbijaid segadusse eelkõige seoses e-kaubanduse ja piiriülese kaubandusega. Nende liikmesriikide kaubandusettevõtjad, kus lisatasu võtmine on lubatud, pakuvad tooteid ja teenuseid liikmesriikides, kus lisatasu võtmine on keelatud, ning võtavad tarbijalt ikkagi lisatasu. Lisatasu võtmine tuleb läbi vaadata ka seetõttu, et määrusega (EL) nr XXX/aaaa kehtestatakse kaardipõhiste maksete mitmepoolsete vahendustasude kehtestamise eeskirjad.

Kuna vahendustasu on peamine tegur, mis muudab enamiku kaardimakseid kulukaks ja praktikas võetakse lisatasu ainult kaardipõhiste maksete eest, tuleks peale vahendustasusid käsitlevate eeskirjade vaadata läbi ka lisatasu kehtestamise eeskirjad. Selleks et suurendada kulude läbipaistvust ja edendada tõhusaimate makseviiside kasutamist, ei tohiks liikmesriigid ega makseteenuste pakkujad takistada makse saajat nõudmast maksjalt tasu teatava makseviisi kasutamise eest, võttes nõuetekohaselt arvesse direktiivi 2011/83/EL. Makse saaja õigust taotleda lisatasu tuleks siiski kohaldada ainult nende makseviiside suhtes, mille vahendustasu kehtestamine ei ole reguleeritud. See peaks toimima mehhanismina, mis suunab kasutajaid kasutama odavaimaid maksevahendeid.

- (64) Kogu liidus maksete tõhususe parandamiseks tuleks kehtestada maksimaalne ühepäevane täitmisaeg kõigi maksja algatatud maksekäsurendite suhtes, mis on eurodes või euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus, sealhulgas krediidikorralduste ja rahasiirete suhtes. Kõigi muude maksete korral, näiteks makse saaja poolt või kaudu algatatud maksed, sealhulgas otsekorraldused ja kaardimaksed, tuleks kohaldada sama ühepäevast täitmisaega, kui makseteenuse pakkuja ja maksja ei ole kokku leppinud pikemat täitmisaega. Seda tähtaega peaks olema võimalik pikendada ühe tööpäeva võrra, kui maksekorraldus esitatakse paberkanalil. See võimaldab jätkata makseteenuste osutamist nendele tarbijatele, kes on harjunud üksnes paberkanalil olevate dokumentidega. Otsekorralduste süsteemi kasutamise korral peaks makse saaja makseteenuse pakkuja edastama maksenõude makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud aja jooksul, et võimaldada arveldamist kokkulepitud tähtpäeval. Kuna paljudel juhtudel Selleks et vältida teenuse taseme langust, võttes arvesse, et maksete infrastruktuur on sageli väga tõhus, tuleks lubada liikmesriikidel alles jätta või kehtestada eeskirjad, millega määratakse ühest tööpäevast lühem täitmisaeg.
- (65) Makse kogusummas täitmist ja makse täitmisaega käsitlevad sätted peaksid olema aluseks heale tavale, mida kasutatakse juhul, kui üks teenusepakkujatest ei paikne liidus.
- (66) Makseteenuse kasutajatel on väga oluline teada makseteenuste tegelikke kulusid ja tasusid, et teha oma valik. Järelikult ei tohiks lubada läbipaistmatuid hinnakujunduse meetodeid, sest on üldiselt teada, et selliste meetodite puhul on tarbijal erakordselt raske määrata kindlaks makseteenuse tegelikku hinda. Eelkõige ei tohiks lubada kasutajale ebasoodsa väärtuspäeva kasutamist.
- (67) Maksesüsteemi sujuv ja tõhus toimimine sõltub sellest, kas kasutaja saab olla kindel, et makseteenuse pakkuja täidab maksetehingu korrektselt ja kokkulepitud ajaks. Tavaliselt saab teenuse pakkuja hinnata maksetehinguga seotud riske. Teenuse pakkuja võimaldab kasutada maksesüsteemi, teeb korralduse tagasi kutsuda valesti suunatud või eraldatud raha ja teeb enamikul juhtudel otsuse, milliseid vahendajaid kaasata maksetehingu täitmisse. Kõiki neid kaalutlusi arvesse võttes on täiesti kohane (välja arvatud ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral) kehtestada makseteenuse pakkuja vastutus kasutajalt vastu võetud maksetehingu täitmise eest, välja arvatud makse saaja makseteenuse pakkuja, kelle valimise eest vastutab üksnes makse saaja, tegevuse ja tegevusetuse eest. Ent selleks, et maksja ei jääks kaitseta ebatõenäolistes olukordades, kus võib jääda määratlemata (*non liquet*), kas makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksesumma nõuetekohaselt kätte või mitte, peaks asjakohane tõendamise kohustus olema maksja makseteenuse pakkujal. Üldjuhul võib eeldada, et vahendav asutus, tavaliselt niinimetatud neutraalne organ, näiteks keskpank või kliiringukoda, mis kannab maksesumma raha saatvalt makseteenuse pakkujalt raha saavale makseteenuse pakkujale, salvestab arveldusega seonduvad andmed ning saab need hiljem vajaduse korral kättesaadavaks teha. Kui maksesumma on krediteeritud makset saava makseteenuse pakkuja arvele, peaks makse saajal tekkima viivitamatult nõudeõigus makseteenuse pakkuja vastu maksesumma makse saaja kontole krediteerimiseks.
- (68) Maksja makseteenuse pakkuja peaks võtma vastutuse makse nõuetekohase täitmise eest, sealhulgas eelkõige maksetehingu kogusumma ja täitmisaaja eest, ning täieliku vastutuse mis

tahes eksimuse eest, mida teevad makseahelasse kuuluvad teised osapooled kuni makse laekumiseni makse saaja kontole. Juhul kui kogusumma ei ole makse saaja makseteenuse pakkuja krediteeritud või on krediteeritud hilinemisega, peaks nimetatud vastutuse tulemusena maksja makseteenuse pakkuja parandama maksetehingu või liigse viivituse maksjale asjakohase tehingusumma tagasi maksma, ilma et see piiraks kõiki teisi nõudeid, mida võidakse esitada siseriikliku õiguse kohaselt. Makseteenuse pakkuja vastutuse korral ei tohiks maksjalt ega makse saajalt nõuda ebaõige maksega seotud mis tahes kulude tasumist. Liikmesriigid peaksid tagama, et täitmata jäänud või valesti või hilinenult täidetud maksetehingu puhul makseteenuste pakkujate tehtud korrigeeriva makse väärtuspäev vastab igal juhul väärtuspäevale, kui täitmine oleks olnud nõuetekohane.

- (69) Käesolev direktiiv peaks käsitlema üksnes makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahelisi lepingulisi kohustusi ja vastutust. Krediidikorralduste ja muude makseteenuste nõuetekohaseks toimimiseks peavad makseteenuse pakkujatel ja nende vahendajatel, näiteks töötajatel olema lepingud, milles on sätestatud nende vastastikustes õigused ja kohustused. Vastutusega seonduvad küsimused on nimetatud ühtsete lepingute oluline osa. Maksetehingus osalevate makseteenuse pakkujate ja vahendajate usaldusväärsuse tagamiseks on oluline õiguskindlus, et makseteenuse pakkujale, kes ei ole süüdi makse mittenõuetekohases täitmisel, kompenseeritakse käesoleva direktiivi vastutust käsitlevate sätete alusel kantud kahju või makstud summad. Lepingutes tuleks kindlaks määrata täiendavad regressiõigused ja nende sisu ning viisid, kuidas käsitletakse makseteenuse pakkuja või vahendaja vastu seoses vigase maksetehinguga esitatud nõuet.
- (70) Makseteenuse pakkujal peaks olema võimalik määrata üheselt kindlaks teave, mis on maksekäsundi nõuetekohaseks täitmiseks vajalik. Teisest küljest selleks, et vältida killustumist ja liidus integreeritud maksesüsteemide loomise ohustamist, peaks liikmesriikidel olema keelatud nõuda maksetehingute puhul konkreetse tunnuse kasutamist. See ei tohiks siiski takistada liikmesriikidel nõudmast maksja makseteenuse pakkujalt nõuetekohase hoolsusega tegutsemist ja, kui see on tehniliselt võimalik ning ei nõua käsitsi sekkumist, kontrollida kordumatu tunnuse vastavust ning, kui kordumatu tunnus on mittevastav, maksekäsundi täitmisest keeldumist ning sellest maksja teavitamist. Makseteenuse pakkuja vastutus peaks piirduma maksetehingu nõuetekohase täitmisega vastavalt makseteenuse kasutaja maksekäsundile.
- (71) Selleks, et hõlbustada pettuste tõhusat ärahoidmist ja võidelda maksepettuste vastu kõikjal liidus, tuleks sätestada tõhus andmevahetus makseteenuse pakkujate vahel, kellel tuleks lubada koguda, töödelda ja vahetada maksepettustega seotud isikute isikuandmeid. Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ,³⁷ siseriiklike õigusakte, millega võetakse üle direktiiv 95/46/EÜ, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001³⁸.
- (72) Käesoleva direktiiviga järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga ette nähtud põhiõigusi ja põhimõtteid, sealhulgas era- ja perekonnaelu austamist, õigust isikuandmete kaitsele, ettevõtlusvabadust, õigust tõhusale õiguskaitsele ning mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeldu. Käesolevat direktiivi tuleb rakendada kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.
- (73) Tuleb tagada käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide tõhus jõustamine. Seetõttu tuleks kehtestada asjakohased menetlused, mida järgides saaks esitada

³⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ, 24. oktoober 1995, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

³⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

kaebusi nende makseteenuse pakkujate vastu, kes ei täida neid õigusakte, ja tagada, kui see on asjakohane, tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramine. Selleks et tagada käesoleva direktiivi tulemuslik täitmine, peaksid liikmesriigid määrama makseteenuse pakkujatest sõltumatu pädeva asutuse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1093/2010³⁹ sätestatud tingimustele. Läbipaistvuse huvides peaksid liikmesriigid teatama komisjonile määratud asutuste nimed ning ülesanded vastavalt käesolevale direktiivile.

- (74) Ilma et see piiraks klientide õigust esitada hagi kohtule, peaksid liikmesriigid tagama makseteenuse pakkujate ja tarbijate vaheliste käesolevas direktiivis sätestatud õigustest ja kohustustest tulenevate konfliktide kergelt kasutatava ja kulutundliku kohtuvälise lahendamise. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 593/2008⁴⁰ nähakse ette, et lepingutingimused kohaldatava õiguse kohta ei tohi kahjustada tarbijale tema alalise elukohariigi õiguse kohustuslike sätete alusel tagatud kaitset. Liikmesriigid peaksid kehtestama tõhusa ja tulemusliku vaidluste lahendamise menetluse, tagades, et makseteenuse pakkujad töötavad välja tulemusliku tarbijate kaebuste lahendamise menetluse, millest saavad juhinduda tarbijad enne, kui vaidlus antakse lahendamiseks kohtuvälise menetluse kaudu või kohtule. Kaebuste esitamise korras tuleks sätestada lühike ja selge tähtaeg, mille jooksul makseteenuse pakkuja vastab kaebusele.
- (75) Liikmesriigid peaksid otsustama, kas pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevusloa andmise eest, võivad samuti toimida kohtuväliselt kaebuste läbivaatamise ja kahju hüvitamise menetlusi läbiviivate pädevate asutustena.
- (76) Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata nende siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis on seotud tagajärgedega, mis tulenevad vastutusest väljavõtte ebakorrekse esitamise või edastamise eest.
- (77) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei tohiks piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁴¹ makseteenuste käibemaksustamist käsitlevate sätete kohaldamist.
- (78) Õiguskindluse huvides on kohane kehtestada üleminekukord, mille kohaselt isikud, kes enne käesoleva direktiivi jõustumist on alustanud makseasutusena tegevust kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, millega võetakse üle direktiiv 2007/64/EC, võivad jätkata seda tegevust kõnealuses liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul.
- (79) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, millega soovituse 2003/361/EÜ muutmise korral kohandatakse viidet sellele soovitusele ning ajakohastamise kohta, kui neis liikmesriikides, kus kohandatakse võimalust (osaliselt) leevendada litsentsimisnõuded väiksemate makseasutuste suhtes vastavalt inflatsioonile ja turu olukorra muutumisele, muudetakse leevendamise künnist, mida väljendab makseteenuse pakkuja poolt keskmiselt teostatud maksetehingute kogusumma. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

³⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1093/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁴⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 593/2008, 17. juuni 2008, lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I”) (ELT L177, 4.7.2008, lk 6).

⁴¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, 28. november 2006, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- (80) Selleks et tagada käesoleva direktiivi järjekindel kohaldamine, peaks komisjonil olema võimalik kasutada EBA erialaseid teadmisi ja abi, mistõttu tuleks EBA-le anda ülesanne välja töötada suuniseid ja regulatiivseid tehnilisi standardeid, mis käsitlevad makseteenuste turvalisust ning liikmesriikidevahelist koostööd, mis on seotud teenuste osutamise ning tegevusloaga makseasutuste asutamisega teistes liikmesriikides. Komisjonile tuleks anda pädevus need reguleerivad tehnilised standardid vastu võtta. Need ülesanded on täielikult kooskõlas EBA rolli ja ülesannetega vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, millega loodi Euroopa Pangandusjärelevalve.
- (81) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt ühtse makseteenusteturu integreerimist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest see nõuab paljude erinevate, praegu liikmesriikide õigussüsteemides kehtivate eeskirjade ühtlustamist, ning seda saab paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Käesolev direktiiv vastab kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttele ega lähe selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (82) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise avaldusega selgitavate dokumentide kohta⁴² kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (83) Kuna direktiivi 2007/64/EÜ tuleb teha palju muudatusi, on asjakohane tunnistada see direktiiv kehtetuks ja asendada uuega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

⁴² Liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühine poliitiline avaldus selgitavate dokumentide kohta (ELT C 369, 17.12.2011, lk 14).

I JAOTIS

REGULEERIMISESE JA -ALA NING MÕISTED

Artikkel 1 **Reguleerimise**

1. Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad kuut makseteenuse pakkuja kategooriat:
 - (a) krediidasutused Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁴³ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses, sh liidus asuvad krediidasutuste filiaalid nimetatud direktiivi artikli 4 lõike 1 punkti 17 tähenduses, kui krediidasutuse peakontor asub liidus või nimetatud direktiivi 2013/36/EL artikli 47 kohaselt liidust väljaspool;
 - (b) e-raha asutused direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõike 1 tähenduses;
 - (c) postižiroasutused, kes siseriiklike õigusaktide kohaselt võivad osutada makseteenuseid;
 - (d) makseasutused käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 4 tähenduses;
 - (e) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad, kui nad ei tegutse rahaasutuste või muu ametiasutuseks;
 - (f) liikmesriigid või nende piirkondlikud või kohalikud asutused, kui nad ei tegutse riigiasutustena.
2. Samuti sätestatakse käesolevas direktiivis nõuded makseteenuste tingimuste läbipaistvuse ja teabe kohta ning makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkuja asjakohased õigused ja kohustused seoses makseteenuste osutamisega tavalise kutse- või äritegevusena.

Artikkel 2 **Reguleerimisala**

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liidus pakutavate makseteenuste suhtes juhul, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus või kui ainus makseteenuse pakkuja asub liidus. Selliste maksetehingute puhul, kus vaid üks makseteenuse pakkuja asub liidus, kohaldatakse artiklit 78 ja III jaotist maksetehingu liidus teostatava osa suhtes.
2. III jaotist kohaldatakse mis tahes vääringus pakutavate makseteenuste suhtes. IV jaotist kohaldatakse eurodes või euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus tehtud makseteenuste suhtes.
3. Liikmesriigid võivad samuti loobuda käesoleva direktiivi kõigi või osade sätete kohaldamisest direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõike 5 punktides 2–23 osutatud asutuste, kuid mitte nimetatud artikli lõike 5 punktides 2 ja 3 osutatud asutuste suhtes.

Artikkel 3 **Reguleerimisalast väljaarvamine**

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmise suhtes:

⁴³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- (a) maksetehingud, mis tehakse üksnes sularahas otse maksjalt makse saajale, ilma mis tahes vahendava sekkumiseta;
- (b) maksetehingud maksjalt makse saajale, mis tehakse kaubandusagendi vahendusel, kellel on luba maksja või makse saaja nimel pidada läbirääkimisi kaupade või teenuste müügi või ostu üle või nende nimel sõlmida müügi- või ostutehinguid;
- (c) professionaalne pangatähtede ja müntide füüsiline transport, sealhulgas nende vastuvõtmine, töötlemine ja tarnimine;
- (d) maksetehingud, mis seisnevad mitteprofessionaalses sularaha vastuvõtmises ja tarnimises mittetulundusliku või heategevusliku tegevuse käigus;
- (e) teenused, mille puhul makse saaja maksab kauba või teenuse eest makseteenuse kasutaja selge taotluse korral maksjale sularaha osana maksetehingust enne maksetehingu täitmist;
- (f) sularahatehingud, mille puhul raha ei hoita maksekontol;
- (g) maksetehingud, mis põhinevad mis tahes järgmisel dokumendil, millega makseteenuse pakkuja annab raha makse saaja käsutusse:
 - i. pabertšekid vastavalt tšেকে käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsioonile;
 - ii. alapunktis i osutatud pabertšekkidega võrreldavad pabertšekid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole tšেকে käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 19. märtsi 1931. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - iii. paberil käskvekslid kooskõlas vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooniga;
 - iv. alapunktis iii osutatud käskvekslitega võrreldavad paberil käsivekslid, mille suhtes kohaldatakse nende liikmesriikide õigusakte, kes ei ole vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 7. juuni 1930. aasta Genfi konventsiooni osalised;
 - v. paberil maksetähikud;
 - vi. paberil reisiräskid;
 - vii. paberil rahakaardid, nagu need on määratlenud Ülemaailmne Postiliit;
- (h) maksetehingud, mis sooritatakse makse- või väärtpaberiarveldussüsteemis arveldusagentide, keskmise osapoolte, kliiringukodade ja/või keskpankade ja muude süsteemis osalejate ning makseteenuse pakkujate vahel, ilma et see piiraks artikli 29 kohaldamist;
- (i) maksetehingud, mis on seotud väärtpaberitest koosneva vara teenindamisega, sealhulgas dividendide, sissetuleku või muude tulude jaotamise või tagasiostmise või müügiga, mida teostavad punktis h osutatud isikud või investeerimisühingud, krediitiasutused, ühisinvesteeringuettevõtted või investeerimisteenuseid osutavad varahaldusettevõtjad ning kõik muud asutused, kellel on lubatud hallata finantsvahendeid;
- (j) tehniliste teenuste pakkujate teenused, millega toetatakse makseteenuste osutamist, kusjuures ülekantavat raha ei hoita ühelgi ajahetkel selliste teenuste pakkujate kontol, sealhulgas andmetöötlus ja andmete säilitamine, usaldus- ja eraelu puutumatuse kaitse teenused, andmete ja olemi autentimine, infotehnoloogia- (IT) ja sidevõrguteenuste osutamine, makseteenustes, kuid välja arvatud maksete algatamise

teenuste ja kontoteabeteenuste puhul kasutatavate terminalide ja seadmete kasutuseks andmine ja hooldus;

- (k) teenused, mida pakutakse täpselt kindlaksmääratud vajaduste rahuldamiseks teatava konkreetse makseviisiga, mida saab kasutada üksnes piiratud viisil, kuna nendega on teatava konkreetse makseviisi valdajal võimalik osta kaupu või teenuseid ainult väljaandja ruumides või väljaandjaga sõlmitud kaubanduslepingu alusel kas teenusepakkujate piiratud võrgus või piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;
- (l) elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkujate teostatavad maksetehingud, kui tehing tehakse võrgu kliendi või teenuse tellija huvides või digitaalse sisu ostmiseks elektroonilise sideteenuste kõrvalteenusena olenemata sisu ostmise või tarbimise vahendist, tingimusel et ükski maksetehing ei ole suurem kui 50 eurot ja selliste maksetehingute kogusumma ei ületa 200 eurot ühe arvelduskuu jooksul;
- (m) makseteenuse pakkujate, nende agentide või filiaalide vahel teostatavad maksetehingud nende oma nimel;
- (n) maksetehingud, mis teostatakse emaettevõtja ja selle tütarettevõtja vahel või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahel ilma makseteenuse pakkuja mis tahes vahendava sekkumiseta; erandiks on samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja vahendav sekkumine.

Artikkel 4 **Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „päritoluliikmesriik” – mis tahes järgmine riik:
 - i. liikmesriik, kus on makseteenuse pakkuja registrijärgne asukoht või
 - ii. liikmesriik, kus asub makseteenuse pakkuja peakontor, kui siseriikliku õiguse kohaselt tal registrijärgne asukoht puudub;
2. „vastuvõttev liikmesriik” – liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus makseteenuse pakkujal on agent või filiaal või kus ta osutab makseteenuseid;
3. „makseteenus” – I lisas loetletud mis tahes äritegevus;
4. „makseasutus” – juriidiline isik, kellele on antud tegevusluba kooskõlas artikliga 10 makseteenuste osutamiseks ja täitmiseks kõikjal liidus;
5. „maksetehing” – maksja, maksja nimel või makse saaja algatatud raha sissemakse, ülekandmine või väljanõudmine, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;
6. „maksesüsteem” – arveldussüsteem, millel on ametlikud standardid ja ühtsed eeskirjad maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks ja/või arveldamiseks;
7. „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes on lubanud teha maksekäsundi antud maksekontolt või, kui maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes teeb maksekäsundi;
8. „makse saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes peaks olema maksetehinguga ülekantava raha saaja;
9. „makseteenuse pakkuja” – käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjad ning füüsilised või juriidilised isikud, kes kasutavad artikli 27 kohast erandit;

10. „kontot haldav makseteenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kes pakub maksjale maksekontot ja haldab seda;
11. „kolmandast isikust makseteenuse pakkuja” – makseteenuse pakkuja, kelle äritegevus seisneb I lisa punktis 7 osutatud tegevuses;
12. „makseteenuse kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja või makse saaja või mõlemana;
13. „tarbija” – füüsiline isik, kes tegutseb käesoleva direktiiviga hõlmatud makseteenuse lepingutes eesmärkidel, mis ei seonu selle isiku kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;
14. „raamleping” – makseteenuse leping, millega reguleeritakse üksikute ja järjestikuste maksetehingute täitmist tulevikus ning mis võib sisaldada maksekonto avamise kohustust ja tingimusi;
15. „rahasiire” – makseteenus, mille puhul saadakse maksjalt raha maksja või makse saaja nimel maksekontot avamata ning mille ainsaks eesmärgiks on kanda vastav rahasumma üle makse saajale või mõnele teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel, ja/või kui raha saadakse makse saaja nimel ning tehakse talle kättesaadavaks;
16. „maksekonto” – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute tegemiseks;
17. „raha” – pangatähed ja mündid, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha, mis on määratletud direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõikes 2;
18. „maksekäsund” – makseteenuse pakkujale maksja või makse saaja antud juhised maksetehingu täitmiseks;
19. „väärtuspäev” – päev, mil makseteenuse pakkuja debiteerib maksja kontot või krediteerib makse saaja kontot ja mis on aluseks kontol olevale rahale intressi arvutamisel;
20. „viitekurss” – vahetuskurss, millele tuginedes arvutatakse valuutavahetuskurss ja mille makseteenuse pakkuja teeb kättesaadavaks või mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast;
21. „autentimine” – toiming, mis võimaldab makseteenuse pakkujal kindlaks teha konkreetse makseviisi kasutaja isiku, sealhulgas selle isikustatud turvaelementide kasutamine ning isikustatud isikuttõendavate dokumentide kontroll;
22. „tugev kliendi autentimine” – füüsilise ja juriidilise isiku tuvastamise valideerimise menetlus, mille käigus kasutatakse kahte või enam elementi, mis kuuluvad teadmise, omamise või tunnuse kategooriasse ja on sõltumatud, et neist ühe rikkumine ei ohustaks teiste usaldusväärsust, ning mille ülesehitus võimaldab kaitsta autentimisandmete konfidentsiaalsust;
23. „viiteintressimäär” – intressimäär, millele tuginedes arvutatakse kasutatav intressimäär ja mis pärineb avalikkusele kättesaadavast allikast, mida saavad kontrollida mõlemad makseteenuse lepingu osalised;
24. „kordumatu tunnus” – makseteenuse kasutajale makseteenuse pakkuja määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mille makseteenuse kasutaja esitab maksetehingu teise makseteenuse kasutaja ja/või teisele makseteenuse kasutajale kuulva maksekonto üheseks kindlakstegemiseks;
25. „agent” – füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb makseteenuste osutamisel makseasutuse nimel;

26. „makseviis” – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida kasutatakse maksekäsundi algatamiseks;
27. „sidevahendid” – vahendid, mida makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kasutada omavahelise lepingu sõlmimisel, ilma et nad peaksid ühel ajal füüsiliselt kohal viibima;
28. „püsiv andmekandja” – vahend, mis võimaldab makseteenuse kasutajal isiklikult talle adresseeritud teavet salvestada nii, et seda saab tulevikus teabe otstarbe seisukohast piisava aja jooksul kasutada, ja mis võimaldab salvestatud teavet muutmata kujul taasesitada;
29. „mikroettevõtja” – ettevõtja, mis on makseteenuslepingu sõlmimise ajal soovitusel 2003/361/EÜ (6. mai 2003. aasta versioon) lisa artiklis 1 ja artikli 2 lõigetes 1 ja 3 määratletud ettevõtja;
30. „tööpäev” – päev, mil maksja asjaomane makseteenuse pakkuja või maksetehingu täitmise seotud makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;
31. „otsekorraldus” – makseteenus, mille eesmärgiks on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja volituse alusel, mille maksja on andnud makse saajale, makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja makseteenuse pakkujale;
32. „makse algatamise teenus” – kolmandast isikust makseteenuse pakkuja osutatav makseteenus, mis võimaldab juurdepääsu maksekontole, kui makse algatamises osaleb maksja või kolmandast isikust makseteenuse pakkuja tarkvara või kui maksja või makse saaja kasutab makseviise, et edastada maksja volitused kontot haldavale makseteenuse pakkujale;
33. „kontoteabe teenus” – makseteenus, mis seisneb makseteenuse kasutajale konsolideeritud ja kasutajasõbralikus vormis teabe edastamises ühe või mitme maksekonto kohta, mille ta on avanud ühe või mitme kontot haldava makseteenuse pakkuja juures;
34. „filiaal” – äritegevusüksus, mis ei ole peakontor ja mis on makseasutuse osa, mis ei ole juriidiline isik ning mis teostab otseselt kõiki või mõningaid makseasutuse äritegevusele omaseid tehinguid; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis paikneva peakontoriga makseasutus on ühes liikmesriigis asutanud, käsitatakse ühe filiaalina;
35. „konsolideerimisgrupp” – ettevõtjate grupp, mis koosneb emaettevõtjast, selle tütarettevõtjatest ja üksustest, milles emaettevõtjal või selle tütarettevõtjatel on osalus, ning ettevõtjad, mis on üksteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 osutatud viisil;
36. „elektrooniline sidevõrk” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ⁴⁴ artikli 2 punktis a määratletud võrk;
37. „elektrooniline sideteenus” – direktiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punktis c määratletud teenus;
38. „digitaalne sisu” – direktiivi 2011/83/EL artikli 2 lõikes 11 määratletud kaubad ja teenused.

⁴⁴

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/21/EÜ, 7. märts 2002, elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33).

II JAOTIS

MAKSETEENUSE PAKKUJAD

1. PEATÜKK

Makseasutused

1. JAGU

ÜLDEESKIRJAD

Artikkel 5

Tegevusloa taotlemine

Makseasutuse tegevusloa saamiseks esitatakse päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele taotlus koos järgmiste dokumentidega:

- (a) tegevusprogramm, milles eelkõige kirjeldatakse kavandatavate makseteenuste liike;
- (b) äriplaan koos esimese kolme majandusaasta prognoositava eelarvekalkulatsiooniga, mis tõendab, et taotluse esitaja suudab rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning menetlusi;
- (c) tõendid selle kohta, et makseasutus omab artiklis 6 sätestatud algkapitali;
- (d) artikli 9 lõikes 1 osutatud makseasutuste puhul makseteenuse kasutaja raha kaitseks artikli 9 kohaselt võetud meetmete kirjeldus;
- (e) taotluse esitaja juhtimiskorra ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas haldus-, riskijuhtimis- ja raamatupidamismenetluste kirjeldus, mis tõendab, et nimetatud juhtimiskord, kontrollimehhanismid ja menetlused on proportsionaalsed, asjakohased, kindlad ja piisavad;
- (f) turvaintsidentide ja turvalisusega seotud kliendikaebuste väljaselgitamise ja lahendamise ning nende suhtes meetmete võtmise korra kirjeldus, sealhulgas intsidente käsitlev aruandlusmehhanism, milles võetakse arvesse makseasutuse teatamiskohustust vastavalt artiklile 86;
- (g) tundlikele makseandmetele ning elutähtsatele loogilistele ja füüsilistele ressurssidele juurdepääsu seire, jälgimise ja piiramise protsessi kirjeldus;
- (h) talitluspidevuse tagamise korra kirjeldus, mis hõlmab oluliste toimingute loetelu, tõhusaid hädaolukorra lahendamise plaane ning nende plaanide asjakohasuse ja tõhususe korrapärase katsetamise ja läbivaatamise meetmeid;
- (i) jõudluse, tehingute ja pettuse kohta statistiliste andmete kogumise põhimõtete kirjeldus ja põhimõistete määratlus;
- (j) turvapoliitika dokument, põhjalik makseteenustega seotud riski hinnang ning nende turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus, mis on võetud makseteenuste kasutajatele piisava kaitse pakumiseks väljaselgitatud ohtude, sealhulgas pettuse ning tundlike ja isikuandmete ebaseadusliku kasutamise eest;
- (k) ülevaade sisekontrollimehhanismidest, mille taotluse esitaja on kehtestanud vastavalt kohustustele võidelda rahapesu ja terrorismi rahastamisega vastavalt Euroopa Parlamendi

ja nõukogu direktiivile 2005/60/EÜ⁴⁵ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006⁴⁶;

- (l) taotluse esitaja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis vajaduse korral sisaldab agentide ja filiaalide kavandatud kasutamise ja tegevuse edasiandmise korra kirjeldust ning käsitleb tema osalust riigisisestes või rahvusvahelistes maksesüsteemides;
- (m) andmed isikute kohta, kellel on taotluse esitajas otseselt või kaudselt oluline osalus direktiivi 2013/36/EL artikli 3 lõike 1 punkti 33 tähenduses, nende osaluse suurus ning tõendid nende sobivuse kohta, silmas pidades vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine;
- (n) andmed makseasutuse juhtide ja makseasutuse juhtimise eest vastutavate isikute kohta ja vajadusel makseasutuse makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavate isikute kohta ning samuti tõendid, et neil on hea maine ning makseteenuste osutamiseks kohased teadmised ja kogemus vastavalt makseasutuse päritoluliikmesriigis määratule;
- (o) vajadusel andmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/43/EÜ⁴⁷ määratletud vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kohta;
- (p) taotluse esitaja õiguslik seisund ja põhikiri;
- (q) taotluse esitaja peakontori aadress.

Punktide d, e, f ja l kohaldamiseks esitab taotluse esitaja kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuste toimimise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

Punktis j osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate kõrgetasemelise tehnilise turvalisuse tagamise meetmetest, sealhulgas tarkvara ja IT süsteemidest, mida taotleja või allhankija kasutab oma tegevuse või selle osa turvalisuse tagamiseks. Need meetmed peavad hõlmama ka artikli 86 lõikes 1 sätestatud turvameetmeid. Pärast seda, kuid Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) on esitanud turvameetmete suunised vastavalt artikli 86 lõikele 2, võetakse neid meetmete puhul arvesse.

Artikkel 6

Algkapital

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutustel oleks neile tegevusloa andmise ajal järgmine algkapital, mis koosneb direktiivi 2013/36/EL artiklis 12 osutatud kirjetest:

- (a) kui makseasutus pakub ainult I lisa punktis 6 osutatud makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 20 000 euro;
- (b) kui makseasutus pakub ainult I lisa punktis 7 osutatud makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 50 000 euro;
- (c) kui makseasutus pakub I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuseid, ei tohi tema algkapital kunagi olla alla 125 000 euro.

⁴⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ, 26. oktoober 2005, rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15).

⁴⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1781/2006, 15. november 2006, raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta (ELT L 345, 8.12.2006, lk 1).

⁴⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/43/EÜ, 17. mai 2006, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).

Artikkel 7

Omavahendid

1. Makseasutuse omavahendite summa ei tohi langeda madalamale kui käesoleva direktiivi artiklis 6 või 8 sätestatud summa, olenevalt sellest, kumb on suurem.
2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et hoida ära omavahendite elementide korduv kasutamine juhul, kui makseasutus kuulub teise makseasutuse, krediidasutuse, investeerimisühingu, varahaldusettevõtja või kindlustusandjaga samasse konsolideerimisgruppi. Käesolevat lõiget kohaldatakse ka juhul, kui makseasutus ei paku ainult makseteenuseid, vaid tal on mitu tegevusvaldkonda.
3. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 7 sätestatud tingimused on täidetud, võivad liikmesriigid või nende pädevad asutused otsustada mitte kohaldada käesoleva direktiivi artiklit 8 makseasutuste suhtes, mis kuuluvad direktiivi 2013/36/EL kohaselt oma krediidasutusest emaettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 8

Omavahendite arvutamine

1. Sõltumata artiklis 6 sätestatud algkapitali nõuetest, nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel oleks igal ajal omavahendid summas, mille arvutamise aluseks on üks järgnevast kolmest meetodist vastavalt pädevate asutuste poolt kooskõlas siseriikliku õigusega kindlaks määratule.

Meetod A

Makseasutuse omavahendid moodustavad vähemalt 10 % tema eelneva aasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet kohandada juhul, kui makseasutuse äritegevuses on alates eelnevast aastast toimunud oluline muutus. Kui makseasutuse äritegevus ei ole arvestamise kuupäevaks veel terve aasta kestnud, peab omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10 % püsivatest üldkuludest, lähtudes äriplaanis kavandatud, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist.

Meetod B

Makseasutuse omavahendite summa on vähemalt võrdne järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 2 sätestatud korrigeerimisteguriga k, kui maksete maht (MM) on 1/12 eelneva aasta jooksul makseasutuse täidetud maksetehingute kogusummast:

- (a) 4,0 % MM osast, mis on kuni 5 miljonit eurot või sellega võrdne,
pluss
- (b) 2,5 % MM osast, mis on üle 5 miljoni euro, kuid ei ületa 10 miljonit eurot,
pluss
- (c) 1 % MM osast, mis on üle 10 miljoni euro, kuid ei ületa 100 miljonit eurot,
pluss
- (d) 0,5 % MM osast, mis on üle 100 miljoni euro, kuid ei ületa 250 miljonit eurot,
pluss
- (e) 0,25 % MM osast, mis on üle 250 miljoni euro.

Meetod C

Makseasutuse omavahendite summa on vähemalt võrdne punktis a määratletud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud punktis b sätestatud korrutusteguriga ning korrutatud seejärel lõikes 2 sätestatud korrigeerimisteguriga k.

(a) Asjaomaseks näitajaks on järgmiste elementide summa:

- intressitulu;
- intressikulu;
- saadud vahendus- ja teenustasud ning
- muu tegevustulu.

Iga element arvestatakse summasse koos pluss- või miinusmärgiga. Näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mille osutamine on edasi antud kolmandatele osapooltele, võivad näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal eelneva majandusaasta lõpus. See arvutatakse eelneva majandusaasta põhjal. Meetodiga C arvutatud omavahendid ei tohi siiski olla väiksemad kui 80 % viimase kolme majandusaasta keskmisest asjaomasest näitajast. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose.

(b) Korrutustegur on järgmine:

- i. 10 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot,
- ii. 8 % näitaja sellest osast, mis on 2,5 miljonist eurost kuni 5 miljoni euroni;
- iii. 6 % näitaja sellest osast, mis on 5 miljonist eurost kuni 25 miljoni euroni;
- iv. 3 % näitaja sellest osast, mis on 25 miljonist eurost 50 miljoni euroni;
- v. 1,5 % näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

2. Meetodite B ja C puhul kasutatav korrigeerimistegur k on järgmine:

(a) 0,5 kui makseasutus osutab ainult I lisa punktis 6 loetletud makseteenuseid;

(b) 1, kui makseasutus osutab I lisa punktides 1–5 ja 7 loetletud mis tahes makseteenuseid.

3. Pädevad asutused võivad makseasutuse riskijuhtimisprotsesside, riskikontrolli andmebaasi ja sisekontrollimehhanismide hinnangust lähtuvalt nõuda makseasutuselt vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % suurema summa olemasolu või lubada makseasutusel vastavalt lõikele 1 valitud meetodi kohaldamisel saadud omavahendite summast kuni 20 % väiksemat summat.

Artikkel 9

Nõuded kaitsemeetmete kohta

1. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad mis tahes makseteenuseid pakkuvalt makseasutuselt ning sedavõrd, kuivõrd ta samal ajal tegeleb artikli 17 lõike 1 punkti c kohase muu äritegevusega, et ta kasutaks makseteenuse kasutajatelt ja teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud raha kaitsmiseks ühte võtet kahest:

(a) raha ei segata kunagi mis tahes füüsilise või juriidilise isiku rahaga, v.a nende makseteenuse kasutajate rahaga, kelle nimel raha hoitakse, ning kui need on endiselt makseasutuse käes, kuid neid ei ole raha saamise päevale järgneva tööpäeva lõpuks makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale veel edastatud, hoiustatakse need

krediidiasutuse eraldi kontrol või investeeritakse turvalisse, likviidsesse ja madala riskiga varasse vastavalt päritoluliikmesriigi pädevate asutuste määratlusele; seejuures isoleeritakse raha kooskõlas siseriikliku õigusega makseteenuse kasutajate huvides makseasutuse teiste võlausaldajate nõuete eest, eelkõige maksejõuetuse puhul;

- (b) raha kaetakse sellise kindlustusandja või krediidiasutuse (mis ei kuulu makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi) välja antud kindlustuslepingu või samaväärse garantiiga sellise summa ulatuses, mis on võrdne summaga, mis oleks eraldatud sellise kindlustuslepingu või samaväärse garantii puudumisel ning mis kuulub maksmisele juhul, kui makseasutus ei ole suuteline täitma oma finantskohustusi.

- 2. Kui makseasutusel tuleb raha lõike 1 kohaselt kaitsta ning osa sellest rahast tuleb kasutada edaspidiste maksetehingute täitmise eesmärgil ning allesjäänud summat tuleb kasutada makseteenusega mitteseotud teenuste jaoks, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud nõudeid samuti tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil kasutatava osa suhtes. Kui nimetatud osa on muutliku suurusega või kui selle suurus on eelnevalt teadmata, võivad liikmesriigid lubada makseasutustel nimetatud lõiget kohaldada, kasutades representatiivset osa, mida eeldatavasti makseteenusteks kasutatakse, tingimusel et nimetatud representatiivset osa on pädevate asutuste hinnangul võimalik ajalooliste andmete põhjal piisava täpsusega hinnata.

Artikkel 10 ***Tegevusloa andmine***

- 1. Liikmesriigid nõuavad, et artikli 1 lõike 1 punktides a–c, e ja f mittesätestatud ettevõtjad ning artikli 27 kohast erandit mittekasutavad juriidilised või füüsilised isikud, kes kavatsevad osutada makseteenuseid, omandavad enne makseteenuse osutamise alustamist tegevusloa makseasutusena tegutsemiseks. Tegevusluba antakse üksnes juriidilisele isikule, kes on asutatud liikmesriigis.
- 2. Tegevusluba antakse, kui koos taotlusega esitatud teave ja tõendid vastavad kõigile artiklis 5 sätestatud nõuetele ning kui pädevad asutused annavad pärast taotluse läbivaatamist positiivse üldhinnangu. Pädevad asutused võivad enne loa andmist vajaduse korral konsulteerida liikmesriigi keskpanga või teiste asjaomaste riigiasutustega.
- 3. Sellise makseasutuse peakontor, kellel on tema päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kohustus omada registrijärgset asukohta, on samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht.
- 4. Võttes arvesse vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, annavad pädevad asutused tegevusloa üksnes juhul, kui makseasutusel on oma makseteenuste osutamiseks kindel juhtimiskorraldus, mis hõlmab selget organisatsioonilist struktuuri, mille puhul vastutusalad on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid menetlusi riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, jälgimiseks ja nendest teatamiseks ning piisavaid sisekontrolli mehhanisme, sealhulgas usaldusväärset juhtimis- ja raamatupidamiskorda; nimetatud kord, menetlused ja mehhanismid peavad olema kõikehõlmavad ning proportsionaalsed makseasutuse osutatavate makseteenuste laadi, ulatuse ja keerukuse astmega.
- 5. Kui makseasutus osutab I lisas loetletud mis tahes makseteenust ning tegeleb samal ajal muu äritegevusega, võivad pädevad asutused nõuda eraldiseisva üksuse loomist makseteenusega seotud äritegevuseks, kui makseasutuse makseteenusega mitteseotud teenused kahjustavad makseasutuste rahalist usaldusväarsust või pädevate asutuste võimet jälgida kõigi käesolevas direktiivis sätestatud makseasutuse kohustuste täitmist või kui valitseb selline oht.

6. Pädevad asutused keelduvad tegevusloa väljaandmisest, kui nad, silmas pidades vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud olulist osalust omavate aktsionäride või liikmete sobivuses.
7. Kui makseasutuse ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 38 määratule märkimisväärne seos, annavad pädevad asutused tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista neil teostada tõhusat järelevalvet.
8. Pädevad asutused annavad tegevusloa üksnes juhul, kui makseasutusega märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või kui nimetatud õigus- ja haldusnormide rakendamisega seotud raskused ei takista neil täita järelevalvega seotud kohustusi.
9. Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides ning see võimaldab asjaomasel makseasutusel osutada makseteenuseid kõikjal liidus teenuste osutamise vabaduse või asutamisevabaduse alusel, tingimusel et nimetatud teenused on tegevusloaga hõlmatud.

Artikkel 11

Otsuse teatavakstegemine

Kolme kuu jooksul taotluse saamisest või, kui taotlus ei ole täielik, otsuse tegemiseks kogu nõutava teabe saamisest, teatavad pädevad asutused taotluse esitajale, kas talle on antud tegevusluba või mitte. Tegevusloa andmisest keeldumist põhjendatakse.

Artikkel 12

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada ainult juhul, kui asutus:
 - (a) ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või on lõpetanud tegevuse vähemalt kuueks kuuks, juhul kui asjaomane liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub;
 - (b) on saanud tegevusloa valeandmete alusel või mõnel muul ebaausal viisil;
 - (c) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi või ei teata pädevale asutusele nende tingimuste täitmist mõjutavatest olulistest sündmustest;
 - (d) kujutab oma makseteenuste osutamise jätkamisega ohtu maksesüsteemi stabiilsusele või usaldatavusele;
 - (e) vastab ühele muudest tingimustest, mille puhul siseriiklikud õigusaktid näevad ette tegevusloa kehtetuks tunnistamise.
2. Tegevusloa kehtetuks tunnistamist tuleb põhjendada ning asjaomastele isikutele sellest teatada.
3. Tegevusloa kehtetuks tunnistamine avalikustatakse muu hulgas artiklites 13 ja 14 osutatud registrites.

Artikkel 13

Registreerimine päritoluliikmesriigis

Liikmesriigid loovad riikliku registri, kuhu kantakse tegevusloa saanud makseasutused, nende agendid ja filiaalid ning samuti sellised füüsilised ja juriidilised isikud, nende agendid ja filiaalid, mille suhtes on tehtud erand vastavalt artiklile 27, ning artikli 2 lõikes 3 osutatud asutused, niivõrd kui neil on siseriikliku õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid. Nad kantakse

päritoluliikmesriigi registrisse.

Selles registris loetletakse makseteenused, mille jaoks makseasutusele on tegevusluba antud või mille osutamiseks füüsiline või juriidiline isik on registreeritud. Tegevusloa saanud makseasutused loetletakse registris artikli 27 kohaselt registreeritud füüsilistest ja juriidilistest isikutest eraldi. Registriandmed on avalikult kättesaadavad, nendega saab tutvuda internetis ning neid ajakohastatakse korrapäraselt.

Artikkel 14 **EBA veebiportaal**

1. EBA loob veebiportaali, mis on artiklis 13 osutatud riiklike registreid ühendav Euroopa elektrooniline juurdepääsupunkt. Juurdepääsupunkti töötab välja ja käitab EBA.
2. Riiklike registrite sidestamise süsteemi kuuluvad:
 - (a) liikmesriikide keskregistrid;
 - (b) Euroopa elektrooniliseks juurdepääsupunktiks olev portaal.
3. Liikmesriigid tagavad juurdepääsu oma riiklikele registritele juurdepääsupunkti kaudu.
4. EBA töötab välja nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega kehtestatakse tehnilised nõuded seoses liidu tasandil juurdepääsuga artiklis 13 osutatud riiklike registrite andmetele. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [... kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse volitus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 15 **Tegevusloa säilitamine**

Kui mis tahes muudatused mõjutavad artikli 5 alusel esitatud teavete ja tõendite paikapidavust, teatab makseasutus sellest põhjendamatult viivitusega oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Artikkel 16 **Raamatupidamine ja kohustuslik audit**

1. Direktiivi 78/660/EMÜ, vajadusel direktiive 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1606/2002⁴⁸ kohaldatakse makseasutuste suhtes *mutatis mutandis*.
2. Kui nende suhtes ei kehti vabastus vastavalt direktiivile 78/660/EMÜ ja, kui see on asjakohane, direktiividele 83/349/EMÜ ja 86/635/EMÜ, auditeerivad makseasutuse raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aruandeid direktiivis 2006/43/EÜ määratletud vannutatud audiitorid ja audiitorühingud.
3. Liikmesriigid nõuavad järelevalve eesmärgil, et makseasutused esitaksid eraldi raamatupidamisandmed makseteenuste ja artikli 17 lõikes 1 osutatud tegevuste kohta, mille puhul on ette nähtud auditiaruande esitamine. Selle aruande koostavad vajaduse korral vannutatud audiitorid või audiitorühing.

⁴⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1606/2002, 19. juuli 2002, rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1).

4. Direktiivi 2013/36/EL artiklis 63 sätestatud kohustusi kohaldatakse *mutatis mutandis* makseasutuste vannutatud audiitorite või audiitorühingute suhtes seoses makseteenustega seotud tegevustega.

Artikkel 17

Tegevus

1. Lisaks makseteenuste osutamisele on makseasutusel õigus tegeleda järgmisega:
 - (a) halduslike ja tihedalt seotud kõrvalteenuste osutamine, näiteks maksetehingute täitmise tagamine, valuutavahetusteenused, hoidmisteenused ning andmete säilitamine ja töötlemine;
 - (b) maksesüsteemide haldamine, ilma et see piiraks artikli 29 kohaldamist;
 - (c) makseteenuste osutamisest erinev äritegevus, võttes arvesse kohaldatavat liidu ja siseriiklikku õigust.
2. Kui makseasutused tegelevad ühe või mitme makseteenuse osutamisega, võivad neil olla üksnes maksekontod, mida kasutatakse eranditult maksetehingute jaoks. Liikmesriigid tagavad proportsionaalse juurdepääsu nendele maksekontodele.
3. Raha, mille makseasutused saavad makseteenuse kasutajatelt makseteenuse osutamiseks, ei käsitata hoiuse ega muu tagasimakstava vahendina direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses ega e-rahana direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punkti 2 tähenduses.
4. Makseasutused võivad anda I lisa punktides 4 või 5 osutatud makseteenustega seotud krediiti üksnes juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) krediit on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes seoses maksetehingu täitmisega;
 - (b) olenemata krediitkaartide abil krediidi andmise siseriiklikest eeskirjadest, tuleb maksega seoses ning kooskõlas artikli 10 lõikega 9 ja artikliga 26 antud krediit tagasi maksta lühikese aja jooksul, mis ei tohi mingil juhul ületada 12 kuud;
 - (c) kõnealust krediiti ei anta rahast, mis on saadud või mida hoitakse enda käes maksetehingu täitmise eesmärgil;
 - (d) makseasutuse omavahendid vastavad alati ning järelevalveasutustele tõendatult antud krediidi kogusummale.
5. Makseasutused ei tohi tegeleda hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.
6. Käesolev direktiiv ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ⁴⁹ ega muude asjakohaste liidu õigusaktide ja siseriiklike meetmete kohaldamist, mis käsitlevad liidu õigusele vastavaid tarbijatele krediidi andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

⁴⁹

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/48/EÜ, 23. aprill 2008, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

2. JAGU

MUUD NÕUDED

Artikkel 18

Agentide, filiaalide ja selliste üksuste kasutamine, kellele on tegevus edasi antud

1. Kui makseasutus kavatseb osutada makseteenuseid agendi kaudu, edastab ta oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:
 - (a) agendi nimi ja aadress;
 - (b) nende sisekontrollimehhanismide kirjeldus, mida agendid kasutavad kohustuste täitmiseks seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi 2005/60/EÜ alusel;
 - (c) makseteenuste osutamisel kasutatava agendi juhtide ja juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed ja tõendid selle kohta, et nad on sobivad isikud.
2. Kui pädevad asutused saavad lõike 1 kohaselt esitatud teabe, kannavad nad agendi artiklis 13 sätestatud registrisse.
3. Enne agendi registrisse kandmist võivad pädevad asutused kahtluse korral, et neile esitatud teave ei ole tõene, võtta täiendavaid meetmeid teabe kontrollimiseks.
4. Kui pädevad asutused ei ole ka pärast teabe kontrollimist kindlad neile lõike 1 kohaselt esitatud teabe tõesuses, keelduvad nad kandmast agendi artiklis 13 sätestatud registrisse.
5. Kui makseasutus tahab osutada makseteenuseid teises liikmesriigis, kaasates selleks agendi, järgib ta artiklis 26 sätestatud korda. Enne agendi käesoleva artikli kohast registreerimist teatavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele oma kavatsusest registreerida agent ning võtavad arvesse vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste arvamust.
6. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel on piisav alus kahtlustada, et seoses agendi kavandatava kaasamise või filiaali asutamisega pannakse toime või pandi toime või proovitakse toime panna rahapesu või terrorismi rahastamist direktiivi 2005/60/EÜ tähenduses või et sellise agendi kaasamine või sellise filiaali asutamine võib suurendada rahapesu või terrorismi rahastamise ohtu, teavitavad nad sellest päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kes võivad keelduda agendi või filiaali registrisse kandmisest või tühistada agendi või filiaali registrisse kandmise korral juba tehtud kande.
7. Kui makseasutus kavatseb makseteenusega seotud tööülesanded edasi anda, teavitab ta sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

Oluliste tööülesannete edasiandmine ei või toimuda viisil, mis kahjustab oluliselt makseasutuse sisekontrolli kvaliteeti ja pädevate asutuste võimet jälgida käesolevas direktiivis sätestatud kõigi kohustuste täitmist makseasutuse poolt.

Teise lõigu kohaldamisel loetakse oluliseks sellised tööülesanded, mille puhul selle puudulik täitmine või täitmata jätmine kahjustaks oluliselt käesoleva jaotise kohaste tegevusloa nõuete jätkuvat täitmist makseasutuse poolt või tema muude käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist või tema finantstulemusi või tema osutatavate makseteenuste usaldusväärsust või jätkuvust. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutused annavad olulised tööülesanded edasi, järgivad makseasutused järgmisi nõudeid:

- (a) edasiandmine ei too endaga kaasa makseasutuse kõrgema juhtkonna vastutuse delegeerimist;
- (b) makseasutuse suhe oma makseteenuse kasutajatega ja käesolevast direktiivist tulenevad makseasutuse kohustused makseteenuse kasutajate ees ei muutu;

- (c) ei kahjustata käesoleva jaotise kohaseid tingimusi, mida makseasutus peab täitma tegevusloa saamiseks ja säilitamiseks;
 - (d) ei tühistata ega muudeta ühtegi teist tingimust, mille täitmise tulemusel anti makseasutusele tegevusloa.
- 8. Makseasutus tagab, et tema nimel tegutsev agent või filiaal teavitab sellest makseteenuse kasutajaid.
 - 9. Makseasutus teavitab oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi viivitamata muudatustest agentide, täiendavate agentide, filiaalide ja nende üksuste, kellele tegevus on edasi antud, kasutamises, ning esitab lõikes 1 osutatud ajakohased andmed.

Artikkel 19

Vastutus

- 1. Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutus usaldab kolmandale isikule tööülesannete täitmise, võtab makseasutus mõistlikke meetmeid käesoleva direktiivi nõuetele vastavuse tagamiseks.
- 2. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et makseasutus vastutab täielikult oma töötajate, agentide, filiaalide ja üksuste, kellele tegevus on edasi antud, tegevuse eest.

Artikkel 20

Dokumentide säilitamine

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused säilitaksid kõiki käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalikke dokumente vähemalt viis aastat, ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ ega teiste asjakohaste liidu õigusnormide kohaldamist.

3. JAGU

PÄDEVAD ASUTUSED JA JÄRELEVALVE

Artikkel 21

Pädevate asutuste määramine

- 1. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud ülesandeid täitma hakkavatele makseasutustele tegevuslubade andmise ja nende usaldatavusnõuete täitmise üle peetava järelevalve eest vastutavateks pädevateks asutusteks riigiasutused või siseriikliku õiguse alusel tunnustatud asutused või siseriikliku õiguse alusel nimelt selleks volitatud riigiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad.

Pädevad asutused tagavad sõltumatuse ettevõtjatest ning vältivad huvide konflikti. Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, ei või pädevateks asutusteks määrata makseasutusi, krediitdiasutusi, e-raha asutusi ega postižiroasutusi.

Liikmesriigid esitavad komisjonile andmed nende asutuste kohta.

- 2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 alusel määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused.
- 3. Kui käesolevas jaotises käsitletud küsimustega tegeleb liikmesriigi territooriumil mitu pädevat asutust, tagab liikmesriik nende asutuste tiheda koostöö, et nad saaksid oma ülesandeid tulemuslikult täita. Sama kehtib ka juhul, kui käesolevas jaotises käsitletud küsimustega tegelevad pädevad asutused ei ole pädevad asutused teostama järelevalvet krediitdiasutuste üle.

4. Lõike 1 alusel määratud pädevate asutuste ülesannete täitmise eest vastutavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.
5. Lõikest 1 ei tulene, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve teostamist makseasutuste muu äritegevuse kui artikli 17 lõike 1 punktis a osutatud makseteenuste pakkumise ja muu tegevuste üle.

Artikkel 22

Järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste läbiviidavad kontrollimised käesoleva jaotise nõuete pideva täitmise üle on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses makseasutust ohustavate riskidega.
Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, on pädevatel asutustel õigus võtta eelkõige järgmisi meetmeid:
 - (a) nõuda makseasutuselt kogu teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise jälgimiseks;
 - (b) viia läbi kohapealseid kontrolle makseasutuse, makseasutuse vastutusel makseteenuseid osutava agendi ja filiaali või mis tahes sellise üksuse juures, kellele tegevus on edasi antud;
 - (c) anda välja soovitusi ja suuniseid ning vastavalt vajadusele siduvaid haldusnorme;
 - (d) peatada või tunnistada kehtetuks tegevusluba artiklis 12 osutatud juhtudel.
2. Ilma et see mõjutaks tegevuslubade kehtetuks tunnistamise korda ja kriminaalõiguse sätete kohaldamist, sätestavad liikmesriigid, et nende asjaomased pädevad asutused võivad makseasutuste järelevalvet või makseteenuste osutamist käsitlevaid õigus- ja haldusnorme rikkuvate makseasutuste või isikute suhtes, kes tegelikult kontrollivad nimetatud makseasutuste tegevust, määrata või rakendada sanktsioone või meetmeid, mille abil kavatakse lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused.
3. Olenemata artiklis 6, artikli 7 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 8 sätestatud nõuetest, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on õigus võtta käesoleva artikli lõikes 1 kirjeldatud meetmeid tagamaks piisava kapitali makseteenusteks, eelkõige juhul, kui makseasutuse makseteenusega mitteseotud tegevused kahjustavad või tõenäoliselt kahjustavad makseasutuse rahalist usaldusväarsust.

Artikkel 23

Ametisaladus

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, ning samuti pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid on seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega, ilma et see piiraks kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.
2. Artikli 25 kohase teabevahetuse suhtes kohaldatakse rangelt ametisaladust, et tagada üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse.
3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat artiklit, võttes *mutatis mutandis* arvesse direktiivi 2013/36/EL artikleid 53 kuni 61.

Artikkel 24
Õigus pöörduda kohtusse

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormidele makseasutuse suhtes langetatud pädevate asutuste otsuste puhul võib kasutada õigust pöörduda kohtu poole.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka tegevusetuse suhtes.

Artikkel 25
Teabevahetus

1. Erinevate liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel ning vajadusel ka Euroopa Keskpanga, liikmesriikide keskpankade, EBA ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, kes on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate liidu ja siseriiklike õigusaktide alusel.
2. Peale selle võimaldavad liikmesriigid teabevahetust oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:
 - (a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;
 - (b) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;
 - (c) teised asjaomased asutused, kes on määratud vastavalt käesolevale direktiivile, direktiivile 2005/60/EÜ ja makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavatele muudele liidu õigusaktidele, nagu näiteks õigusaktid, mida kohaldatakse rahapesu ja terrorismi rahastamise suhtes;
 - (d) EBA, kes osaleb määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõike 5 punktis a osutatud järelevalvemehhanismide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisel.

Artikkel 26
Asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamine

1. Tegevusluba omav makseasutus, kes soovib esimest korda osutada makseteenuseid teises liikmesriigis, mis ei ole tema päritoluliikmesriik, asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad ühe kuu jooksul alates makseasutuse teatise saamisest vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele makseasutuse nime ja aadressi, filiaali juhtimise eest vastutavate isikute nimed, organisatsiooni struktuuri ning makseteenused, mida ta kavatseb vastuvõtva liikmesriigi territooriumil pakkuda.

Selleks et päritoluliikmesriigi pädevad asutused saaksid kontrollida teise liikmesriigi territooriumil asuva makseasutuse agent, filiaali või üksust, kellele tegevused on edasi antud, ja võtta artiklis 22 sätestatud vajalikke meetmeid, teevad nad koostööd vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega.
2. Vastavalt lõigetele 1 ja 2 tehtava koostöö raames teatavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, kui nad kavatsevad teostada vastuvõtva liikmesriigi territooriumil kohapealset kontrolli.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad delegeerida vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele kohapealse kontrolli tegemise asjaomase makseasutuse juures.

3. Pädevad asutused esitavad üksteisele kogu vajaliku ja/või asjakohase teabe, eelkõige siis, kui rikkumise või kahtlustatava rikkumise on toime pannud agent, filiaal või üksus, kellele tegevused on edasi antud. Sellega seoses edastavad pädevad asutused taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu olulise teabe.
4. Lõiked 1–4 ei piira direktiivi 2005/60/EÜ ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 kohast, eelkõige direktiivi 2005/60/EÜ artikli 37 lõikest 1 ja määruse (EÜ) nr 1781/2006 artikli 15 lõikest 3 tulenevat pädevate asutuste kohustust teostada nimetatud õigusaktides sätestatud nõuete täitmise järelevalvet või jälgimist.
5. EBA annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 pädevatele asutustele suuniseid nende tegurite kohta, millest lähtudes otsustatakse, kas tegevus, millest makseasutus teatab ja mida ta kavatseb hakata pakkuma teises liikmesriigis vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, kujutab endast asutamisoiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamist. Kõnealused suunised esitatakse [...kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast].
6. EBA töötab vastavalt käesolevale artiklile ja artiklile 18 välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes määratakse kindlaks, millist teavet piiriüleselt tegutsevad makseasutused esitavad koostöömeetodi, -vahendite ja -korra kohta, eelkõige teabe ulatus ja selle käitlemine, sealhulgas ühine terminoloogia ja teate tüüpvormid, et teavitamine toimuks järjekindlalt ja tõhusalt.
EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt (*kuupäev*) [... kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist].
7. EBA töötab vastavalt käesolevale artiklile ja artikli 22 lõigetele 2–4 välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes määratakse kindlaks piiriüleselt tegutsevate makseasutuste järelevalvealase koostöö meetodid, vahendid ja kord ning eelkõige vahetatava teabe ulatus ja selle käitlemine, et tagada piiriüleselt makseteenuseid pakkuvate makseasutuste järjekindel ja tõhus järelevalve.
EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt (*kuupäev*) [... kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist].
8. Komisjonile antakse volitus võtta vastu lõigetes 6 ja 7 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

4. JAGU

ERAND

Artikkel 27

Tingimused

1. Sõltumata artiklist 13 võivad liikmesriigid loobuda 1.–3. jaos, v.a artiklites 21, 23, 24 ja 25 sätestatud menetluste ja tingimuste täielikust või osalisest kohaldamisest või lubada oma pädevatel asutustel sellest loobuda ning lubada kanda füüsilisi või juriidilisi isikuid artiklis 13 sätestatud registrisse, kui:
 - (a) koos kõigi agentidega, kelle eest asjaomane isik täielikult vastutab, ei ületa kõnealuse isiku poolt eelneva 12 kuu jooksul osutatud maksetehingute keskmine kogusumma 1 miljonit eurot kuus. Seda nõuet hinnatakse lähtudes tema äriplaanis kavandatud

maksetehingute kogusummast, kui pädevad asutused ei nõua kõnealuse plaani kohandamist;

- (b) äritegevuse juhtimise või teostamise eest vastutavaid füüsilisi isikuid ei ole mõistatud süüdi rahapesu või terrorismi rahastamise või muude finantskuritegudega seotud õigusrikkumiste eest.
- 2. Igalt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiliselt või juriidiliselt isikult nõutakse peakontori või alalise elukoha olemasolu liikmesriigis, kus ta tegelikult oma äritegevust teostab.
- 3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikuid koheldakse makseasutustena, kuid neile ei kohaldata artikli 10 lõiget 9 ja artiklit 26.
- 4. Liikmesriigid võivad samuti sätestada, et iga käesoleva artikli lõike 1 kohaselt registreeritud füüsiline või juriidiline isik võib tegeleda vaid teatavate artiklis 17 loetletud tegevustega.
- 5. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud isikud teatavad pädevatele asutustele kõigist oma olukorras toimunud muudatustest, mis on nimetatud lõikes määratud tingimuste seisukohast asjakohased. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, millega tagatakse, et kui lõigetes 1, 2 ja 4 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotleb asjaomane isik tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul artiklis 10 sätestatud korras.
- 6. Käesoleva artikli lõikeid 1–5 ei kohaldata direktiiviga 2005/60/EÜ kehtestatud sätete ega siseriiklike rahapesuvastaste sätete suhtes.

Artikkel 28 **Teatamine ja teave**

Kui liikmesriik kasutab artikli 27 kohast erandit, teatab ta oma otsusest komisjonile [ülevõtmise tähtpäevaks] ning edaspidi teavitab komisjoni viivitamata kõigist järgnevatest muudatustest. Peale selle teatab liikmesriik komisjonile asjaomaste füüsiliste ja juriidiliste isikute arvu ning igal aastal artikli 27 lõike 1 punktis a osutatud iga kalendriaasta 31. detsembri seisuga täidetud maksetehingute kogusumma.

2. PEATÜKK **Ühissätted**

Artikkel 29 **Juurdepääs maksesüsteemidele**

- 1. Liikmesriigid tagavad, et eeskirjad, mis reguleerivad tegevusloa saanud või registreeritud juriidilistest isikutest makseteenuste pakkujate juurdepääsu maksesüsteemidele, on objektiivsed, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed ning nende eeskirjadega ei takistata juurdepääsu rohkem, kui on vaja spetsiifiliste riskide, nagu arveldusriski, operatsiooniriski ja äririski eest kaitsmiseks ning maksesüsteemi finantsstabiilsuse ja toimimise stabiilsuse kaitsmiseks.

Maksesüsteemid ei tohi makseteenuse pakkujatele, makseteenuse kasutajatele ega teistele maksesüsteemidele kehtestada ühtegi järgmistest nõuetest:

- (a) eeskirjad, millega piiratakse tõhusat osalemist teistes maksesüsteemides;
- (b) eeskirjad, millega diskrimineeritakse tegevusloa saanud makseteenuse pakkujaid või registreeritud makseteenuse pakkujaid osaliste õiguste ja kohustuste osas;
- (c) piirangud institutsioonilise seisundi alusel.

2. Lõiget 1 ei kohaldata:

- (a) direktiivis 98/26/EÜ määratud maksesüsteemide suhtes;
- (b) maksesüsteemide suhtes, mis koosnevad üksnes makseteenuse pakkujatest, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, mis koosneb kapitaliga seotud üksustest ning kus üks seotud üksustest omab tegelikku kontrolli teiste seotud üksuste üle.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kui määratud maksete süsteem võimaldab makseteenuse pakkujal maksekäsundeid läbi süsteemi suunata otseosaleja kaudu, võimaldatakse vastavalt lõikele 1 ka teistele tegevusloa saanud või registreeritud makseteenuse pakkujaile nende taotlusel sellist kaudset juurdepääsu.

Artikkel 30

Keeld osutada makseteenuseid muudel isikutel peale makseteenuse pakkujate ja teatamiskohustus

- 1. Liikmesriigid keelavad osutada makseteenuseid füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes ei ole makseteenuse pakkujad ega ka käesoleva direktiivi reguleerimisalast selgesõnaliselt välja arvatud.
- 2. Liikmesriigid nõuavad, et teenusepakkujad teatavad oma kavatsusest pädevatele asutustele ja esitavad piiratud võrgu tunnustamise taotluse enne artikli 3 punktis k osutatud tegevuse alustamist, kui vastavalt artikli 27 lõike 1 punktile a arvatud maksetehingute maht ületab samas punktis osutatud läve.

Ühe kuu jooksul pärast tunnustamise taotluse kättesaamist teeb pädev asutus artikli 3 punktis k osutatud kriteeriumide alusel põhjendatud otsuse piiratud võrguna tegutsemise tunnustamise või tunnustamata jätmise kohta, ning teavitab sellest teenusepakkujat. Otsuse kokkuvõtte tehakse kättesaadavaks artiklis 13 sätestatud riikliku registri vahendusel.

Pädevad asutused teavitavad komisjoni kõikidest otsustest, mis on vastu võetud vastavalt teisele lõigule.

III JAOTIS

MAKSETEENUSTE TINGIMUSTE LÄBIPAISTVUS JA NÕUDED TEABE KOHTA

1. peatükk

Üldeeskirjad

Artikkel 31

Reguleerimisala

1. Käesolevat jaotist kohaldatakse ühekordsete maksetehingute, raamlepingute ja nendega hõlmatud maksetehingute suhtes. Osapooled võivad kokku leppida, et jaotist ei kohaldata tervikuna või osaliselt, kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.
2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtjate suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
3. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muude asjakohaste liidu õigusaktide ja siseriiklike meetmete kohaldamist, mis käsitlevad liidu õigusele vastavaid tarbijatele krediidi andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

Artikkel 32

Muud liidu õigusnormid

Käesoleva jaotise sätteid ei piira ühegi sellise liidu õigusakti kohaldamist, mis sisaldab lisanõudeid eelneva teavitamise kohta.

Juhul kui kohaldatakse ka direktiivi 2002/65/EÜ, asendatakse nimetatud direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätteid (välja arvatud nimetatud lõike punkti 2 alapunktid c–g, punkti 3 alapunktid a, d ja e ning punkti 4 alapunkt b) käesoleva direktiivi artiklitega 37, 38, 44 ja 45.

Artikkel 33

Tasu teabe eest

1. Makseteenuse pakkuja ei võta makseteenuse kasutajalt tasu käesoleva jaotise alusel antava teabe eest.
2. Makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja võivad kokku leppida tasudes, mida kohaldatakse täiendava teabe või teabe sagedasema esitamise korral või teabe edastamisel raamlepingus mitteettenähtud sidevahendi abil, kui teavet edastatakse makseteenuse kasutaja taotlusel.
3. Kui makseteenuse pakkuja kehtestab tasusid vastavalt lõikele 2, peavad need tasud olema asjakohased ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.

Artikkel 34

Teabele esitatavate nõuete tõendamiskohustus

Liikmesriigid võivad sätestada, et makseteenuse pakkujal on kohustus tõendada, et ta on täitnud käesolevas jaotises sätestatud teabe kohta esitatavaid nõudeid.

Artikkel 35

Makseteenustega seotud teabe osas madala väärtusega makseviiside ja e-raha suhtes kehtestatud erandid

1. Kui makseviis hõlmab raamlepingu kohaselt ainult kuni 30 euro suurust üksikut maksetehingut või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune makselimiit või kui sellel säilitatav summa ei ületa mis tahes ajahetkel 150 eurot:
 - (a) esitab makseteenuse pakkuja maksjale erandina artiklitest 44, 45 ja 49 üksnes teabe makseteenuse põhitunnuste kohta, sealhulgas makseviisi kasutamismooduse, vastutuse, kehtestatud tasude ja muu asjakohase teabe kohta, mille alusel on võimalik teha teadmistepõhine otsus; samuti antakse maksjale teada, kust võib lihtsalt saada artiklis 45 määratletud muud teavet ning tingimusi;
 - (b) võib kokku leppida, et erandina artiklist 47 ei nõuta makseteenuse pakkujalt raamlepingu tingimuste kohta muudatusettepanekute tegemist artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil;
 - (c) võib kokku leppida, et – erandina artiklitest 50 ja 51 – pärast maksetehingu täitmist:
 - i) esitab makseteenuse pakkuja või muudab kättesaadavaks üksnes viite, mille alusel on makseteenuse kasutajal võimalik kindlaks teha maksetehing, selle summa ja sellega seonduvad tasud ja/või mitme samaliigilise ja samale makse saajale tehtud maksetehingu korral teabe nimetatud maksetehingute kogusumma ja tasude kohta;
 - ii) makseteenuse pakkujalt ei nõuta punktis i osutatud teabe esitamist ega kättesaadavaks muutmist, kui makseviisi kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole tehniliselt võimalik seda teavet esitada. Makseteenuse pakkuja annab maksjale siiski võimaluse kontrollida säilitatava raha summat.
2. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Ettemakstud makseviiside puhul võivad liikmesriigid neid summasid suurendada kuni 500 euron.

2. PEATÜKK

Ühekordsed maksetehingud

Artikkel 36

Reguleerimisala

1. Käesolevat peatükki kohaldatakse ühekordsete maksetehingute suhtes, mis ei ole hõlmatud raamlepinguga.
2. Kui ühekordse maksetehingu maksekäsund edastatakse raamlepinguga hõlmatud makseviisiga, ei ole makseteenuse pakkuja kohustatud esitama või tegema kättesaadavaks teavet, mis on makseteenuse kasutajale teise makseteenuse pakkujaga sõlmitud raamlepingu alusel juba edastatud või mis talle raamlepingu kohaselt tulevikus edastatakse.

Artikkel 37

Üldteabe eelnev andmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne kui makseteenuse kasutaja seob ennast ühekordset makset hõlmava teenuslepingu või pakkumisega, peab makseteenuse pakkuja tegema kergelt kättesaadavaks artiklis 38 kindlaks määratud teabe ja tingimused. Makseteenuse kasutaja taotlusel edastab makseteenuse pakkuja teabe ja tingimused paberkandjal või teisel püsival

andmekandjal. Teave ja tingimused esitatakse lihtsalt mõistetavas sõnastuses ning selgel ja arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus osapoolte vahel kokkulepitud keeles.

2. Kui ühekordset makset hõlmav teenusleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel kasutades sidevahendit, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja nimetatud lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast maksetehingu täitmist.
3. Käesoleva artikli lõikest 1 tulenevate kohustuste täitmiseks võib samuti edastada ühekordset makset hõlmava teenuslepingu kavandi koopia või maksekäsundi kavandi koopia, mis sisaldab artiklis 38 kindlaks määratud teavet ning tingimusi.

Artikkel 38

Teave ja tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajatele esitatakse või tehakse kättesaadavaks järgmine teave ja tingimused:
 - (a) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks algatamiseks ja täitmiseks;
 - (b) osutatava makseteenuse maksimaalne täitmisaeg;
 - (c) makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutaja makstavate kõigi tasude summa ning vajadusel tasude koosseis;
 - (d) vajaduse korral maksetehingule kohaldatav tegelik vahetuskurss või viiteintressimäär.
2. Liikmesriigid tagavad, et makse algatamise teenuse osutamisel esitab kolmandast isikust makseteenuse pakkuja maksjale teabe teenuse kohta ja kolmandast isikust makseteenuse pakkuja kontaktandmed.
3. Vajadusel tehakse artiklis 42 osutatud mis tahes muu asjakohane teave ning tingimused makseteenuse kasutajale lihtsasti kättesaadavaks.

Artikkel 39

Teave, mis esitatakse maksjale ja makse saajale makse algatamise teenuse osutamisel

Kohe pärast maksja taotlusel maksekäsundi algatamist esitab kolmandast isikust makseteenuse pakkuja maksjale või teeb talle ning asjakohasel juhul ka makse saajale kättesaadavaks järgmised andmed:

- (a) kinnitus, et makse on maksja kontot haldava makseteenuse pakkuja juures edukalt algatatud;
- (b) viide, mille järgi maksja ja makse saaja saavad maksetehingut ja vajadusel ka maksjat kindlaks teha, ning koos maksetehinguga edastatud mis tahes teave;
- (c) maksetehingu summa;
- (d) vajaduse korral maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate tasude suurus ning vajadusel nende koosseis.

Artikkel 40

Teave, mis esitatakse maksja kontot haldavale makseteenuse pakkuja makse algatamise teenuse osutamisel

Kui maksekäsund on algatatud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja enda süsteemiga, peab see

pakkuja pettuse või vaidluse korral maksjale ja kontot haldavale makseteenuse pakkujale tegema kättesaadavaks tehingu viite ja autoriseerimise andmed.

Artikkel 41

Maksjale pärast maksekäsundi laekumist esitatav teave

Kohe pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale või teeb talle kättesaadavaks järgmise teabe artikli 37 lõikes 1 sätestatud viisil:

- (a) viide, mis võimaldab maksjal maksetehingut kindlaks teha ning, kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
- (b) maksetehingu summa maksekäsundil kasutatavas vääringus;
- (c) maksetehingu täitmise eest maksja tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ja ülevaade selliste tasude summade kujunemise kohta;
- (d) vajaduse korral maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss või viide sellele, kui see erineb artikli 38 lõike 1 punktis d ette nähtud kursist ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
- (e) maksekäsundi laekumise kuupäev.

Artikkel 42

Makse saajale pärast maksetehingu täitmist esitatav teave

Kohe pärast maksetehingu täitmist esitab saaja makseteenuse pakkuja makse saajale või teeb talle kättesaadavaks artikli 37 lõikes 1 sätestatud viisil järgmised andmed:

- (a) viide, mis võimaldab makse saajal maksetehingut kindlaks teha ning vajadusel kindlaks teha maksjat ja koos maksetehinguga edastatud teavet;
- (b) maksetehingu summa vääringus, milles raha on makse saajale kättesaadavaks tehtud;
- (c) maksetehingu täitmise eest makse saaja poolt tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ja vajaduse korral nende tasude koosseis;
- (d) vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa enne nimetatud vääringu konverteerimist;
- (e) krediteerimise väärtuspäev.

3. PEATÜKK

Raamlepingud

Artikkel 43

Reguleerimisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse maksetehingute suhtes, mis on hõlmatud raamlepinguga.

Artikkel 44

Üldteabe eelnev andmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkuja esitab aegsasti enne seda, kui makseteenuse kasutaja seob ennast mis tahes raamlepingu või pakkumisega, makseteenuse kasutajale paberkandjal või muul püsival andmekandjal artiklis 45 kindlaks määratud teabe ja tingimused. Teave ja tingimused esitatakse lihtsalt mõistetavas sõnastuses ning selgel ja

arusaadaval kujul selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus makseteenust osutatakse, või mis tahes muus osapoolte vahel kokkulepitud keeles.

2. Kui raamleping on sõlmitud makseteenuse kasutaja taotlusel, kasutades sidevahendeid, mis ei võimalda makseteenuse pakkujal järgida lõiget 1, täidab makseteenuse pakkuja sellest lõikest tulenevad kohustused viivitamatult pärast raamlepingu sõlmimist.
3. Lõikest 1 tulenevaid kohustusi võib samuti täita, edastades raamlepingu kavandi koopia, mis sisaldab artiklis 45 kindlaks määratud teavet ja tingimusi.

Artikkel 45

Teave ja tingimused

Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajale esitatakse järgmine teave ja tingimused:

1. makseteenuse pakkuja kohta:
 - (a) makseteenuse pakkuja nimi, tema peakontori aadress ja vajadusel tema agendi või filiaali aadress liikmesriigis, kus makseteenust osutatakse, ning mis tahes muu aadress (sealhulgas elektronposti aadress), mis on makseteenuse pakkujaga suhtlemisel asjakohane;
 - (b) üksikasjad asjakohaste järelevalveasutuste ja artiklis 13 sätestatud registri kohta või mis tahes teise asjakohase avaliku registri kohta, mis sisaldab andmeid makseteenuse pakkuja tegevusloa kohta ja ta registreerimisnumber või samaväärne identifitseerimisvõimalus selles registris;
2. makseteenuse kasutamise kohta:
 - (a) osutatava makseteenuse peamiste omaduste kirjeldus;
 - (b) täpne teave või kordumatu tunnus, mille makseteenuse kasutaja peab esitama maksekäsundi nõuetekohaseks algatamiseks ja täitmiseks;
 - (c) maksetehingu algatamise ja täitmise nõusoleku andmise ja nõusoleku tühistamise vorm ja kord vastavalt artiklitele 57 ja 71;
 - (d) viide ajahetkele, mil maksekäsund artikli 69 kohaselt laekub, ja makseteenuse pakkuja kehtestatud võimalik kliendimaksete vastuvõtmise lõppemise aeg;
 - (e) osutatavate makseteenuste maksimaalne täitmisaeg;
 - (f) see, kas on võimalus vastavalt artikli 60 lõikele 1 kokku leppida makseviisi kasutamise makselimiit;
3. tasude, intresside ja vahetuskursside kohta:
 - (a) makseteenuse pakkujale makseteenuse kasutaja makstavate tasude summa ning vajadusel tasude koosseis;
 - (b) vajadusel maksetehingute suhtes kohaldatavad intressimäärad ja vahetuskursid või kui kasutatakse viiteintressimäära ja viitekursi, tegeliku intressi arvutusmeetod, ning asjakohane kuupäev ja indeks või baas, mida kasutatakse viiteintressimäära või viitekursi määramisel;
 - (c) viiteintressimäära või viitekursi muudatuste viivitamatu kohaldamine vastava kokkuleppe korral ning muudatusi käsitleva teabe suhtes kehtivad nõuded vastavalt artikli 47 lõikele 2;
4. side kohta:
 - (a) vajadusel osapoolte vahel kokkulepitud sidevahendid teabe või teadete edastamiseks käesoleva direktiivi alusel, sealhulgas makseteenuse kasutaja seadmete ja tarkvara kohta esitatavad tehnilised nõuded;

- (b) käesoleva direktiivi alusel teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viis ja sagedus;
 - (c) keel või keeled, milles raamleping sõlmitakse ja milles toimub sidepidamine kogu lepingusuhte vältel;
 - (d) makseteenuse kasutaja õigus saada vastavalt artiklile 46 raamlepingu lepingutingimused ning muu teave ja tingimused;
5. kaitse- ja parandusmeetmete kohta:
- (a) vajadusel nende meetmete kirjeldus, mida makseteenuse kasutaja võtab makseviisi turvalisuse tagamiseks ja selle kohta, kuidas makseteenuse pakkuja teavitada artikli 61 lõike 1 punkti b kohaldamisel, samuti kliendi makseteenuse pakkuja poolt teavitamise kord, kui ilmneb pettus või turvaohht või tekib nende ilmnemise oht;
 - (b) kokkuleppe korral tingimused, mille alusel on makseteenuse pakkujal kooskõlas artikliga 60 õigus makseviisi blokeerida;
 - (c) maksja vastutus vastavalt artiklile 66, sealhulgas teave asjakohase summa kohta;
 - (d) viis, kuidas makseteenuse kasutaja teavitab makseteenuse pakkuja artikli 63 kohaselt mis tahes autoriseerimata või väärust maksetehingu algatamisest või täitmisest, ja sellise teavitamise tähtaeg, ning artikli 65 kohane makseteenuse pakkuja vastutus seoses kahjudega, mis on tekkinud autoriseerimata maksetehingute tulemusel;
 - (e) makseteenuse pakkuja vastutus maksetehingute algatamise ja täitmise eest kooskõlas artikliga 80;
 - (f) tagasimakse tingimused kooskõlas artiklitega 67 ja 68;
6. raamlepingu muudatuste ja lõpetamise kohta:
- (a) kokkuleppe korral teave selle kohta, et makseteenuse kasutaja on artikliga 47 kooskõlas olevate tingimuste muudatustega nõus, välja arvatud juhul, kui ta teatab makseteenuse pakkujale enne muudatuste jõustumise kavandatud kuupäeva, et ta ei ole nendega nõus;
 - (b) lepingu kestus;
 - (c) makseteenuse kasutaja õigus lõpetada raamleping ja kõik selle lõpetamisega seotud kokkulepped kooskõlas artikli 47 lõikega 1 ja artikliga 48;
7. kahju hüvitamise kohta:
- (a) raamlepingu suhtes kohaldatavat õigust ja/või pädevat kohut käsitlevad lepingutingimused;
 - (b) kohtuvälise kaebuste esitamise ja kahju hüvitamise menetlused, mida makseteenuse kasutaja saab kooskõlas artiklitega 88–91 kasutada.

Artikkel 46

Teabe kättesaadavus ja raamlepingu tingimused

Makseteenuse kasutajal on mis tahes hetkel kogu lepingusuhte vältel õigus enda taotlusel saada raamlepingu lepingutingimused ning artiklis 45 sätestatud teave ja tingimused kas paber kandjal või muul püsival andmekandjal.

Artikkel 47

Muudatused raamlepingu tingimustes

1. Ettepanekud raamlepingu tingimuste ning artiklis 45 sätestatud teabe ja tingimuste muutmiseks teeb makseteenuse pakkuja artikli 44 lõikes 1 ettenähtud korras hiljemalt kaks kuud enne muudatuste kavandatavat kohaldamisaega.

Vajadusel vastavalt artikli 45 lõike 6 punktile a peab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajat teavitama sellest, et makseteenuse kasutaja loetakse nende muudatustega nõustunuks, kui ta ei ole makseteenuse pakkujale teatanud enne muudatuste jõustumise kavandatud kuupäeva, et ta ei ole nendega nõus. Sellisel juhul täpsustab makseteenuse pakkuja, et makseteenuse kasutajal on õigus raamleping enne muudatuste kohaldamise kavandatud kuupäeva viivitamata ja tasuta lõpetada.
2. Intressimäära ja vahetuskursi muudatusi võib kohaldada viivitamata ja ette teatamata, tingimusel et selline õigus on raamlepingus kokku lepitud ning muudatused tuginevad viiteintressimääradele või viitekursile, mis on kokku lepitud kooskõlas artikli 45 lõike 3 punktidega b ja c. Makseteenuse kasutajat teavitatakse igast intressimäära muudatusest esimesel võimalusel vastavalt artikli 44 lõikes 1 sätestatud korrale, välja arvatud juhul, kui osapooled on kokku leppinud erineva teabe esitamise või kättesaadavaks tegemise viisi või sageduse. Makseteenuse kasutajatele soodsamaid intressimäärade ja vahetuskursside muudatusi võib siiski kohaldada ette teatamata.
3. Maksetehingutes kasutatava intressimäära või vahetuskursi muudatused tehakse ja arvutatakse neutraalsel viisil, millega ei kaasne makseteenuse kasutajate diskrimineerimist.

Artikkel 48

Lõpetamine

1. Makseteenuse kasutaja võib raamlepingu lõpetada igal ajal, välja arvatud juhul, kui osapooled on kokku leppinud etteteatamise aja. Etteteatamistähtaeg ei tohi olla pikem kui üks kuu.
2. Pikemaks ajaks kui 12 kuuks või tähtajatult sõlmitud raamlepingu lõpetamine on pärast 12 kuu möödumist makseteenuse kasutajale tasuta. Kõigil teistel juhtudel peavad lõpetamise eest võetavad tasud olema kohased ja kuludega vastavuses.
3. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja lõpetada tähtajatult sõlmitud raamlepingu, teatades sellest vähemalt kaks kuud ette artikli 44 lõikes 1 ettenähtud viisil.
4. Regulaarselt makseteenuste eest võetavaid tasusid maksab makseteenuse kasutaja kuni lepingu lõpetamiseni ainult proportsionaalselt. Kui need tasud makstakse ette, makstakse need proportsionaalselt tagasi.
5. Käesoleva artikli sätted ei piira liikmesriikide selliste õigusnormide kohaldamist, mis käsitlevad lepingupoolte õigusi tunnistada raamleping kohaldamatuks või kehtetuks.
6. Liikmesriigid võivad kehtestada makseteenuse kasutajatele soodsamaid sätteid.

Artikkel 49

Enne üksiku maksetehingu täitmist esitatav teave

Raamlepingu kohaselt maksja algatatud üksiku maksetehingu korral esitab makseteenuse pakkuja maksja taotlusel kõnealuse konkreetse maksetehingu kohta selgesõnalise teabe maksimaalse täitmisaaja ja maksja tasumisele kuuluvate tasude kohta ning vajadusel ülevaate mis tahes tasude summade kujunemise kohta.

Artikkel 50

Üksikute maksetehingute kohta maksjale esitatav teave

1. Pärast üksiku maksetehingu summa debiteerimist maksja maksekontolt või kui maksja ei kasuta maksekontot, pärast üksiku maksetehingu maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale liigse viivitusega artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
 - (a) viide, mis võimaldab maksjal iga maksetehingut kindlaks teha, ning kui see on asjakohane, makse saajaga seotud teave;
 - (b) maksetehingu summa selles vääringus, milles maksja maksekontot debiteeritakse või vääringus, mida kasutatakse maksekäsundis;
 - (c) maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ning vajadusel ülevaade nende kujunemise kohta, või maksja tasumisele kuuluvad intressid;
 - (d) vajaduse korral maksja makseteenuse pakkuja poolt maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
 - (e) debiteerimise väärtuspäev või maksekäsundi laekumise kuupäev.
2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või muuta kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab maksjal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitaksid kord kuus tasuta teavet paber kandjal.

Artikkel 51

Üksikute maksetehingute kohta makse saajale esitatav teave

1. Pärast üksiku maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale liigse viivitusega artikli 44 lõikes 1 sätestatud viisil järgmise teabe:
 - (a) viide, mis võimaldab makse saajal kindlaks teha maksetehingut ning vajadusel maksjat, samuti koos maksetehinguga edastatud muu teave;
 - (b) maksetehingu summa vääringus, milles makse saaja maksekontot krediteeritakse;
 - (c) maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate mis tahes tasude summa ning vajadusel ülevaade nende kujunemise kohta, või makse saaja poolt tasumisele kuuluvad intressid;
 - (d) vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkuja maksetehingu teostamisel kasutatud vahetuskurss ning maksetehingu summa pärast nimetatud vääringu konverteerimist;
 - (e) krediteerimise väärtuspäev.
2. Raamleping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõikes 1 osutatud teave esitada või muuta kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab makse saajal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.
3. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et makseteenuse pakkujad esitaksid kord kuus tasuta teavet paber kandjal.

4. PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 52

Vääring ja vääringu konverteerimine

1. Maksed tehakse poolte vahel kokkulepitud vääringus.
2. Kui vääringu konverteerimise teenust pakutakse enne maksetehingu algatamist ja kui seda vääringu konverteerimise teenust pakutakse müügikohas või kui seda pakub makse saaja, avalikustab maksjale vääringu konverteerimise teenust pakkuv pool maksjale kõik tasud ning vahetuskursi, mida kasutatakse maksetehingu konverteerimiseks.

Selle alusel peab maksja kõnealuse vääringu konverteerimise teenusega nõustuma.

Artikkel 53

Teave lisatasude ja allahindluste kohta

1. Kui makse saaja nõuab asjaomase makseviisi kasutamiseks eest tasu või pakub allahindlust, teavitab ta sellest maksjale enne maksetehingu algatamist.
2. Kui makseteenuse pakkuja või kolmas isik nõuab makseviisi kasutamise eest tasu, teavitab ta makseteenuse kasutajat sellest enne maksetehingu algatamist.

IV JAGU

ÕIGUSED JA KOHUSTUSED SEOSSES MAKSETEENUSTE OSUTAMISE JA KASUTAMISEGA

1. PEATÜKK

ÜHISÄTTED

Artikkel 54

Reguleerimisala

1. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, võivad makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja kokku leppida, et artikli 55 lõiget 1, artikli 57 lõiget 3 ning artikleid 64, 66, 67, 68, 71 ja 80 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja võivad samuti kokku leppida muu tähtaja, kui on sätestatud artiklis 63.
2. Liikmesriigid võivad kehtestada, et artiklit 91 ei kohaldata, kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija.
3. Liikmesriigid võivad kehtestada, et käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse mikroettevõtjate suhtes samamoodi nagu tarbijate suhtes.
4. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muude asjakohaste liidu ja siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad sellised liidu õigusele vastavaid tarbijatele krediidi andmise tingimusi, mida ei ühtlustata käesoleva direktiiviga.

Artikkel 55

Kohaldatavad tasud

1. Makseteenuse pakkuja ei tohi võtta makseteenuse kasutajalt tasu käesoleva jaotisega kooskõlas oleva teabe edastamise kohustuse täitmise ega parandus- ja ennetusmeetmete võtmise eest, välja arvatud juhul, kui artikli 70 lõikes 1, artikli 71 lõikes 5 ja artikli 79 lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad nimetatud tasu suuruses kokku ning see peab olema asjakohane ja vastavuses makseteenuse pakkuja tegelike kuludega.
2. Kui maksetehing ei hõlma vääringu konverteerimist, nõuavad liikmesriigid, et makse saaja maksab oma makseteenuse pakkuja kehtestatud tasud ning et maksja maksab oma makseteenuse pakkuja kehtestatud tasud.
3. Makseteenuse pakkuja ei takista makse saajal nõudmast makseviisi kasutamise eest maksjalt tasu, pakkumast talle allahindlust ega suunamast teda kasutama mõnda konkreetset makseviisi. Kohaldatavad tasud ei tohi siiski ületada kulusid, mis makse saajal tekivad seoses konkreetse makseviisi kasutamisega.
4. Liikmesriigid tagavad, et makse saaja ei nõua tasu makseviisi kasutamise eest, mille vahendustasusid reguleeritakse vastavalt määrusele (EL) nr [XX/XX/XX/].

Artikkel 56

Madala väärtusega maksete makseviiside ja e-raha suhtes kehtestatud erandid

1. Kui makseviis hõlmab raamlepingu kohaselt kuni 30 euro suuruseid üksikuid maksetehinguid või kui sellele on kehtestatud 150 euro suurune makselimiit või kui sellel säilitatav summa ei ületa mis tahes ajahetkel 150 eurot võivad makseteenuse pakkujad leppida oma makseteenuse kasutajatega kokku, et:

- (a) kui makseviisi ei ole võimalik blokeerida või selle edasist kasutamist takistada, ei kohaldata artikli 61 lõike 1 punkti b, artikli 62 lõike 1 punkte c ja d ning artikli 66 lõiget 2;
 - (b) artikleid 64, 65 ning artikli 66 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui makseviisi kasutatakse anonüümselt või kui makseteenuse pakkujal ei ole võimalik muudel makseviisist tulenevatel põhjustel tõendada, et maksetehing oli autoriseeritud;
 - (c) erandina artikli 70 lõikest 1 ei pea makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale teatama maksekäsu täitmise keeldumisest, kui selle täitmata jätmine on konteksti tõttu ilmne;
 - (d) erandina artiklist 71 ei saa maksja tühistada maksekäsu pärast maksekäsu edastamist makse saajale või talle selle maksetehingu täitmise suhtes oma nõusoleku andmist;
 - (e) erandina artiklitest 74 ja 75 kohaldatakse maksekäsu täitmise teisi tähtaegu.
2. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Nad võivad summasid suurendada ette makstud makseviiside puhul kuni 500 euron.
3. Käesoleva direktiivi artikleid 65 ja 66 kohaldatakse samuti e-raha suhtes direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 lõike 2 tähenduses, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkujal ei ole võimalik maksekontot külmutada või makseviisi blokeerida. Liikmesriigid võivad piirata selle erandi kohaldamist teatava väärtusega maksekontodele või makseviisidele.

2. PEATÜKK

Maksetehingute autoriseerimine

Artikkel 57

Nõusoleku andmine ja tühistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et maksetehingut loetakse autoriseerituks ainult siis, kui maksja on andnud nõusoleku maksetehingu täitmiseks. Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne maksetehingu täitmist või maksja ja makseteenuse pakkuja vahelisel kokkuleppel pärast maksetehingu täitmist.
2. Nõusolek maksetehingu või järjestikuste maksetehingute täitmiseks antakse maksja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud viisil. Nõusoleku võib anda ka otse või kaudselt makse saaja kaudu. Nõusolekut maksetehingu täitmiseks peetakse antuks, kui maksja autoriseerib kolmandast isikust makseteenuse pakkuja alkatama maksetehingut kontot haldava makseteenuse pakkujaga.
- Kui nõusolek puudub, käsitatakse maksetehingut autoriseerimata maksetehinguna.
3. Maksja võib nõusoleku tühistada mis tahes hetkel, kuid mitte pärast ajahetke, millest alates maksekäsu tühistada ei saa vastavalt artiklile 71. Järjestikuste tehingute täitmiseks antud nõusoleku võib samuti tühistada nii, et selle tühistamise tagajärjel loetakse kõik järgnevad maksetehingud autoriseerimata maksetehinguteks.
4. Maksja ja makseteenuse pakkuja(d) lepivad kokku nõusoleku andmise korras.

Artikkel 58

Kolmandast isikust makseteenuse pakkuja juurdepääs maksekonto andmetele ja nende andmete kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus kasutada kolmandast isikust makseteenuse pakkuja makseteenused, mis võimaldavad juurdepääsu maksekontodele, nagu on osutatud I lisa punktis 7.
2. Kui kolmandast isikust makseteenuse pakkuja on saanud maksjalt loa osutada makseteenuseid lõike 1 alusel, on tal järgmised kohustused:
 - (a) tagada, et makseteenuse kasutaja isikustatud turvaelemendid ei ole kättesaadavad kolmandatele isikutele;
 - (b) autentida end konto omaniku kontot haldavale makseteenuse pakkuja(te)le üheselt mõistetaval viisil;
 - (c) mitte säilitada makseteenuse kasutaja tundlikke andmeid maksete kohta ega tema individuaalsete turvavolituste andmeid.
3. Kui kontot haldav makseteenuse pakkuja on makse algatamise teenuse osutamisel saanud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja teenuse kaudu maksja maksekäsundi, teavitab ta viimast viivitamata maksekäsundi laekumisest ja esitab talle teabe selle konkreetse maksetehingu jaoks piisavate rahaliste vahendite olemasolu kohta.
4. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad käsitlevad kolmandast isikust makseteenuse pakkuja teenuste kaudu edastatud maksekäsundeid ilma, et nad neid võrreldes vahetult maksja enda esitatud maksekäsunditega diskrimineeriks muudel kui ajastamise ja prioriteetsusega seotud objektiivsetel põhjustel.

Artikkel 59

Kolmandast isikust makseviisi väljaandja juurdepääs maksekonto andmetele ja nende andmete kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad maksjale õiguse kasutada maksekaarditeenuseid kolmandast isikust makseviisi väljaandja vahendusel.
2. Kui maksja on andnud tema käsutusse makseviisi andnud kolmandast isikust makseviisi väljaandjale nõusoleku, et viimane võib saada teavet tema konkreetsetel maksekontol selle konkreetse maksetehingu jaoks piisavate vahendite olemasolu kohta, esitab seda konkreetset kontot haldav makseteenuse pakkuja kohe pärast maksja maksekäsundi saamist sellekohase teabe kolmandast isikust makseviisi väljaandjale.
3. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad käsitlevad kolmandast isikust makseviisi väljaandja teenuste kaudu edastatud maksekäsundeid ilma et nad neid võrreldes vahetult maksja enda esitatud maksekäsunditega diskrimineeriks muudel kui ajastamise ja prioriteetsusega seotud objektiivsetel põhjustel.

Artikkel 60

Makseviisi kasutamise piirangud

1. Kui nõusoleku andmiseks kasutatakse erimakseviisi, võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja leppida kokku selle makseviisi kaudu täidetavate maksetehingute makselimiit.
2. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja jätta endale õiguse blokeerida makseviis objektiivselt põhjendatud kaalutlustel, mis on seotud makseviisi turvalisusega või kui esineb kahtlus makseviisi autoriseerimata või pettuse teel kasutamise

kohta või kui krediidiiniga makseviisi korral oluliselt suureneb oht, et maksja ei ole võimeline täitma oma maksekohustust.

3. Sellistel puhkudel peab makseteenuse pakkuja teavitama maksjat raamlepingus kokku lepitud viisil makseviisi blokeerimisest ja selle põhjustest ning tegema seda võimaluse korral enne, kui makseviis blokeeritakse, ning hiljemalt kohe pärast selle blokeerimist, välja arvatud juhul, kui sellise teabe edastamine on vastuolus objektiivselt põhjendatud turvalisuse kaalutlustega või keelatud muude asjaomaste liidu ja siseriiklike õigusaktidega.
4. Makseteenuse pakkuja vabastab makseviisi blokeeringust või asendab selle uue makseviisiga, kui makseviisi blokeerimise põhjused on ära langenud.

Artikkel 61

Makseteenuse kasutaja kohustused seoses makseviisidega

1. Makseteenuse kasutaja, kellel on õigus makseviisi kasutada, on kohustatud:
 - (a) kasutama makseviisi kooskõlas makseviisi objektiivsete, mittediskrimineerivate ja proportsionaalsete väljaandmise ja kasutamise tingimustega;
 - (b) teatama makseteenuse pakkujale või pakkuja määratud üksusele liigse viivituse, kui ta on saanud teadlikuks makseviisi kadumisest, varastamisest või väärkasutamisest või selle autoriseerimata kasutamisest.
2. Lõike 1 punkti a kohaldamiseks võtab makseteenuse kasutaja viivitamata pärast makseviisi saamist eelkõige kõik vajalikud meetmed makseviisi isikustatud turvaelementide turvaliseks hoidmiseks. Makseteenuse kasutajate hoolsuskohustus ei tohi takistada käesoleva direktiivis ettenähtud makseviiside ega teenuste kasutamist.

Artikkel 62

Makseteenuse pakkuja kohustused seoses makseviisidega

1. Makseviisi väljaandval makseteenuse pakkujal on järgmised kohustused:
 - (a) tagada, et makseviisi isikustatud turvaelementidele oleks juurdepääs ainult makseviisi kasutamise õigusega makseteenuse kasutajal, ilma et see piiraks artiklis 61 sätestatud makseteenuse kasutaja kohustusi;
 - (b) mitte saata makseviisi eelneva kokkuleppeta, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutajale juba antud makseviis asendatakse;
 - (c) tagada igal ajal kohaste vahendite olemasolu, et makseteenuse kasutaja saaks esitada teatise artikli 61 lõike 1 punkti b kohaselt või esitada taotluse blokeeringu lõpetamise kohta artikli 60 lõike 4 kohaselt; makseteenuse kasutaja taotluse korral annab makseteenuse pakkuja tema käsutusse vajalikud vahendid, et tõendada nimetatud teatise esitamist 18 kuu jooksul pärast teatise esitamist;
 - (d) anda maksjale võimalus esitada artikli 61 lõike 1 punkti b kohane teatis tasuta ja küsida, kui üldse, vaid asendamise kulusid, mis on makseviisiga otseselt seotud;
 - (e) takistada makseviisi mis tahes kasutamist pärast teatise esitamist artikli 61 lõike 1 punkti b kohaselt.
2. Makseteenuse pakkuja kannab riski seoses maksjale makseviisi saatmisega või makseviisi mis tahes isikustatud turvaelemendi saatmisega.

Artikkel 63

Autoriseerimata või vääras maksetehingust teatamine

1. Makseteenuse kasutajal on õigus nõuda kontot haldavalt makseteenuse pakkujalt vigade kõrvaldamist üksnes juhul, kui ta pärast nõude esitamise aluseks olevast autoriseerimata või vääralt täidetud maksetehingust, sealhulgas artikli 80 kohastest maksetehingutest teadlikuks saamist teatab sellest makseteenuse pakkujale liigse viivitusega ning hiljemalt 13 kuu jooksul pärast debiteerimise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui makseteenuse pakkuja ei esitanud teavet selle maksetehingu kohta või ei teinud seda teavet kättesaadavaks kooskõlas III jaotisega.
2. Kui tehingus osaleb kolmandast isikust makseteenuse pakkuja, peab makseteenuse kasutajal olema õigus nõuda vigade kõrvaldamist ka kontot haldavalt makseteenuse pakkujalt vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, ilma et see piiraks artikli 65 lõike 2 ja artikli 80 lõike 1 kohaldamist.

Artikkel 64

Tõendid maksetehingute autentimise ja täitmise kohta

1. Liikmesriigid nõuavad, et kui makseteenuse kasutaja väidab, et täidetud maksetehing ei olnud autoriseeritud või et maksetehingut ei täidetud nõuetekohaselt, peab tema makseteenuse pakkuja ning tehingus osalemise korral ka kolmandast isikust makseteenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et maksetehing oli autentitud, korrektselt dokumenteeritud, kajastatud kontodes ning seda ei ole mõjutanud tehniline rike ega mõni muu puudujääk.
Juhul kui maksetehing on algatatud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja kaudu, peab kolmandast isikust makseteenuse pakkuja esitama tõendid selle kohta, et maksetehingut ei mõjutanud tehniline rike ega muud sellise makseteenusega seotud puudujäägid, mille pakkumise eest ta vastutab.
2. Kui makseteenuse kasutaja väidab, et ta ei olnud autoriseerinud täidetud maksetehingut, ei piisa tingimata üksnes asjaolust, et makseteenuse pakkuja ja vajaduse korral ka kolmandast isikust makseteenuse pakkuja on dokumenteerinud makseviisi kasutamise, et tõendada, et maksja autoriseeris maksetehingu, tegutses pettuse teel või ei täitnud ettekavatsetult või raske hooletuse tulemusel üht või mitut artiklist 61 tulenevat kohustust.

Artikkel 65

Makseteenuse pakkuja vastutus autoriseerimata maksetehingute korral

1. Ilma et see piiraks artikli 63 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et maksja makseteenuse pakkuja maksab autoriseerimata maksetehingu puhul maksjale viivitamata tagasi autoriseerimata maksetehingu summa ning, kui see on kohaldatav, taastab debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud. Lisaks tagatakse sellega, et maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.
2. Kui tehingus osaleb kolmandast isikust makseteenuse pakkuja, peab kontot haldav makseteenuse pakkuja maksma tagasi autoriseerimata maksetehingu summa ning vajaduse korral taastama debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud. Kolmandast isikust makseteenuse pakkuja suhtes võidakse kohaldada kontot haldavale makseteenuse pakkujale rahalise hüvitise maksmise kohustust.
3. Vastavalt õigusnormidele, mida kohaldatakse maksja ja makseteenuse pakkuja vahelise või maksja ja kolmandast isikust makseteenuse pakkuja vahelise lepingu suhtes, võib asjakohasel juhul määrata täiendava rahalise hüvitise.

Maksja vastutus autoriseerimata maksetehingu korral

1. Erandina artiklist 65 võib maksjat kohustada kandma kuni 50 euro ulatuses mis tahes autoriseerimata maksetehingutega seotud kahjusid, mis on tekkinud seoses kaotatud või varastatud makseviisi kasutamisega või makseviisi väärkasutamisega.

Maksja kannab kõik autoriseerimata tehingutega seotud kahjud, kui need on tekkinud pettuse teel tegutsemise või ühe või mitme artiklist 61 tuleneva kohustuse mittetäitmise tulemusel ettekatsetatud või raske hooletuse tõttu. Sellistel juhtudel ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksimaalset summat. Kui makse tehakse sidevahendiga ning makseteenuse pakkuja ei nõua tugevat kliendi autentimist, kannab maksja finantstagajärgi ainult juhul, kui ta on tegutsenud pettuse teel. Kui makse saaja ja saaja makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist, hüvitavad nemad maksja makseteenuse pakkujale tekitatud rahalise kahju.

2. Maksja ei kanna mingeid finantstagajärgi, mis tulenevad kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseviisi kasutamisest pärast seda, kui ta on kooskõlas artikli 61 lõike 1 punktiga b teavitanud oma makseteenuse pakkujat, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel. Kui makseteenuse pakkuja ei taga igal ajal asjakohaste vahendite olemasolu kaotatud, varastatud või väärkasutatud makseviisist teatamiseks, nagu on nõutud artikli 62 lõike 1 punkti c alusel, ei ole maksja vastutav selle makseviisi kasutamisest tulenevate finantstagajärgede eest, välja arvatud juhul, kui maksja on tegutsenud pettuse teel.

Tagasimaksed makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus saada makseteenuse pakkujalt makse saaja poolt või kaudu algatatud sellise maksetehingu tagasimakse, mis on juba autoriseeritud ja täidetud, kui on täidetud järgmised tingimused:

- (a) maksetehingu autoriseerimise ajal ei täpsustatud maksetehingu täpset summat;
- (b) maksetehingu summa ületas summat, mida maksja oleks üldjuhul eeldanud, võttes arvesse eelnevat kulutuste jaotust, raamlepingu tingimusi ja juhtumi asjakohaseid asjaolusid.

Makseteenuse pakkuja taotlusel lasub maksjal kohustus esitada tõendid nende tingimuste täitmise kohta.

Tagasimakse võrdub täidetud maksetehingu täissummaga. Sellega tagatakse, et maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei ole hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Otsekorralduste puhul on maksjal tingimusteta õigus saada tagasimakse artiklis 68 sätestatud tähtaja jooksul, välja arvatud juhul, kui makse saaja on lepingulised kohustused juba täitnud ning maksjale on teenused juba osutatud või maksja on kauba ära tarbinud. Makseteenuse pakkuja taotlusel lasub makse saajal kohustus esitada tõendid kolmandas lõigus esitatud tingimuste täitmise kohta.

2. Lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaldamisel ei või maksja kasutada valuutavahetusega seotud põhjuseid, kui kohaldatai kooskõlas artikli 38 lõike 1 punktiga d ning artikli 45 lõike 3 punktiga b oma makseteenuse pakkujaga kokkulepitud viitekurssi.
3. Maksja ja makseteenuse pakkuja võivad raamlepingus kokku leppida, et maksjal ei ole tagasimakse saamise õigust, kui maksja on otse makseteenuse pakkujale andnud oma nõusoleku maksetehingu täitmiseks ning, vajadusel, kui makseteenuse pakkuja või makse

saaja on maksjale vähemalt neli nädalat enne maksetähtaega edastanud või teinud kokkulepitud viisil kättesaadavaks teabe tulevase maksetehingu kohta.

Artikkel 68

Makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingute tagasimaksete taotlused

1. Liikmesriigid tagavad, et maksja saab taotleda artiklis 67 osutatud autoriseeritud ja makse saaja poolt või kaudu algatatud maksetehingu tagasimaksmist ning teha seda kaheksa nädala jooksul alates raha debiteerimise kuupäevast.
2. Kümne tööpäeva jooksul pärast tagasimaksetaotluse saamist maksab makseteenuse pakkuja maksetehingu täissumma tagasi või esitab põhjendused tagasimaksmisest keeldumise kohta, osutades asutustele, kelle poole maksja võib kooskõlas artiklitega 88–91 selles küsimuses pöörduda, kui ta ei ole nõus esitatud põhjendusega.

Esimesest lõigust tulenevat makseteenuse pakkuja õigust tagasimaksmisest keeldumise kohta ei kohaldata artikli 67 lõike 1 neljanda lõigu suhtes.

3. PEATÜKK

Maksetehingute täitmine

1. JAGU

MAKSEKÄSUNDID JA ÜLEKANTAVAD SUMMAD

Artikkel 69

Maksekäsundite laekumine

1. Liikmesriigid tagavad, et laekumise ajaks on ajahetk, mil maksja makseteenuse pakkujale on laekunud vahetult maksja või maksja nimel kolmandast isikust makseteenuse pakkuja kaudu või kaudselt makse saaja poolt või kaudu algatatud maksekäsund. Kui laekumise aeg ei ole maksja makseteenuse pakkuja tööpäev, käsitatakse maksekäsundit kui järgmisel tööpäeval laekunut. Makseteenuse pakkuja võib kehtestada tööpäeva lõppemise ajaga ligilähedase kliendimaksete vastuvõtmise lõppemise tähtaja, pärast mida laekunud maksekäsundeid käsitatakse kui järgmisel tööpäeval laekunuid.
2. Kui maksekäsundi algatanud makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku, et maksekäsundi täitmine algab konkreetsel kuupäeval või kindlaksmääratud ajavahemiku lõppemisel või kuupäeval, mil maksja annab raha makseteenuse pakkuja käsutusse, loetakse artikli 74 kohaldamisel laekumise ajahetkeks nimetatud kokkulepitud päev. Kui kokkulepitud päev ei ole makseteenuse pakkuja jaoks tööpäev, käsitatakse saadud maksekäsundit kui järgmisel tööpäeval laekunut.

Artikkel 70

Maksekäsundi täitmisest keeldumine

1. Juhul kui makseteenuse pakkuja keeldub maksekäsundi täitmisest, teatatakse makseteenuse kasutajale keeldumisest ning võimaluse korral selle põhjustest ja keeldumise aluseks olnud vigade parandamise menetlusest, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste liidu või siseriiklike õigusaktidega.

Makseteenuse pakkuja esitab teatise või muudab selle kättesaadavaks kokkulepitud viisil ja esimesel võimalusel ning igal juhul artiklis 74 kindlaksmääratud aja jooksul.

Raamleping võib sisaldada tingimust, et makseteenuse pakkuja võib sellise teatise eest tasu nõuda, kui keeldumine on objektiivselt põhjendatud.

2. Kui on täidetud kõik maksja raamlepingus sätestatud tingimused, ei keeldu maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja autoriseeritud maksekäsundi täitmisest, hoolimata sellest, kas maksekäsund on algatatud maksja või maksja nimel kolmandast isikust makseteenuse pakkuja poolt või makse saaja poolt või kaudu, välja arvatud juhtudel, kui see on keelatud muude asjaomaste liidu või siseriiklike õigusaktidega.
3. Artiklite 74 ja 80 kohaldamisel ei käsitata maksekäsundit, mille täitmisest on keeldutud, laekunud maksekäsundina.

Artikkel 71

Maksekäsundi tühistamatus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutaja ei saa maksekäsundit tühistada pärast maksekäsundi laekumist maksja makseteenuse pakkujale, kui käesolevas artiklis ei ole ette nähtud teisiti.
2. Kui maksetehing on algatatud maksja nimel kolmandast isikust makseteenuse pakkuja poolt või makse saaja poolt või kaudu, ei saa maksja tühistada maksekäsundit pärast kolmandast isikust makseteenuse pakkujale maksetehingu algatamiseks nõusoleku andmist, maksejuhendi edastamist või makse saajale maksetehingu täitmiseks nõusoleku andmist.
3. Otsekorralduse puhul ning ilma tagasimakseõigusi piiramata võib maksja siiski maksekäsundit tühistada hiljemalt kokkulepitud debiteerimispäevale eelneva tööpäeva lõpus.
4. Artikli 69 lõikes 2 osutatud juhul saab makseteenuse kasutaja maksekäsundi tühistada hiljemalt kokkulepitud päevale eelneva tööpäeva lõpus.
5. Pärast lõigetes 1–4 kehtestatud tähtaegade lõppu saab maksekäsundit tühistada üksnes vastavalt makseteenuse kasutaja ja asjaomase makseteenuse pakkujate vahelisele kokkuleppele kokkuleppes ettenähtud tingimustel. Lõigetes 2 ja 3 osutatud juhul on nõutav ka makse saaja nõusolek. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib asjaomane makseteenuse pakkuja tühistamise eest tasu nõuda.

Artikkel 72

Ülekantud ja saadud summad

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja(d), makse saaja makseteenuse pakkuja(d) ning makseteenuse pakkujate kõik vahendajad kannaksid üle maksetehingu täissumma ning ei võtaks ülekantavalt summalt maha tasusid.
2. Makse saaja ja makseteenuse pakkuja võivad siiski kokku leppida, et asjaomane makseteenuse pakkuja arwab maha oma tasud ülekantavalt summalt enne selle krediteerimist makse saajale. Sellisel juhul eristatakse makse saajale esitatavas teabes maksetehingu täissumma ja tasud.
3. Kui peale lõikes 2 osutatud tasude võetakse ülekantavalt summalt maha teisi tasusid, tagab maksja makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksja algatatud maksetehingu täissumma. Kui maksetehing on algatatud makse saaja poolt või tema kaudu, tagab makseteenuse pakkuja, et makse saaja saab maksetehingu täissumma.

2. JAGU

TÄITMISE AEG JA VÄÄRTUSPÄEV

Artikkel 73

Reguleerimisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse järgmiste maksetehingute suhtes:
 - (a) eurodes tehtud maksetehingud;
 - (b) euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus tehtud riigisisised maksetehingud;
 - (c) maksetehingud, mis hõlmavad vaid ühte vääringu konverteerimist euro ning euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringu vahel tingimusel, et nõutav vääringu konverteerimine teostatakse euroalasse mittekuulavas liikmesriigis ning piiriülese maksetehingu puhul tehakse piiriline ülekanne eurodes.
2. Käesolevat jagu, välja arvatud artiklit 78, mis ei ole suunatud osapooltele, kohaldatakse ka teiste maksetehingute suhtes, kui makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja ei ole kokku leppinud teisiti. Kui aga makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja lepivad kokku pikemas tähtajas kui on sätestatud artiklis 74, ei või see tähtaeg liidusiseste maksetehingute puhul olla pikem kui neli tööpäeva pärast artikli 69 kohase laekumise aega.

Artikkel 74

Maksetehingud maksekontole

1. Liikmesriigid nõuavad, et maksja makseteenuse pakkuja tagaks, et pärast artikli 69 kohast laekumise ajahetke krediteeritakse maksetehingu summa makse saaja makseteenuse pakkuja kontole hiljemalt järgmise tööpäeva lõpuks. Nimetatud tähtaega võib pikendada täiendava tööpäeva võrra, kui tegemist on paber kandjal algatatud maksetehingutega.
2. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja märgib väärtuspäeva ja teeb maksetehingu summa makse saaja maksekontol kättesaadavaks viivitamatult pärast seda, kui makseteenuse pakkuja on saanud raha kooskõlas artikliga 78.
3. Liikmesriigid nõuavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja edastab makse saaja poolt või kaudu algatatud maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale makse saaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud ajavahemiku jooksul, et võimaldada otsekorraldusega seotud arveldamist kokkulepitud tähtpäeval.

Artikkel 75

Makse saaja maksekonto puudumine makseteenuse pakkuja juures

Kui makse saajal ei ole makseteenuse pakkuja juures maksekontot, teeb talle artiklis 74 sätestatud aja jooksul raha kättesaadavaks see makseteenuse pakkuja, kes saab makse saajale määratud raha.

Artikkel 76

Sularaha sissemakse maksekontole

Kui tarbija teeb makseteenuse pakkuja juures asuvale maksekontole ja antud maksekonto vääringus oleva sularaha sissemakse, tagab makseteenuse pakkuja summa kättesaadavuse ja väärtuspäeva märkimise viivitamata pärast raha laekumise ajahetke. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, tehakse summa kättesaadavaks ja väärtuspäev märgitakse hiljemalt järgmisel tööpäeval pärast raha laekumist.

Artikkel 77

Riigisisesed maksetehingud

Liikmesriigid võivad sätestada riigisiseste maksetehingute jaoks käesolevas jaos sätestatud täitmisajast lühema maksimaalse täitmisaja.

Artikkel 78

Väärtuspäev ja raha kättesaadavus

1. Liikmesriigid tagavad, et makse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks on hiljemalt tööpäev, mil maksetehingu summa krediteeritakse makse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

Makse saaja makseteenuse pakkuja tagab, et maksetehingu, sealhulgas ühe ja sama makseteenuse pakkuja sisese maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast kõnealuse summa krediteerimist makse saaja makseteenuse pakkuja kontole.

2. Liikmesriigid tagavad, et maksja maksekonto debiteerimise väärtuspäev ei ole varasem kui kuupäev, mil maksetehingu summa antud maksekontolt debiteeritakse.

3. JAGU

VASTUTUS

Artikkel 79

Väär kordumatu tunnus

1. Kui maksekäsund täidetakse vastavalt kordumatule tunnusele, loetakse maksekäsund kõnealuse kordumatu tunnusega määratletud makse saaja osas nõuetekohaselt täidetuks.
2. Kui makseteenuse kasutaja esitatud kordumatu tunnus on väär, ei vastuta makseteenuse pakkuja artikli 80 kohase maksetehingu täitmata jätmise ega vigase täitmise eest.
3. Maksja makseteenuse pakkuja teeb siiski mõistlikke jõupingutusi maksetehinguga seotud raha tagasinõudmiseks.
4. Kui raamlepingus on nii kokku lepitud, võib makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajalt raha tagasinõudmise eest tasu nõuda.
5. Kui makseteenuse kasutaja annab rohkem teavet, kui on kindlaks määratud artikli 38 lõike 1 punktis a ja artikli 45 lõike 2 punktis b, vastutab makseteenuse pakkuja üksnes maksetehingute täitmise eest vastavalt makseteenuse kasutaja esitatud kordumatule tunnusele.

Artikkel 80

Täitmata jätmine, vale ja hiline täitmine

1. Kui maksekäsundi on algatanud vahetult maksja, vastutab makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63, artikli 79 lõigete 2 ja 3 ning artikli 83 kohaldamist, maksja ees maksetehingu korrektse täitmise eest, välja arvatud juhul, kui ta tõendab maksjale ja vajaduse korral makse saaja makseteenuse pakkujale, et makse saaja makseteenuse pakkuja sai maksetehingu summa kooskõlas artikli 74 lõikega 1. Sellisel juhul vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saaja ees maksetehingu korrektse täitmise eest.

Kui maksekäsundi on algatanud maksja kolmandast isikust makseteenuse pakkuja vahendusel, vastutab kolmandast isikust makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63, artikli 79 lõigete 2 ja 3 ning artikli 83 kohaldamist, maksja ees maksetehingu korrektse täitmise eest, välja arvatud juhul, kui ta tõendab maksjale ja vajaduse korral maksja kontot haldavale makseteenuse pakkujale, et makse algatus on maksja kontot

haldavale makseteenuse pakkujale laekunud kooskõlas artikliga 69. Sellisel juhul vastutab maksja kontot haldav makseteenuse pakkuja makse saaja ees maksetehingu korrektse täitmise eest.

Kui maksja makseteenuse pakkuja või kolmandast isikust makseteenuse pakkuja vastutab esimese või teise lõigu alusel, peab asjaomane makseteenuse pakkuja põhjendamatult viivitusega maksma maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning vajaduse korral taastama debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehing ei oleks toimunud. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Kui maksetehing täidetakse hilineumisega, võib maksja otsustada, et makse saaja maksekontol märgitakse summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Kui makse saaja makseteenuse pakkuja vastutab esimese lõigu alusel, peab ta viivitamata andma maksetehingu summa makse saaja käsutusse ning vajadusel krediteerima summa makse saaja maksekontole. Summa väärtuspäevaks märgitakse hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsundi on algatanud maksja, teeb makseteenuse pakkuja, olenemata käesolevas lõikes sätestatud vastutusest, taotluse korral viivitamata kõik, et maksetehingut kindlaks teha ning teavitada tulemustest maksjat. Seda tuleb teha maksja jaoks tasuta.

2. Kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt või kaudu, vastutab makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63, artikli 79 lõigete 2 ja 3 ning artikli 83 kohaldamist, makse saaja ees maksekäsundi maksja makseteenuse pakkujale korrektse edastamise eest kooskõlas artikli 74 lõikega 3. Kui makse saaja makseteenuse pakkuja vastutab käesoleva lõigu alusel, peab ta viivitamata edastama maksja makseteenuse pakkujale uuesti kõnealuse maksekäsundi. Kui maksekäsund täidetakse hilineumisega, märgitakse summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Peale selle vastutab makse saaja makseteenuse pakkuja, ilma et see piiraks artikli 63, artikli 79 lõigete 2 ja 3 ning artikli 83 kohaldamist, makse saaja ees maksetehingu artikli 78 kohase käitlemise eest. Kui makse saaja makseteenuse pakkuja vastutab käesoleva lõigu alusel, peab ta tagama, et maksetehingu summa on makse saaja käsutuses viivitamatult pärast seda, kui summa on krediteeritud makse saaja makseteenuse pakkuja kontole. Maksja maksekontol märgitakse summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu puhul, mille eest esimese ja teise lõigu alusel ei vastuta makse saaja makseteenuse pakkuja, vastutab maksja ees maksja makseteenuse pakkuja. Kui maksja makseteenuse pakkuja vastutab esimese ja teise lõigu alusel, peab ta vajadusel põhjendamatult viivitusega maksma maksjale tagasi täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu summa ning taastama debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui valesti täidetud maksetehing ei oleks toimunud. Maksja maksekonto krediteerimise väärtuspäev ei tohi olla hilisem kui summa debiteerimise kuupäev.

Kui maksetehing täidetakse hilineumisega, võib maksja otsustada, et makse saaja maksekontol märgitakse summa väärtuspäevaks hiljemalt kuupäev, mis nõuetekohase täitmise korral oleks olnud väärtuspäev.

Täitmata jäetud või valesti täidetud maksetehingu korral, kui maksekäsund on algatatud makse saaja poolt või kaudu, teeb makseteenuse pakkuja, olenemata käesolevas lõikes

sätestatud vastutusest, taotluse korral viivitamata kõik, et maksetehingut kindlaks teha ning teavitada tulemustest makse saajat. Seda tuleb teha makse saaja jaoks tasuta.

3. Peale selle vastutavad makseteenuse pakkujad oma makseteenuse kasutajate ees kõigi tasude, mille eest nad on vastutavad, ning kõigi intresside eest, mida makseteenuse kasutaja on maksetehingu täitmata jätmise või vale, sealhulgas hilinenud täitmise tulemusel kohustatud maksma.

Artikkel 81

Täiendav rahaline hüvitis

Rahalise hüvitamise lisaks sellele, mis on sätestatud käesolevas jaos, võib kindlaks määrata makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel sõlmitud lepingu suhtes kohaldatavate õigusaktidega kehtestatud korras.

Artikkel 82

Regressiõigus

1. Kui artikli 80 kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, kompenseerib see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale mis tahes tekkinud kahju ja/või artikli 80 kohaselt tasutud summa. See hõlmab hüvitist juhtumite puhul, kui makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist.
2. Täiendav rahaline hüvitis määratakse kindlaks vastavalt makseteenuse pakkujate ja/või vahendajate vahelistele lepingutele ning nendevaheliste lepingute suhtes kohaldatavatele õigusaktidele.

Artikkel 83

Vastutuse puudumine

Peatükkidest 2 ja 3 tulenevat vastutust ei kohaldata ebatavaliste ja ettenägematute asjaolude korral, mille üle osapoolel, kes nendele asjaoludele viitab, ei ole kontrolli ning mille tulemused oleks kõigile jõupingutustele vaatamata olnud vältimatud, või kui makseteenuse pakkuja on kohustatud täitma teisi, siseriiklikes ja liidu õigusaktides sätestatud kohustusi.

4. PEATÜKK

ISIKUANDMETE KAITSE

Artikkel 84

Isikuandmete kaitse

Mis tahes isikuandmete töötlemine käesoleva direktiivi rakendamisel peab vastama direktiivile 95/46/EÜ, siseriiklikke õigusaktidele, millega võetakse üle direktiiv 95/46/EÜ, ja määrusele (EÜ) nr 45/2001.

5. PEATÜKK

TEGEVUSE TURVALISUSE TAGAMINE JA AUTENTIMINE

Artikkel 85

Turvanõuded ja intsidentidest teatamine

1. Makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatakse direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv], eelkõige selle artiklites 14 ja 15 sätestatud riskijuhtimist ja intsidentidest teatamise nõudeid.

2. Direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõike 1 kohaselt määratud asutus teavitab viivitamata päritoluliikmesriigi pädevat asutust ja Euroopa Pangandusjärelevalvet makseteenuse pakkujatel võrgu- ja infoturbeintsidentide kohta saadud teadetest.
3. Euroopa Pangandusjärelevalve teavitab pärast teate saamist vajaduse korral teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.
4. Lisaks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 14 lõikele 4 juhul, kui turvaintsident võib mõjutada makseteenuse pakkuja osutatava makseteenuse kasutajate finantshuve, teatab ta intsidendist põhjendamatu viivitamata oma makseteenuse kasutajaid ja teavitab neid sellest, milliseid negatiivse mõju leevendamise meetmeid nemad saaksid võtta intsidendi kahjuliku mõju leevendamiseks.

Artikkel 86

Rakendamine ja aruandlus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad esitavad vastavalt direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõikele 1 määratud asutusele igal aastal ajakohastatud teabe nende osutatavate makseteenustega seotud tegevus- ja turvariskide ning nende suhtes rakendatud leevendusmeetmete ja kontrollimehhanismide kohta. Vastavalt direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõikele 1 määratud asutus edastab kõnealuse teabe viivitamata päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.
2. Ilma et see piiraks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artiklite 14 ja 15 kohaldamist, töötab EBA tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga välja suunised turvameetmete väljatöötamise, rakendamise ja järelevalve ning vajadusel ka nende sertifitseerimise kohta. Seejuures võetakse muu hulgas arvesse standardeid ja/või spetsifikaate, mille komisjon on avaldanud direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 16 lõike 2 alusel.
3. EBA vaatab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga suunised läbi korrapäraselt vähemalt iga kahe aasta järel.
4. Ilma et see piiraks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artiklite 14 ja 15 kohaldamist annab EBA välja suunised, mis abistavad makseteenuse pakkujaid suurte intsidentide ja selliste asjaolude kvalifitseerimisel, mille puhul makseasutused peavad turvaintsidendist teatama. Kõnealused suunised esitatakse [[kuupäev] kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Artikkel 87

Autentimine

1. Liikmesriigid tagavad, et kui maksja algatab elektroonse maksetehingu, kasutab makseteenuse pakkuja tugevat kliendi autentimist, kui EBA suunistega ei ole osutatava makseteenuse riskihinnangu alusel ette nähtud konkreetset erandit. See kehtib ka juhul, kui maksja nimel algatab maksetehingu kolmandast isikust makseteenuse pakkuja. Kui kontot haldav makseteenuse pakkuja tegutseb makseteenuse kasutaja nimel, võimaldab ta kolmandast isikust makseteenuse pakkujal kasutada oma autentimismeetodeid.
2. Makseteenuse pakkuja, kes osutab I lisa punktis 7 osutatud teenuseid, peab ennast konto omaniku kontot haldavale makseteenuse pakkujale autentima.
3. EBA avaldab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 määratletud makseteenuse pakkujatele suunised kliendi autentimise ajakohaste meetodite ning kliendi tugeva autentimise nõudest tehtavate erandite kohta. Kõnealused suunised esitatakse [[kuupäev] kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist] ja neid ajakohastatakse vastavalt vajadusele korrapäraselt.

6. PEATÜKK

KOHTUVÄLISED KAEBUSTE ESITAMISE JA KAHJU HÜVITAMISE MENETLUSED VAIDLUSTE LAHENDAMISEKS

1. JAGU

KAEBUSTE ESITAMISE KORD

Artikkel 88

Kaebused

1. Liikmesriigid tagavad selliste menetluste kehtestamise, mis võimaldavad makseteenuse kasutajatel ja teistel huvitatud isikutel, sealhulgas tarbijaühingutel, esitada pädevatele asutustele kaebusi, mis tulenevad käesoleva direktiivi väidetavatest rikkumistest makseteenuse pakkuja poolt.
2. Kui see on asjakohane ning ilma, et see piiraks vastavalt siseriiklikele menetluseeskirjadele õigust pöörduda kaebusega kohtu poole, tuleb pädeva asutuse vastusega kaebuse esitajat teavitada artikli 91 kohaselt kehtestatud kohtuväliste kaebuste esitamise ja kahju hüvitamise menetluste olemasolust.

Artikkel 89

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, et tagada käesoleva direktiivi tõhus täitmine ja selle seire. Kõnealused pädevad asutused võtavad sellise täitmise tagamiseks kõik vajalikud meetmed. Pädevad asutused on makseteenuse pakkujatest sõltumatud. Nad on pädevad asutused määruse (EL) nr 1039/2010 artikli 4 lõike 2 tähenduses.
2. Lõikes 1 osutatud asutustele antakse kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud volitused. Kui käesoleva direktiivi tõhusa täitmise tagamiseks ja seireks on määratud mitu pädevat asutust, tagavad liikmesriigid nende asutuste tiheda koostöö, et asutused saaksid oma ülesandeid tulemuslikult täita.
3. III ja IV jaotise alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide rikkumise või kahtlustatava rikkumise korral on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud pädevateks asutusteks makseteenuse pakkuja päritoluliikmesriigi pädevad asutused, välja arvatud asutamisoiguse alusel tegutsevad agendid ja filiaalid, kelle puhul on pädevateks asutusteks makseteenuse pakkuja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.
4. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõike 1 kohaselt määratud pädevad asutused hiljemalt [ühe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist]. Nad teavitavad komisjoni kõnealuste asutuste ülesannete jaotusest. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealuste asutuste määramise ja vastavate ülesannetega seotud mis tahes muudatustest.

2. JAGU

KOHTUVÄLISED KAHJU HÜVITAMISE MENETLUSED JA SANKTSIOONID

Artikkel 90

Vaidluste lahendamise sisekord

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad kehtestavad piisava ja tõhusa tarbijate kaebuste lahendamise menetluse, et lahendada kaebused, mille makseteenuse kasutajad esitavad vastavalt käesolevast direktiivist tulenevatele õigustele ja kohustustele.

2. Liikmesriigid nõuavad, et makseteenuse pakkuja teeks kõik endast oleneva, et mõistliku tähtaja, kuid hiljemalt 15 tööpäeva jooksul vastata kirjalikult makseteenuse kasutajate kaebustele, käsitledes kõiki tõstatatud küsimusi. Erandjuhtudel, kui vastust ei saa esitada 15 tööpäeva jooksul makseteenuse pakkujast sõltumatutel põhjustel, on makseteenuse pakkuja kohustatud saatma vahevastuse, esitades selgelt kaebusele vastamisel tekkinud viivituse põhjused ja konkreetse tähtaja, mille jooksul tarbija saab lõpliku vastuse. Nimetatud tähtaeg ei või ühelgi juhul ületada 30 tööpäeva.
3. Makseteenuse pakkuja teatab makseteenuse kasutajale, millised kohtuvälise lahendamise üksused on pädevad lahendama vaidlusi, mis põhinevad käesolevast direktiivist tulenevatel õigustel ja kohustustel.
4. Lõikes 2 osutatud teave esitatakse kergesti, otse, väljapaistvalt ja alaliselt kättesaadaval viisil makseteenuse pakkuja veebisaidil (kui see on olemas), makseteenuse pakkuja ja makseteenuse kasutaja vahelise lepingu üldtingimustes ning selliste lepingutega seotud arvetel ja kviitungitel. Selles selgitatakse, kuidas saada täiendavat teavet kohtuvälise lahendamise üksuse ja selle kasutamise tingimuste kohta.

Artikkel 91

Vaidluste kohtuväline menetlemine

1. Liikmesriigid tagavad, et kooskõlas asjaomaste siseriiklike ja liidu õigusaktidega kehtestatakse piisavad ja tõhusad kohtuvälise kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlused, et lahendada makseteenuse kasutajate ja nende makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis käsitlevad käesolevast direktiivist tulenevaid õigusi ja kohustusi, kasutades selleks vajaduse korral olemasolevaid asutusi. Liikmesriigid tagavad, et sellised menetlused on kohaldatavad makseteenuse pakkujate suhtes, hõlmates ka määratud esindajate tegevust.
2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 osutatud asutused teeksid koostööd käesolevast direktiivist tulenevate õiguste ja kohustuste alusel tekkivate piiriüleste vaidluste lahendamiseks.

Artikkel 92

Karistused

1. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi sätete alusel vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral võib makseteenuse pakkujaid ja kolmandast isikust makseteenuse pakkujaid võtta vastutusele.
2. Ilma et see piiraks liikmesriikide õigust määrata kriminaalkaristusi, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused võivad võtta asjakohaseid haldusmeetmeid ja määrata halduskaristusi, kui lõikes 1 osutatud makseteenuse pakkujad ja kolmandast isikust makseteenuse pakkujad rikuvad käesoleva direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise teel kehtestatud õigusnorme, ning tagavad nende kohaldamise. Sellised meetmed ja karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

V JAOTIS

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID

Artikkel 93 *Delegeeritud õigusaktid*

Komisjon on vastavalt artiklile 94 volitatud võtma vastu delegeeritud õigusakte, millega:

- (a) soovitus 2003/361/EÜ muutmisel kohandatakse käesoleva direktiivi artikli 4 punktis 29 esitatud viidet sellele soovitusele;
- (b) ajakohastatakse artikli 27 lõikes 1 ja artikli 66 lõikes 1 sätestatud summasid, et võtta arvesse inflatsiooni ja olulisi turuarenguid.

Artikkel 94 *Delegeeritud volituste rakendamine*

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 93 osutatud delegeeritud volitused antakse komisjonile määramata ajaks alates [märkida käesoleva õigusakti jõustumise kuupäev].
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 93 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Koosõlas artikliga 93 vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

VI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 95

Täielik ühtlustamine

1. Ilma et see piiraks artikli 31 lõike 2, artikli 34, artikli 35 lõike 2, artikli 48 lõike 6, artikli 50 lõike 3, artikli 51 lõike 3, artikli 54 lõike 2, artikli 56 lõike 2 ning artiklite 77 ja 96 kohaldamist seoses käesolevas direktiivis sisalduvate ühtlustatud sätetega, ei või liikmesriigid säilitada ega kehtestada muid õigusnorme kui käesolevas direktiivis sätestatud õigusnormid.
2. Kui liikmesriik kasutab lõikega 1 ette nähtud võimalusi, teatab ta sellest ja hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avalikustab teabe veebilehel või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.
3. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad ei tee makseteenuse kasutajate kahjuks erandeid käesolevat direktiivi rakendavatest siseriiklikest õigusnormidest või sellele vastavatest sätetest, välja arvatud juhtudel, kui see on käesolevas direktiivis selgelt sõnastatud.

Makseteenuse pakkujad võivad siiski teha otsuse anda makseteenuse kasutajatele soodsamaid tingimusi.

Artikkel 96

Läbivaatamisklausel

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Euroopa Keskpankale viie aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumisest aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja mõju ning eelkõige artikli 55 lõikes 3 ja 4 esitatud tasueeskirjade asjakohasuse ja mõju kohta.

Artikkel 97

Üleminekusätted

1. Liikmesriigid lubavad juriidilistel isikutel, kes on alustanud tegevust makseasutusena enne [ülevõtmise tähtpäeva] vastavalt direktiivi 2007/64/EÜ ülevõtmiseks vastuvõetud siseriiklikele õigusaktidele, jätkata tegevust kooskõlas direktiivis 2007/64/EÜ nõuetega, ega nõua neilt käesoleva direktiivi artikli 5 alusel tegevusloa taotlemist ega käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist enne [ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud].

Liikmesriigid nõuavad, et esimeses lõigus osutatud juriidilised isikud esitaksid pädevatele asutustele kogu asjakohase teabe, et viimased saaksid hiljemalt [ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud] otsustada, kas need juriidilised isikud täidavad käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid, ning juhul kui ei täida, siis milliseid meetmeid tuleb neil täitmiseks võtta, või kas oleks asjakohane tegevusluba kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud juriidilised isikud on käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõuded täitnud, antakse osutatud juriidilistele isikutele tegevusluba ning nad kantakse päritoluliikmesriigi ja EBA registrisse vastavalt käesoleva direktiivi artiklitele 13 ja 14. Juriidilistel isikutel, kes ei täida käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid [kuupäevaks], on käesoleva direktiivi artikli 30 kohaselt makseteenuste pakkumine keelatud.

2. Liikmesriigid võivad ette näha, et käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus osutatud juriidilistele isikutele antakse automaatselt tegevusloa ning nad kantakse nende päritoluliikmesriigi riiklikusse registrisse ning artiklites 13 ja 14 sätestatud EBA registrisse, kui pädevatel asutustel on juba tõendeid selle kohta, et artiklites 5 ja 10 sätestatud nõuded on täidetud. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid juriidilisi isikuid enne tegevusloa andmist.
3. Liikmesriigid lubavad füüsilistel ja juriidilistel isikutel, kes on käesoleva direktiivi tähenduses makseasutusena alustanud tegevust enne [kuupäeva] ja kellele on tehtud direktiivi 2007/64/EÜ artikli 26 kohane erand, jätkata asjaomases liikmesriigis tegevust osutatud direktiivi alusel kuni [ülevõtmise tähtpäev + 12 kuud], ilma et nõuaks neilt käesoleva direktiivi artikli 5 või 27 alusel tegevusloa taotlemist või direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist. Isikutel, kes ei ole nimetatud aja jooksul saanud käesoleva direktiivi alusel tegevusloa või erandit, on käesoleva direktiivi artikli 30 kohaselt makseteenuste pakkumine keelatud.

Artikkel 98

Direktiivi 2002/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/65/EÜ artikli 4 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Juhul kui kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [käesoleva direktiivi number]*, asendatakse käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 kohased teabe andmist käsitlevad sätted (välja arvatud lõike 2 punktid c–g, lõike 3 punktid a, d ja e ning lõike 4 punkt b) nimetatud direktiivi artiklitega 37, 38, 44 ja 45. ”

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ..., [insert full title] (ELT L..)

Artikkel 99

Direktiivi 2013/36/EL muutmine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁵⁰ I lisa punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/XX/EL* [OP please insert name and number of this Directive once adopted] artikli 4 punktis 3 määratletud makseteenused.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ...,

Artikkel 100

Direktiivi 2009/110/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/110/EÜ artiklisse 18 lisatakse järgmine lõige 4:

„4. Liikmesriigid lubavad e-raha asutustel, kes on alustanud tegevust vastavalt käesolevale direktiivile ja direktiivile 2007/64/EÜ enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [number]* vastuvõtmist

liikmesriigis, kus asub nende peakontor, jätkata tegevust asjaomases või muus liikmesriigis, ega

⁵⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

nõua neilt käesoleva direktiivi artikli 3 alusel tegevusloa taotlemist ega direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muude nõuete täitmist enne [ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud].

Liikmesriigid nõuavad, et esimeses lõigus osutatud juriidilised isikud esitaksid pädevatele asutustele kogu asjakohase teabe, et viimased saaksid hiljemalt [ülevõtmise tähtpäev + 6 kuud] otsustada, kas need juriidilised isikud täidavad käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid, ning juhul kui ei täida, siis milliseid meetmeid tuleb neil täitmiseks võtta, või kas oleks asjakohane tegevusluba kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud juriidilised isikud on käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõuded täitnud, antakse osutatud juriidilistele isikutele tegevusluba ning nad kantakse registrisse. Juriidilistel isikutel, kes ei täida käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud nõudeid [kuupäevaks], on e-raha väljastamine keelatud.”

*Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv ..., [insert full title] (ELT L..)

**

Artikkel 101 **Kehtetuks tunnistamine**

Direktiiv 2007/64/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates [kuupäev – üks päev pärast artikli 102 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kuupäeva].

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 102 **Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [two years after adoption]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.
2. Liikmesriigid kohaldavad neid õigusnorme alates [...].
Kui liikmesriigid võtavad kõnealused normid vastu, lisavad nad kõnealustesse normidesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 103

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 104

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

II LISA
MAKSETEENUSED (ARTIKLI 4 PUNKT 3)

1. Teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakset maksekontole ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
2. Teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
3. Maksetehingu täitmine, sealhulgas raha ülekanne kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures asuvalle maksekontole:
 - (a) otsekorralduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsekorraldus;
 - (b) maksetehingu täitmine maksekaardi või muu samasuguse vahendi abil;
 - (c) krediitkorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
4. Maksetehingu täitmine, kui raha on makseteenuse kasutajale antud krediidiliinina:
 - (a) otsekorralduse täitmine, sealhulgas ühekordne otsekorraldus;
 - (b) maksetehingu täitmine maksekaardi või muu sarnase vahendi abil;
 - (c) krediitkorralduse täitmine, sealhulgas püsikorraldus.
5. Makseviiside väljaandmine ja/või maksetehingute vastuvõtmine
6. Rahasiire.
7. Teenused, mis põhinevad juurdepääsul maksekontole, mida pakub makseteenuse pakkuja, kes ei ole kontot haldav makseteenuse pakkuja, nimelt:
 - (a) makse algatamise teenus;
 - (b) kontoteabeteenus.

II LISA
VASTAVUSTABEL

Käesolev direktiiv			Direktiiv 2007/64/EÜ	
Artikli 1 lõige 1			Artikli 1 lõige 1	
Artikli 1 lõige 2			Artikli 1 lõige 2	
Artikli 2 lõige 1			Artikli 2 lõige 1	
Artikli 2 lõige 2			Artikli 2 lõige 2	
Artikli 2 lõige 3			Artikli 2 lõige 3	
Artikkel 3 o) välja jäetud			Artikkel 3	
Artikkel 4 Lisatud mõisted			Artikkel 4	
		Artikkel 5 — Lisatud loataotluse eeskirjad	Artikkel 5	
Artikkel 6			Artikkel 6	
Artikli 7 lõige 1			Artikli 7 lõige 1	
Artikli 7 lõige 2			Artikli 7 lõige 2	
Artikli 7 lõige 3			Artikli 7 lõige 3	
Artikli 8 lõige 1			Artikli 8 lõige 1	
Artikli 8 lõige 2			Artikli 8 lõige 2	
Artikli 8 lõige 3			Artikli 8 lõige 3	
Artikli 9 lõige 1			Artikli 9 lõige 1	
		Artikli 9 lõige 2 Artikli 9 lõiked 3 ja 4 välja jäetud	Artikli 9 lõige 2	
Artikli 10 lõige 1			Artikli 10 lõige 1	
Artikli 10 lõige 2			Artikli 10 lõige 2	
Artikli 10 lõige 3			Artikli 10 lõige 3	
Artikli 10 lõige 4			Artikli 10 lõige 4	
Artikli 10 lõige 5			Artikli 10 lõige 5	
Artikli 10 lõige 6			Artikli 10 lõige 6	
Artikli 10 lõige 7			Artikli 10 lõige 7	
Artikli 10 lõige 8			Artikli 10 lõige 8	
Artikli 10 lõige 9			Artikli 10 lõige 9	
Artikkel 11			Artikkel 11	
Artikli 12 lõige 1			Artikli 12 lõige 1	
Artikli 12 lõige 2			Artikli 12 lõige 2	
Artikli 12 lõige 3			Artikli 12 lõige 3	
Artikkel 13			Artikkel 13	
Artikli 14 lõige 1				
Artikli 14 lõige 2				
Artikli 14 lõige 3				
Artikli 14 lõige 4				
Artikkel 15			Artikkel 14	
Artikli 16 lõige 1			Artikli 15 lõige 1	
Artikli 16 lõige 2			Artikli 15 lõige 2	
Artikli 16 lõige 3			Artikli 15 lõige 3	
Artikli 16 lõige 4			Artikli 15 lõige 4	
Artikli 17 lõige 1			Artikli 16 lõige 1	

Artikli 17 lõige 2	Artikli 16 lõige 2	
Artikli 17 lõige 3		
Artikli 17 lõige 4	Artikli 16 lõige 3	
Artikli 17 lõige 5	Artikli 16 lõige 4	
Artikli 17 lõige 6	Artikli 16 lõige 5	
Artikli 18 lõige 1	Artikli 17 lõige 1	
Artikli 18 lõige 2	Artikli 17 lõige 2	
Artikli 18 lõige 3	Artikli 17 lõige 3	
Artikli 18 lõige 4	Artikli 17 lõige 4	
Artikli 18 lõige 5	Artikli 17 lõige 5	
Artikli 18 lõige 6	Artikli 17 lõige 6	
Artikli 18 lõige 7	Artikli 17 lõige 7	
Artikli 18 lõige 8	Artikli 17 lõige 8	
Artikli 18 lõige 9		
Artikli 19 lõige 1	Artikli 18 lõige 1	
Artikli 19 lõige 2	Artikli 18 lõige 2	
Artikkel 20	Artikkel 19	
Artikli 21 lõige 1	Artikli 20 lõige 1	
Artikli 21 lõige 2	Artikli 20 lõige 2	
Artikli 21 lõige 3	Artikli 20 lõige 3	
Artikli 21 lõige 4	Artikli 20 lõige 4	
Artikli 21 lõige 5	Artikli 20 lõige 5	
Artikli 22 lõige 1	Artikli 21 lõige 1	
Artikli 22 lõige 2	Artikli 21 lõige 2	
Artikli 22 lõige 3	Artikli 21 lõige 3	
Artikli 23 lõige 1	Artikli 22 lõige 1	
Artikli 23 lõige 2	Artikli 22 lõige 2	
Artikli 23 lõige 3	Artikli 22 lõige 3	
Artikli 24 lõige 1	Artikli 23 lõige 1	
Artikli 24 lõige 2	Artikli 23 lõige 2	
Artikli 25 lõige 1	Artikli 24 lõige 1	
Artikli 25 lõike 2 punkt d välja jäetud	Artikli 24 lõige 2	
Artikli 26 lõige 1	Artikli 25 lõige 1	
Artikli 26 lõige 2	Artikli 25 lõige 2	
Artikli 26 lõige 3	Artikli 25 lõige 3	
Artikli 26 lõige 4	Artikli 25 lõige 4	
Artikli 26 lõige 5	Artikli 25 lõige 5	
Artikli 26 lõige 6		
Artikli 26 lõige 7		
Artikli 26 lõige 8		
Artikli 26 lõige 9		
Artikli 27 lõige 1	Artikli 26 lõige 1	
Artikli 27 lõige 2	Artikli 26 lõige 2	
Artikli 27 lõige 3	Artikli 26 lõige 3	
Artikli 27 lõige 4	Artikli 26 lõige 4	
Artikli 27 lõige 5	Artikli 26 lõige 5	

Artikli 27 lõige 6	Artikli 26 lõige 6	
Artikkel 28	Artikkel 27	
Artikli 29 lõige 1	Artikli 28 lõige 1	
Artikli 29 lõike 2 punkt c välja jäetud	Artikli 28 lõige 2	
Artikli 30 lõige 1	Artikkel 29	
Artikli 30 lõige 2		
Artikli 31 lõige 1	Artikli 30 lõige 1	
Artikli 31 lõige 2	Artikli 30 lõige 2	
Artikli 31 lõige 3	Artikli 30 lõige 3	
Artikkel 32	Artikkel 31	
Artikli 33 lõige 1	Artikli 32 lõige 1	
Artikli 33 lõige 2	Artikli 32 lõige 2	
Artikli 33 lõige 3	Artikli 32 lõige 3	
Artikkel 34	Artikkel 33	
Artikli 35 lõige 1	Artikli 34 lõige 1	
Artikli 35 lõige 2	Artikli 34 lõige 2	
Artikli 36 lõige 1	Artikli 35 lõige 1	
Artikli 36 lõige 2	Artikli 35 lõige 2	
Artikli 37 lõige 1	Artikli 36 lõige 1	
Artikli 37 lõige 2	Artikli 36 lõige 2	
Artikli 37 lõige 3	Artikli 36 lõige 3	
Artikli 38 lõige 1	Artikli 37 lõige 1	
Artikli 38 lõige 2		
Artikli 38 lõige 3	Artikli 37 lõige 2	
Artikkel 39		
Artikkel 40		
Artikkel 41	Artikkel 38	
Artikkel 42	Artikkel 39	
Artikkel 43	Artikkel 40	
Artikli 44 lõige 1	Artikli 41 lõige 1	
Artikli 44 lõige 2	Artikli 41 lõige 2	
Artikli 44 lõige 3	Artikli 41 lõige 3	
Artikli 45 lõige 1	Artikli 42 lõige 1	
Artikli 45 lõige 2	Artikli 42 lõige 2	
Artikli 45 lõige 3	Artikli 42 lõige 3	
Artikli 45 lõige 4	Artikli 42 lõige 4	
Artikli 45 lõige 5	Artikli 42 lõige 5	
Artikli 45 lõige 6	Artikli 42 lõige 6	
Artikli 45 lõige 7	Artikli 42 lõige 7	
Artikkel 46	Artikkel 43	
Artikli 47 lõige 1	Artikli 44 lõige 1	
Artikli 47 lõige 2	Artikli 44 lõige 2	
Artikli 47 lõige 3	Artikli 44 lõige 3	
Artikli 48 lõige 1	Artikli 45 lõige 1	
Artikli 48 lõige 2	Artikli 45 lõige 2	
Artikli 48 lõige 3	Artikli 45 lõige 3	

Artikli 48 lõige 4	Artikli 45 lõige 4	
Artikli 48 lõige 5	Artikli 45 lõige 5	
Artikli 48 lõige 6	Artikli 45 lõige 6	
Artikkel 49	Artikkel 46	
Artikli 50 lõige 1	Artikli 47 lõige 1	
Artikli 50 lõige 2	Artikli 47 lõige 2	
Artikli 50 lõige 3	Artikli 47 lõige 3	
Artikli 51 lõige 1	Artikli 48 lõige 1	
Artikli 51 lõige 2	Artikli 48 lõige 2	
Artikli 51 lõige 3	Artikli 48 lõige 3	
Artikli 52 lõige 1	Artikli 49 lõige 1	
Artikli 52 lõige 2	Artikli 49 lõige 2	
Artikli 53 lõige 1	Artikli 50 lõige 1	
Artikli 53 lõige 2	Artikli 50 lõige 2	
Artikli 54 lõige 1	Artikli 51 lõige 1	
Artikli 54 lõige 2	Artikli 51 lõige 2	
Artikli 54 lõige 3	Artikli 51 lõige 3	
Artikli 54 lõige 4	Artikli 51 lõige 4	
Artikli 55 lõige 1	Artikli 52 lõige 1	
Artikli 55 lõige 2	Artikli 52 lõige 2	
Artikli 55 lõige 3	Artikli 52 lõige 3	
Artikli 55 lõige 4		
Artikli 56 lõige 1	Artikli 53 lõige 1	
Artikli 56 lõige 2	Artikli 53 lõige 2	
Artikli 56 lõige 3	Artikli 53 lõige 3	
Artikli 57 lõige 1	Artikli 54 lõige 1	
Artikli 57 lõige 2	Artikli 54 lõige 2	
Artikli 57 lõige 3	Artikli 54 lõige 3	
Artikli 57 lõige 4	Artikli 54 lõige 4	
Artikli 58 lõige 1		
Artikli 58 lõige 2		
Artikli 58 lõige 3		
Artikli 58 lõige 4		
Artikli 59 lõige 1		
Artikli 59 lõige 2		
Artikli 59 lõige 3		
Artikli 60 lõige 1	Artikli 55 lõige 1	
Artikli 60 lõige 2	Artikli 55 lõige 2	
Artikli 60 lõige 3	Artikli 55 lõige 3	
Artikli 60 lõige 4	Artikli 55 lõige 4	
Artikli 61 lõige 1	Artikli 56 lõige 1	
Artikli 61 lõige 2	Artikli 56 lõige 2	
Artikli 62 lõige 1	Artikli 57 lõige 1	
Artikli 62 lõige 2	Artikli 57 lõige 2	
Artikli 63 lõige 1	Artikkel 58	
Artikli 63 lõige 2		

Artikli 64 lõige 1	Artikli 59 lõige 1	
Artikli 64 lõige 2	Artikli 59 lõige 2	
Artikli 65 lõige 1	Artikli 60 lõige 1	
Artikli 65 lõige 2		
Artikli 65 lõige 3	Artikli 60 lõige 2	
Artikli 66 lõige 1	Artikli 61 lõiked 1 ja 2	
Artikli 66 lõige 2	Artikli 61 lõiked 4 ja 5	
Artikli 67 lõige 1	Artikli 62 lõige 1	
Artikli 67 lõige 2	Artikli 62 lõige 2	
Artikli 67 lõige 3	Artikli 62 lõige 3	
Artikli 68 lõige 1	Artikli 63 lõige 1	
Artikli 68 lõige 2	Artikli 63 lõige 2	
Artikli 69 lõige 1	Artikli 64 lõige 1	
Artikli 69 lõige 2	Artikli 64 lõige 2	
Artikli 70 lõige 1	Artikli 65 lõige 1	
Artikli 70 lõige 2	Artikli 65 lõige 2	
Artikli 70 lõige 3	Artikli 65 lõige 3	
Artikli 71 lõige 1	Artikli 66 lõige 1	
Artikli 71 lõige 2	Artikli 66 lõige 2	
Artikli 71 lõige 3	Artikli 66 lõige 3	
Artikli 71 lõige 4	Artikli 66 lõige 4	
Artikli 71 lõige 5	Artikli 66 lõige 5	
Artikli 72 lõige 1	Artikli 67 lõige 1	
Artikli 72 lõige 2	Artikli 67 lõige 2	
Artikli 72 lõige 3	Artikli 67 lõige 3	
Artikli 73 lõige 1	Artikli 68 lõige 1	
Artikli 73 lõige 2	Artikli 68 lõige 2	
Artikli 74 lõige 1	Artikli 69 lõige 1	
Artikli 74 lõige 2	Artikli 69 lõige 2	
Artikli 74 lõige 3	Artikli 69 lõige 3	
Artikkel 75	Artikkel 70	
Artikkel 76	Artikkel 71	
Artikkel 77	Artikkel 72	
Artikli 78 lõige 1	Artikli 73 lõige 1	
Artikli 78 lõige 2	Artikli 73 lõige 2	
Artikli 79 lõige 1	Artikli 74 lõige 1	
Artikli 79 lõige 2	Artikli 74 lõige 2	
Artikli 79 lõige 3	Artikli 74 lõige 2	
Artikli 79 lõige 4	Artikli 74 lõige 2	
Artikli 79 lõige 5	Artikli 74 lõige 3	
Artikli 80 lõige 1	Artikli 75 lõige 1	
Artikli 80 lõige 2	Artikli 75 lõige 2	
Artikli 80 lõige 3	Artikli 75 lõige 3	
Artikkel 81	Artikkel 76	
Artikli 82 lõige 1	Artikli 77 lõige 1	
Artikli 82 lõige 2	Artikli 77 lõige 2	

Artikkel 83	Artikkel 78	
Artikkel 84	Artikkel 79	
Artikli 85 lõige 1		
Artikli 85 lõige 2		
Artikli 85 lõige 3		
Artikli 85 lõige 4		
Artikli 86 lõige 1		
Artikli 86 lõige 2		
Artikli 86 lõige 3		
Artikli 86 lõige 4		
Artikli 87 lõige 1		
Artikli 87 lõige 2		
Artikli 87 lõige 3		
Artikli 88 lõige 1	Artikli 80 lõige 1	
Artikli 88 lõige 2	Artikli 80 lõige 2	
Artikli 89 lõige 1		
Artikli 89 lõige 2		
Artikli 89 lõige 3	Artikli 82 lõige 2	
Artikli 89 lõige 4		
Artikli 90 lõige 1		
Artikli 90 lõige 2		
Artikli 90 lõige 3		
Artikli 91 lõige 1	Artikli 83 lõige 1	
Artikli 91 lõige 2	Artikli 83 lõige 2	
Artikli 92 lõige 1		
Artikli 92 lõige 2		
Artikkel 93	Artikkel 84	
Artikli 94 lõige 1		
Artikli 94 lõige 2		
Artikli 94 lõige 3		
Artikli 94 lõige 4		
Artikli 94 lõige 5		
Artikli 95 lõige 1	Artikli 86 lõige 1	
Artikli 95 lõige 2	Artikli 86 lõige 2	
Artikli 95 lõige 3	Artikli 86 lõige 3	
Artikkel 96	Artikkel 87	
Artikkel 97	Artikkel 88	
Artikli 98 lõige 1		
Artikli 98 lõige 2		
Artikli 99 lõige 1		
Artikli 99 lõige 2		
Artikkel 101		
Artikli 102 lõige 1	Artikli 94 lõige 1	
Artikli 102 lõige 2	Artikli 94 lõige 1	
Artikli 102 lõige 3	Artikli 94 lõige 2	

Artikkel 103	Artikkel 95	
Artikkel 104	Artikkel 96	
I Lisa	Lisa	

III LISA
Finantsselgitus asutuse kohta

- 1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK**
 - 1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus**
 - 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile**
 - 1.3. Ettepaneku/algatuse liik**
 - 1.4. Eesmärgid**
 - 1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus**
 - 1.6. Meetme kestus ja finantsmõju**
 - 1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid**
- 2. HALDUSMEETMED**
 - 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad**
 - 2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid**
 - 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed**
- 3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU**
 - 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub**
 - 3.2. Hinnanguline mõju kuludele**
 - 3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele*
 - 3.2.2. Hinnanguline mõju [asutuse] tegevusassigneeringutele*
 - 3.2.3. Hinnanguline mõju [asutuse] inimressurssidele*
 - 3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga*
 - 3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus*
 - 3.3. Hinnanguline mõju tuludele**

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ ja 2013/36/EL muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta.

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile:⁵¹

Siseturg – jaefinantsteenused

Tarbijakaitse – finantsteenused

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

1.4. Eesmärgid:

1.4.1. *Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse*

Aruka ja kaasava majanduskasvu edendamine

Majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamine

1.4.2. *Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile*

Arendada kogu ELi hõlmavat e-maksete turgu, mis võimaldab tarbijatel, jaemüüjatel ja teistel turuosalistel saada täielikult kasu ELi siseturu eelistest.

Töötada välja kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete valdkonna puuduvad standardid ja kõrvaldada koostalitlusvõime puudujäägid.

Kõrvaldada konkurentsikistused kaardi- ja internetimaksete valdkonnas.

Ühtlustada makseteenuste valdkonna tasusid ja tava kogu ELis.

Tagada, et ELi jaemaksete reguleeriv raamistik hõlmaks uusi makseteenuste liike ja makseviise.

Tagada õigusliku raamistiku (makseteenuste direktiivi) järjekindel kohaldamine ja ühtlustada liikmesriikides tegevuslubade andmise praktika ja järelevalve eeskirjad.

Tagada piisav ja pidev tarbijate huvide kaitse seoses maksetehingutega, sealhulgas laiendades õigusaktidest tulenevat kaitset uutele maksekanalitele ja uuenduslikele makseteenustele.

1.4.3. *Oodatavad tulemused ja mõju*

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmale.

Kavandatud muudatused edendavad õiguslikku selgust ja võrdseid võimalusi, võimaldades ühtlustada makseteenuste kasutajate jaoks kulusid ja hindu madalamal tasemel, suurendada uuenduslike makseteenuste valikut ja teenuse läbipaistvust ning tagada, et makseteenused oleksid turvalised ja läbipaistvad. Meetmed on kavandatud selliselt, et saavutada eesmärgid tehnoloogiliselt neutraalsel viisil. Seega jäävad need meetmed ajakohaseks ka makseteenuste arenedes. Nende eesmärkide saavutamiseks tuleb kehtivat makseteenuste raamistikku ajakohastada ja täiendada ning kehtestada

⁵¹ ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB: tegevuspõhine eelarvestamine.

eeskirjad, millega suurendatakse jaemaksete läbipaistvust, innovatsiooni ja turvalisust ning mis aitavad edendada liikmesriikide eeskirjade kooskõla, pöörates erilist tähelepanu tarbijate vajadustele.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Kui enamik liikmesriike on direktiivi rakendanud, hindab komisjon selle rakendamist ja mõju, viies läbi riiklike rakendusmeetmete vastavushindamise ning uurides direktiivi mõju turule. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Euroopa Keskpongale aruande hindamise tulemuste ja kavandatud järelmeetmete kohta.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Ettepanek aitab parandada makseteenuste ning üldiselt võttes kõigi kaupade ja teenuste siseturu toimimist, kuna need valdkonnad vajavad uuenduslikke, tõhusaid ja turvalisi maksevahendeid. Ettepaneku peaesmärgid on:

☐ tagada võrdsed konkurentsitingimused kõigi kategooriate makseteenuse pakkujatele, sealhulgas uutele makseteenuste pakkujatele, mis omakorda suurendab jaemakseviiside valikut, tõhusust, läbipaistvust ja turvalisust.

☐ Hõlbustada uuenduslike kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete teenuste piiriülest osutamist, et luua kõiki jaemakseviise hõlmav ühtne turg.

Lisaks kavatakse tasakaalustada kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtete konkurentsivõime eesmärgid, nähes ette, et kauplajad tohivad võtta tasu makseviisi kasutamise eest ainult tegelike kulude ulatuses.

Ettepanek lihtsustab majandustehingute tegemist ELis, mis aitab saavutada strateegia „Euroopa 2020” üldisi eesmärgi ja hoogustada majanduskasvu.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisaväärtus

Liikmesriigid üksi ei suuda käesoleva ettepaneku eesmärgi täielikult saavutada ning seepärast on need Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt paremini saavutatavad ELi tasandil. ELi integreeritud elektrooniliste jaemaksete turg on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sätestatud siseturu eesmärgiga. Turgude integreerimine süvendab makseteenuste pakkujate vahelist konkurentsi ning toob makseteenuse kasutajatele, eelkõige tarbijatele kasu valikuvõimaluste avarumise, innovatsiooni edenemise ja turvalisuse paranemisega. Kuna makseturg põhineb piiriülestel võrkudel, on selle integreerimine võimalik vaid kogu ELi hõlmava lähenemisviisi raames, kuna põhimõtteid, eeskirju, menetlusi ja standardeid tuleb järjekindlalt kohaldada kõigis liikmesriikides, et tagada kõigile turuosalistele õiguskindlus ja võrdsed tingimused. Alternatiiv kogu ELi hõlmavale lähenemisviisile oleks luua mitme- või kahepoolsete kokkulepete süsteem, mis oleks võrreldes ELi tasandil kehtestatava õigusaktiga keeruline ja mille kulud oleksid suured. ELi tasandil sekkumine oleks seega kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

1.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Praeguse õigusliku raamistiku ja makseteenuste direktiivi toimimise analüüsi tulemused osutavad eelkõige järgmistele probleemidele:

- liikmesriigiti eeskirjade ebaühtlane kohaldamine, kuna valikuvõimalusi on palju ja kriteeriumid sageli väga üldised. Eelkõige on teatavad makseteenuste direktiivis sätestatud erandid liiga üldised või turu arengut arvesse võttes aegunud ning neid tõlgendatakse väga erinevalt. Reguleerimisalas esineb ka lünki seoses maksetega, mille üks osaline asub väljaspool EMPd, ning seoses kolmanda riigi vääringus

tehtavate tehingutega. See põhjustab turgude killustatust, õiguslikku arbitraaži ja konkurentsimoanutusi.

Õiguslik vaakum valitseb selliste hiljuti asutatud internetipõhiste teenuseosutajate suhtes, kes kolmandast isikust teenuseosutajana pakuvad internetipanga põhist makse algatamist. Tegemist on elujõuliste ja kaardimaksest sageli odavama makseteenustega, mis pakuvad huvi ka tarbijatele, kellel maksekaarti ei ole. Kuid praegune ärimudel tekitab teatavat muret pankadele ja teatavatele liikmesriikidele, kuna nende teenuseosutajate suhtes praegune õigusraamistik ei kehti. Õiguslik vaakum aga võib takistada innovatsiooni ja kahjustada turulepääsu tingimusi.

Eri makselahenduste (kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete) vahel, puudub standardimine ja koostalitlusvõime, mis erineval määral puudutab eriti piiriüleste maksete eri aspekte. Probleemi võimendab ka ELi jaemaksete turu ebapiisav juhtimiskorraldus.

Liikmesriikide kaubandusettevõtjate poolt teatava makseviisi puhul kasutatavad erinevad ja ebajärjekindlad tasude süsteemid (kusjuures umbes pooled ELi liikmesriigid lubavad makse eest lisatasu võtmist ja teine pool keelab seda), mis külvab tarbijate seas suurt segadust, kui nad sooritavad oste välismaal või internetis, ning toob kaasa ettevõtjate jaoks erinevad tingimused.

Maksekaartide valdkonnas kehtivad piiravad äritegevuse eeskirjad ja tavad põhjustavad konkurentsimoanutusi (pidades silmas mitmepoolseid vahendustasusid ning eeskirju, mis reguleerivad kaubandusettevõtjate valikuvõimalusi kaardimaksete aktsepteerimisel).

Makseteenuste õigusraamistiku, eelkõige makseteenuste direktiivi läbivaatamise ning Euroopa kaardi-, interneti- ja mobiilimakseid käsitleva komisjoni 2012. aasta rohelise raamatu üle toimunud arutelu tulemusel on jõutud järeldusele, et selleks, et maksete raamistik aitaks tõhustada Euroopa makseteenusteturgu ning oleks igakülgset koostööd konkurentsi, innovatsiooni ja turvalisust toetava maksekeskkonnaga, tuleb võtta uusi regulatiivseid meetmeid ning muu hulgas läbi vaadata makseteenuste direktiiv.

1.5.4. Koostöö ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

Õiguslik raamistik, mis koosneb makseteenuste direktiivist, piiriüleste maksete määrusest (EÜ) nr 924/2009 ja teisest e-raha direktiivist 2009/110/EÜ, on kokkuvõttes oluliselt kaasa aidanud Euroopa jaemaksete turgude integreerimisele. Määrusega (EL) nr 260/2012 kehtestati tähtajad, mille jooksul ELis tuleb alates 2014. aastast eurodes tehtavate maksete puhul kasutusele võtta üle-euroopalised krediit- ja otsekorraldused seniste riigipõhiste siseriiklike ja piiriüleste maksete kavade asemel. Kõnealust õiguslikku raamistikku täiendavad mitmed komisjoni poolt ELi konkurentsioiguse alusel jaemaksete valdkonnas teostatud uurimised ja vastuvõetud otsused.

Euroopa jaemaksete turg on siiski väga dünaamiline ja viimaste aastate jooksul on seal toimunud kiire innovatsioon. Olulised maksevaldkonnad, eriti kaardimaksed ja uued maksevahendid nagu interneti- ja mobiilimaksed, on endiselt riigiti killustatud. See pidurdab hõlpsalt kasutatavate uuenduslike makseviiside arengut, mistõttu tarbijad ja jaemüüjad ei saa kasutada tervet Euroopat katvaid tõhusaid, mugavaid ja turvalisi makseviise (kui krediitkaardid välja arvata) ostude eest maksmiseks ning teenuste ja kaupade valiku suurendamiseks. Maksete valdkonnas viimasel ajal toimunud areng heidab valgust ka teatavatele lünkadele maksete regulatiivses õigusraamistikus ning turutõrgetele kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turgudel. Käesolev algatus on mõeldud nende probleemide lahendamiseks.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju:

☐ Piiratud kestusega ettepanek/algatus

- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
- ☐ Finantsmõju avaldub ajavahemikul AAAA – AAAA

☐ Piiramatu kestusega ettepanek/algatus

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid ⁵²

2015. aasta eelarve puhul

☐ Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- ☐ täitevasutustele

☐ Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega

☐ Kaudne eelarve täitmine, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- ☐ rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende esindajatele (täpsustada);
- ☐ Euroopa Investeeringuspangale ja Euroopa Investeeringufondile;
- ☐ artiklites 208 ja 209 osutatud asutustele;
- ☐ avalik-õiguslikele asutustele;
- ☐ avalikke teenuseid osutavatele eraõiguslikele asutustele, kuivõrd nad esitavad piisavad finantstagatised;
- ☐ liikmesriigi eraõigusega reguleeritud asutustele, kellele on delegeeritud avaliku ja erasektori partnerluse rakendamine ja kes esitavad piisavad finantstagatised;
- ☐ isikutele, kellele on delegeeritud ELi lepingu V jaotise kohaste ÜVJP erimeetmete rakendamine ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage sagedus ja tingimused

Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) loomise määruse artikliga 81 nõutakse, et komisjon avaldab hiljemalt 2. jaanuariks 2014 ning pärast seda iga kolme aasta järel üldaruande Euroopa Pangandusjärelevalve tegevuse tulemusena saadud kogemuste kohta. Sel eesmärgil koostab komisjon üldaruande, mis edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Haldus- ja kontrollisüsteemid:

2.1.1. Tuvastatud ohud

Seoses käesolevast ettepanekust tulenevate assigneeringute õigusliku, säästliku, tõhusa ja tulemusliku kasutamisega eeldatakse, et ettepanekuga ei kaasneks uusi riske, mida praegu ei ole kaetud EBA olemasoleva sisekontrolli raamistikuga.

⁵²

Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2.1.2. Ettenähtud kontrollimeetod(id)

Kohaldatakse haldus- ja kontrollisüsteeme vastavalt määrusele, millega asutatakse Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus (1093/2010).

2.2. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed.

Pettuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemiseks kohaldatakse EBA suhtes piiranguteta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta.

EBA ühineb Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahelise 25. mai 1999. aasta kokkuleppega Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ning võtab viivitamata vastu asjakohased sätted, mida kohaldatakse EBA kõigi töötajate suhtes.

Rahastamisotsustes ning nendest tulenevates lepingutes ja õigusaktides sätestatakse selgesõnaliselt, et kontrollikoda ja OLAF võivad vajaduse korral teha EBA-poolsest rahastamisest kasu saajate ning raha jaotamise eest vastutavate töötajate juures kohapealseid kontrolle.

EBA asutamist käsitleva määruse artiklites 64 ja 65 on esitatud sätted EBA eelarve täitmise ja kontrolli ning kohaldatavate finantseeskirjade kohta.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

Olemasolevad eelarveread

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide kaupa ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Kululiik	Osalus			
	Number [Rubriik.....]	Liigendatud/liigendamata ⁽⁵³⁾	EFTA riikidest ⁵⁴	Kandidaatriikidest ⁵⁵	Kolmandatest riikidest	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 21 lõike 2 punkti b tähenduses
1.a	12.03.02 Euroopa Pangandusjärelevalve	Liigendatud	JAH	JAH	EI	EI

3.2. Hinnanguline mõju kuludele:

Uued ülesanded täidetakse iga-aastase vahendite eraldamise menetluse alusel kasutatavate töötajatega, võttes arvesse eelarvepiiranguid, mida kohaldatakse kõigi ELi organite suhtes ja kooskõlas ametite finantsprogrammiga.

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele:

Miljonites eurodes (kolme kümnendkohaga)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	1.a	Konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks
---	-----	---

Siseturu ja teenuste peadirektoraat			2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOKKU
12.03.02	Kohustused	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵³ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud

⁵⁴ EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

⁵⁵ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

	Maksed	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
Siseturu ja teenuste peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kohustused	=1+1a +3a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Maksed	=2+2a +3b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

		Miljonites eurodes (kolme kümnendkohaga)						
		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	KOKKU
Mitmeaastase finantsaamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kohustused	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Maksed	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

Aasta N, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

3.2.2. *Hinnanguline mõju [asutuse] tegevusassigneeringutele*

☐ Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist

3.2.3. *Hinnanguline mõju [asutuse] inimressurssidele*

3.2.3.1. Kokkuvõte

☐ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist

3.2.3.2. Haldusala peadirektoraadi hinnanguline personalivajadus

☐ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist

3.2.4. *Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga*

☐ Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga.

3.2.5. *Kolmandate isikute rahaline osalus*

Ettepanek/algatus hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

Assigneeringud miljonites eurodes (3 kohta pärast koma)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Kokku
Liikmesriigid	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

☐ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele.

1. lisa

Makseteenuste direktiivi läbivaatamisel on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 asutatud EBA-le ette nähtud järgmised vastutusalad ja ülesanded.

Artikkel 14 – veebiportaali väljatöötamine ja käikuandmine:

- Töötada välja ja anda käiku veebiportaal, mis on artiklis 13 osutatud riiklike registreid ühendav ELi elektrooniline juurdepääsupunkt, ning töötada välja regulatiivsete standardite eelnõud, millega kehtestatakse tehnilised nõuded seoses juurdepääsuga riiklike registrite teabele.

Artikkel 26 – EBA ülesanded seoses tegevusloa taotlemise korraga:

- Töötada välja suuniseid selle kohta, kas teises liikmesriigis tegutsemiseks tegevusloa taotlemine kujutab endast asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamist. Kõnealused suunised esitatakse kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.
- Töötada välja artikli 26 lõikes 1 osutatud päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ning artiklites 26 ja 18 osutatud vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste vahelise koostöö ja teabevahetuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks teave, mille piiriüleselt tegutsevad makseasutused esitavad järelevalvekoostöö meetodi, vahendite ja korra kohta, eelkõige esitatava teabe ulatus ja selle käitlemine, sealhulgas ühine terminoloogia ja teate tüüpvormid, et teavitamine toimuks järjekindlalt ja tõhusalt. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.
- Kooskõlas artikli 26 lõigetega 2–4 ja artikliga 22 töötada välja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste vahelise koostöö ja teabevahetuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles määratakse kindlaks teave, mille piiriüleselt tegutsevad makseasutused esitavad järelevalvekoostöö meetodite, vahendite ja korra ning eelkõige esitatava teabe ulatuse ja selle käitlemise kohta, et piiriüleseid makseteenuseid pakkuvate makseasutuste järelevalve oleks järjekindel ja tõhus. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Artiklid 86 ja 87 — turvasuuniste ning suurte turvaintsidentide korral makseteenuse osutajate toimimist käsitlevate suuniste väljatöötamine:

- Töötada välja suunised turvameetmete väljatöötamise, rakendamise ja järelevalve kohta vastavalt artiklile 85 ning vajaduse korral ka sertifitseerimise kohta vastavalt artikli 85 lõikes 3 osutatud põhimõtetele. Seejuures võetakse arvesse standardeid ja/või spetsifikaate, mille komisjon on avaldanud võrgu- ja infoturbe direktiivi artikli 16 lõike 2 alusel. EBA vaatab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga suunised läbi korrapäraselt vähemalt iga kahe aasta järel.

- Anda välja suunised, millest makseteenuse pakkujad lähtuvad suurte intsidentide kvalifitseerimisel ning milles kirjeldatakse asjaolusid, mille puhul makseasutused peavad turvaintsidendist teatama. Kõnealused suunised esitatakse kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.
- Avaldada tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga käesoleva direktiivi artikli 1 lõikes 1 määratletud makseteenuse pakkujatele vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 suunised kliendi autentimise ajakohaste meetodite ning kliendi tugeva autentimise nõudest tehtavate erandite kohta. Kõnealused suunised esitatakse kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast ning neid ajakohastatakse korrapäraselt vastavalt vajadusele.